

 ÁSOK
III. ÉVFOLYAM 12. SZÁM
1993. DECEMBER

148 Ft

Bélyegkavárium És a mások neheztése

Az eltelt három év alatt szerkesztőségünk nagyon sok kritikát kapott, de ami meglepő nem elsősorban a MÁSOK tartalma, inkább külalakja, formája miatt.

Mindenekelőtt azt kifogásolták az olvasók, hogy a címlapon ne szerepeltessünk meztelen fiúkat, mert így nem tudják nyugodtan vinni a lapot az utcán, mindenképpen rejtegetni kell.

Allandó olvasóink tapasztalhatták, hogy ezt a kritikát megfogadtuk. Idén márciustól kezdve egyetlen nemí szerv sem tűnt fel címlapunkon. Általában felöltözött fiatalembereket állítottunk, ültettünk a MÁSOK cím alá, mellé.

A másik kritika a lap méretét érte. Sokan mondták: jó lenne, ha a MÁSOK-at zsebre tudnák dugni, továbbá könyvhöz, normál méretű folyóirathoz téve is lehetne vinni, tartani otthon családtól, feleségtől, főhérlőtől rejtve.

(Csak zárójelben jegyezzük meg: az, aki fél a „leleplezéstől”, akkor is félni fog, ha a MÁSOK a Magyar Bélyeggyűjtők lapjának álcázná magát; akkor is úgy érezné, hogy az újságárus ferde szemmel néz rá.)

A meztelen fiút könnyen fel tudtuk öltöztetni, de egy ilyen méretbeli változtatás nagyobb elhatározást igényel (egyezkedést a nyomdával, terjesztőkkel, és ami egyáltalán nem mellékes, kis közvéleménykutatással felmérni, az olvasók mekkora hányada szeretné ezt a változást), emiatt aztán húztuk, halogattuk a döntést.

Mostanra azonban egészen más miatt jutottunk lépéskényszerbe: olyan sok anyagot kapunk szerzőinktől, olvasóinktól, hogy hónapról hónapra egyre több cikk, tudósítás,

novella marad ki, csúszik át a következő számba, vagy vesztí el végleg aktualitását.

Nő a hirdetések száma, egyre több olvasói levél érkezik, egyre többen érzik magukénak a lapot, küldenek utazásaikról, élményeikről, sérelmeikről beszámolót, színes írásokat, tudományos anyagokat, történelmi, irodalmi elemzéseket. Úgy gondoljuk, ezeknek az anyagoknak mind helyük van a MÁSOK hasábjain. Szerintünk, már meg tudunk tölteni az eddigi harminckettőnél lényegesen több oldalt is.

Úgy határoztuk hát, hogy januártól oldalszámot növelünk. Ekkor jött az ötlet: kössük össze a két dolgot, az oldalszámnövelést és a régóta halogatott méretcsökkentést.

A MÁSOK jelenleg A/4-es mérethben jelenik meg, a tervezett januári szám B/5-ös lesz, akkora, mint a kereten belüli terület.

Egy ekkora magazint könnyebb elrejtteni, azonkívül kényelmesebb kézben tartani és a hosszabb, nehezebb olvasmányok is jobban emészthetők apróra-tördelve.

Reméljük, hogy az új forma és kibővült tartalom még több olvasót vonz táborunkba és a régiek közül legalábbis a többség egyetértésével fog találkozni.

Távolabbi tereink között szerepel a további bővítés, de erről egy szót sem, mert még a jövő (de talán a nem túl távoli jövő) homálya borul rá.

Lapunk fennállása óta minden évet áremeléssel kedtünk. Ezúttal egy picit szeretnénk változtatni hagyományainkon: most is emelünk, de nem árat, hanem oldalszámot. Harminckettőről ötvenkettőre.

Mi történt?

Immáron hagyományosan elkészítjük azoknak az eseményeknek az év végi leltárát, amelyeket mindenki ismer (legalábbis a rendszeres olvasóink), de ami lassan-lassan a sok ráülepedett gond-baj közepette elhalványul, megfakul. Az 1993-as év sem volt sokkal jobb, mint az előtte lévők, és talán sokkal rosszabb sem az utána következőknél. Egy év volt, amikor sok minden történt, de még több minden történhetett volna. Amivel elégedettek lehetünk, bár számtalan okunk van az elégedetlenségre. Amikor beváltottuk az év eleji fogadalmainkat, ámbár nem sok minden változott és a fogadkozást is kezdhettük előlről. Aminek jó, hogy vége, de legjobb lenne előlről kezdeni. Amiben számtalan pofont kaptunk, igaz a simogatás sem volt kevés. Szóval ez is egy év volt, ami pont olyan, mint a többi és ami persze semelyik másikkal nem hasonlítható.

JANUÁR

- A dékánhelyettes utasítására az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karának épületéből eltávolítják a Homoszexuális Főiskolások és Egyetemisták Baráti Körének plakátjait.
- Híre jár, hogy egyes nyilvános véccékben igazoltatás közben videóznak a rendőrök.
- 29-31-ig közös meleg hétvége a Vértesben.

FEBRUÁR

- Az ELTE Szociológiai Intézetében speciálkollégium indul *A homoszexualitás problémája a modern társadalomban* címmel.
- Az ELTE Bölcsészkarán előadássorozat indul *Nemi szerepek a civiltársadalomban* címmel.
- Balczó András, volt öttusázó a Magyar Út Körök első országos találkozásán kifejté, hogy a Magyar Út Köröknek ne lehessenek tagjai a szabadkőművesek, a homoszexuálisok és a tételes istentagadók.
- Bemutatják László Sándor-Pálfi Balázs *Testi munka* című, homoszexuális prostituáltokról szóló dokumentumfilmjét.
- 18-án egy bécsi nemzetközi transzvesztita találkozón első díjat nyer a Csodálatos Mandarin nevű magyar társulat.

MÁRCIUS

- Megjelenik Jean Genet *A tolvaj naplója* című könyve.
- Vetíteni kezdik a William Burroughs könyvéből készült *Meztelen ebéd* című filmet.
- Bezár a Sexpir, a nemrégiben megnyílt meleg diszko.

ÁPRILIS

- 1-jén az ELTE Szociológiai Intézetében tanárok, szociológusok, pszicháterek, újságírók és egyetemi hallgatók közreműködésével megalakul a HÍD, a Homoszexuális Információs, Dokumentációs és Kutató Műhely.
- Dr. Romsauer Lajos, a Homeros egyesület elnöke beadványt küld az Alkotmánybíróságnak, amelyben kéri, hogy nyilvánítsák alkotmányellenesnek azokat a törvényeket, amelyek kikötik, hogy házasságot csak „férfi és nő köthet”, illetve, hogy élettárs csak „együttélő férfi és nő” lehet.
- 15-18-ig a nemzetközi leszbikus és gay szövetség, az ILGA Bécsben tartja konferen-

ciáját, amin számos magyar küldött is részt vesz.

- 30-május 3-ig Londonban tartják meg a leszbikus és gay zsidók 13. kongresszusát, amin a magyar zsidó csoport is képviselteti magát.
- Megalakul a Forgács utcában az első magyar Leszbikus Klub.
- Elkezdik vetíteni Tom Kalin filmjét, az *Ájulást*.
- 9-12-ig közös meleg kirándulás a Mecsekben.
- 15-én bezár az Arizona, a legelegánsabb meleg mulató.
- 16-án megnyílik az Arizona jogutódja az Alkatraz diszko.
- 23-án megnyílik a Club '93 nevű, éjszaka is nyitva tartó meleg söröző-pizzéria.

MÁJUS

- 19-22-ig, a budapesti parlamentben megrendezett Interparlamentáris Unióban Svend Robinson kanadai képviselő vitát robbant ki a homoszexuálisok jogairól.
- Megszűnik Rékai Gábor *Mélyrepülés* című éjszakai rádióműsora, amely rendszeresen foglalkozott a homoszexuálisok problémáival.
- 22-én a Freddie Mercury Főnix Társaság anonim AIDS-szűrést rendez a Vörösmarty téren.
- 23-án a László Kórház udvarán gyertyagyújtással egybekötött emlékünnepet tartanak, kapcsolódva az egész világon ezen a napon megrendezett nemzetközi megemlékezéshez az AIDS áldozatairól.
- 8-án ünnepli a Homeros egyesület megalakulásának ötödik évfordulóját.
- 12-től egyhetes közös meleg kirándulás a Zemplénben.

JÚNIUS

- 4-11-ig Berlinben tartják az AIDS-világkonferenciát, amelyen részt vesz a PLUSZ egyesület küldöttsége és a László Kórház néhány orvosa.
- Fellép Budapest a világhírű fekete meleg táncos, Bill T Jones és társulata.
- 26-án tartják Berlinben az európai meleg találkozót, az egyesített Europride Day-t, amelyen sok magyar meleg is részt vesz.
- Új helyen, immár harmadszor nyílik meg a népszerű meleg diszko az Angyal.
- Bezár az Alkatraz nevű, áprilisban nyílt meleg diszko.

JÚLIUS

- 7-10-ig Miskolcon tartja éves konferenciáját a Szociológiai Társaság. A konferencia egyik szekciójának címe: *A homoszexualitás, mint társadalmi jelenség és társadalmi probléma*.

AUGUSZTUS

- 20-22-ig a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen Alternatív fesztivált rendez az Alternatív Háló, ahol az egyik vitafórum a homoszexualitással foglalkozik.

SEPTEMBER

- Megalakul a Magyar Piacpárt, amely alapszabályában rögzíti, hogy homoszexuálisok nem lehetnek a párt tagjai.
- 13-án az Alkotmánybírósághoz fordulnak a magyar meleg egyesületek és kéri a beecgegyezés korhatárának egységesítését,

mert szerintük a hetero- és homoszexuálisokra vonatkozó különböző korhatár diszkrimináció.

- 11-én ünnepli a Kesergé, a zsidó meleg csoport, fennállásának második évfordulóját.
- 12-én több száz fő ünnepli, már második alkalommal a meleg büszkeség napját a Hármas-határ-hegyen, az úgynevezett Pink Piknik keretében.
- 10-én a Karinthy Színházban bemutatják Harvey Fierstein meleg darabját, a *Kakukktojást*.
- Budapesten jár és előadást tart a Francia Intézetben Dominique Fernandez, a híres meleg francia író, akinek *Ganimédész elrablása* című könyve hamarosan magyarul is megjelenik.
- Néhány napot Budapesten tölt és előadást tart az Egyetemi Színpadon Allen Ginsberg, a beat irodalom egyik fő alakja, az élő legendává vált, nyíltan homoszexuális költő.
- 3-án új éjszakai meleg lokál nyílik, az Egyetem Club.
- 12-én megnyílik a Homeros egyesület klubja, a Club '21.

OKTÓBER

- 14-én hallgatja meg az Emberi Jogi Bizottság az ombudsmanjelöltet és helyettesét. Erre az ülésre több kisebbségi és vallási szervezettel együtt a meleg képviselőit is meghívják.
- 2-án Budapesten ülésezik az EUROCA-SO, az európai AIDS-szolgálat vezetősége.
- Négynapos AIDS-aktivista képző tanfolyamot szervez a Homeros egyesület, amelyen az anonim AIDS-szűrőhálózat munkatársait készítik fel.
- 15-17-ig közös meleg hétvége a Bakonyban.

NOVEMBER

- 2-án a Merlin Színházban ingyenes dia vetítésen mutatják be a világ minden táján élő fotóművészek képeit, amelyek az AIDS megrázó dokumentumai. Címe *Electric Blanket*.
- 3-án bemutatják az *Angyalok Amerikában* című világhírű meleg darabot a Vigszínházban.
- 26-december 1-ig zajlik a Toldi moziban az első Magyar meleg és leszbikus filmfesztivál.
- 26-án a meleg egyesületek nem zártkörű találkozásával kezdődik a fesztivál.
- 28-án a harmadik AIDS-világnapi felvonulást tartják a homoszexuális egyesületek különböző társadalmi csoportokkal együtt.

DECEMBER

- 1-jén, az AIDS-világnapon két budapesti aluljáróban folyik anonim AIDS-szűrés, a Homeros egyesület és a Lamba Budapest közreműködésével.
- 10-12-ig közös meleg mikulás-találkozó Visegrádon.
- 26-án a Vándor-Mások kétéves évfordulójának ünneplése.
És rengeteg bensőséges hangulatú karácsony, ahol két lány vagy két fiú áll a gyertyafényben és kisebb társaságok, baráti összejövetelek, vidám bulik és reméljük, hogy minél kevesebb magány és szomorúság.

Édes saláták, keserű szájíz

Az írók kissé idősecske fenegyereke, Allen Ginsberg nagy barátja és a pápa őszinte csodálója, Eörsi István valami egészen disszonáns, oda nem illő dolgot mondott a médiaháborúk sűrűjében. Valami olyasmit, hogy szívesebben tüntetne azért, hogy a homoszexuálisok is összeházashassanak. Ez így magában semmi más, mint egy polgárpukkasztó kijelentés. Korántsem volt már annyira vicces olvasni a Ginsberggel készült interjúkat, melyekben a meglehetősen kiélt arcú mestert ajult lihegéssel vették körbe az őt istenítő újságírók. Fel is akadhatott aztán valamelyiknek a szeme, amikor Ginsberg elmondta, két fennkölt ideológiai probléma között, hogy nincs is más nagyobb vágyása annál, mint-hogy minél több fiatal fiúval sikerüljön minél többször lefeküdni.

Gondolom, ez odakinn mindennapos dolog, és elmegy. Nálunk valahogy kicsit más a helyzet a homoszexualitás nyílt hangoztatása körül. Bár, ahogy hírlík, mérföldes léptekkel közelítünk a művelt nyugat homokosaihoz. Még egyetlen hivatalos genetikusunkat is sikerült megnyerni, aki ha nem is a rokonszenvérről, de a teljes megértéséről biztosította a homoszexuálisokat, akiknek a mássága szerinte tiszteletet ugyan még nem, de mindenképpen elnézést és türelmet kíván.

Tőlem, tőled, tőlünk.

Mi ez az egész? Mit jelent, hogy a színházakban egyre-másra viszik színre a homoszexuális tárgyú darabokat? A Vígszínházban egyenesen a nyílt színen megy az aktus. A nézők szeme láttára. A bérleteseknek írtak ugyan egy levelet, hogy ezt a darabot csak az erős idegzetűeknek ajánlják. Naná, hogy mindenki rohant megnézni, miként csókolja szájon Hegedűs D. Gézátt Selmeczi Roland. A nyáron tele voltak a lapok a Karintyszínpad meleg darabjával. A televízió tegnapi Napközi című műsorában Bárdos András kihívóan és arrogánsan menesz-

tette a mennybe a Víg bemutatóját, és nem győzte hangsúlyozni másság iránti rokonszenvét. Eközben jó nagyokat rúgott Balczó Andrásba, merthogy ő meg ki tudja, miért nem szereti a buzikat. Bárdos meg úgy látszik, azt nem bírja elviselni, hogy Balczó más.

Nos, mivel nő vagyok, valami módon érintve vagyok a témában. Én meg azokat nem szeretem, akik a másságra való örökös hivatkozással részint hülyét csinálnak belőlem, részint terrorizálnak.

Ki nem állhatom, amikor tőlem idegen mintákat, magatartásformákat, gondolkodásmódokat igyekeznek rámerőltetni. Ezt például a másságra és a kisebbség jogaira hivatkozva. Felszólítanak, hogy legyen elnéző a homoszexuálisok iránt. Az ízlés-terror igen profi módon működik. Nem bírod elviselni a másságot, tehát kirekesztő vagy. Ha kirekesztő vagy, nyilván antiszemita is, hiszen ők is kisebbségben vannak. Feltehetően utálsz a cigányokat is, adott esetben egy kis pogromot sem elleneznél. Na lám, milyen könnyedén eljutunk a dolgok lényegéhez, nem kell hozzá semmi, csak egy kis vonakodás: nem szeretem igazán a meleget.

Konzervatívan azt vallom, hogy a legrosszabbul sikerült szexuális együttlét nő és férfi között még mindig nagyobb perspektívát hordoz magában, mint egy lángoló viszony két férfi között, vagy egy szerelmes összetapadás a leszbikusoknál.

Nem érdekel, hogy Amerikában mekkora politikai vagy társadalmi súlyuk van. Az sem, hogy mekkora szerepük van a művészvilágban. Az sem érdekel, hogy bevonulhatnak-e nyíltan katonának, hála Clintonnak, vagy titkolni kell a hajlamukat.

Nem vagyok a balkáni módszerek híve sem. Nem akarom őket megbélyegezni, utálom a buziverőket, nem szeretném őket börtönben látni, sem pedig leradíroz-

ni a föld színéről. Azt szeretném, ha nem kellene szeretnem őket. Mint ahogy nem szeretem a nekrofilokat sem, a tárgyimádókat sem és húzódomozom a szodomistáktól is. Átélem a problémáikat, hogy alapvetően más a helyzetük, mint nekünk, hogy nehéz partnerre szert tenniük, hogy nem túlságosan népszerűek, de őszintén nem örülnék, ha csatlakoznom kellene hozzájuk. Ezért nem vagyok boldog attól, ha könnyesen érzelgős filmeket, hazugul vonzó darabokat, felemelően katartikus irományokat közölnek róluk. Többek között azért is, mert meggyőződésem, hogy az ilyen alkotások felmérhetetlen károkat okoznak egy serdülő fiú lelki világában.

Kíváncsi lennék, maradvá a reális hétköznapoknál, mennyire tolerálnák a másságot azok a szülők, akik egyszer csak rájönnek arra, hogy tinikorú gyermeküknek a tornatanárral, az úszóedzővel van viszonya, esetleg egy őszülő úriember kíséreti őt esténként haza. Mit szólna egy apa és egy anya ahhoz, ha a hét végi özszejóvöteleyen fiúgyermekük egy másik fiúgyermekkel bújna ágyba.

Hogy ki kit szeret, jó lenne, ha megmaradna végül is a magánélet szintjén. Különösen, ha némileg-némileg különbözik az elfogadott átlagtól. Nem kell hivatkozni a személyiségi és emberi jogokra sem. Mert milyen jog az, amelynek a realizálása azonnal megsérti a másik személyiségi jogait?

Az idősödő költő-fenygyerek ne tüntessen a homoszexuálisok házassága érdekében, mert akkor én is ott menetelek a felvonulók között. Csakhogy az én jelszavam az lesz, hogy: Férfiak! Ne higgyetek ennek a férfinak! Higgyétek el inkább nekem, hogy már évszázadok óta bizonyosság az, hogy még mindig velünk a legjobb!

Seszták Ágnes

Ha most hallanám először, hogy a hatalmas lévő többség tiltakozik a kisebbségben lévő terrorja ellen, minden bizonnyal nagyon meglepődnék Seszták Ágnes főszerkesztő-helyettes, a Pesti Hírlapban megjelent cikkén. De az ötlet nem eredeti. A kormánypárt panaszai, melyek szerint a liberális ellenzék és a sajtó elnyomása alatt nyögnek, már megedzett az efféle anomáliákkal szemben.

A főszerkesztő-helyettes asszony azért berzenkedik, mert tőle idegen mintákat, magatartásformákat, gondolkodásmódot igyekeznek ráerőltetni. Miután kis publicisztikája végig a homoszexuálisokkal foglalkozik, csak arra tudok gondolni, hogy az

újságírónót valaki, esetleg többen is megpróbálták rákényszeríteni, hogy ugyan no, legyen már leszbikus. De ha nem is erre, legalább arra a disznóságra, hogy legyen elnéző a homoszexuálisok iránt!

Ejnye-ejnye, ti erőszakos melegek, akik lépten nyomon odatülekedtek mindenhová, ellepíték a kultúrát (lásd Ginsberg és a szimpatizáns Eörsi, valamint a magyar színpadokon dúló meleg „vihar”), a tudományt (egyetlen hivatalos genetikusunk[?]) és a magánéletet (tinikorú gyermekeket zaklató tornatanárok és úszóedzők, őket kíséretető őszülő úriemberek stb). Hagyjátok már nyugodtan élni szegény heteroszexuálisokat! Ne akarjátok mindenkit a saját képe-

tekre formálni! Lássátok be, hogy ők is emberek!

A nagyobbik baj az, hogy ezek (a buzik) olyan emberi jogokat követelnek maguknak, amelyeknek realizálása rögtön a másik személyiségi jogait sértené meg. Hogyis ne, amikor azt akarják, hogy ők is akkor kezdhessek a nemi életüket büntetlenül élni, amikor a többiek, amikor el akarják érni, hogy azzal élhessenek együtt akivel akarnak és olyan munkakörben dolgozhassanak ami nekik megfelel, nem pedig amit számukra engedélyeznek. Ezek sértik Seszták művésznő személyiségi jogait. Ő írta. Az, hogy nem egészen értem a gondolatmenetet, az én hibám.

Ő telve van jóindulattal, mint egy nagy édesanya, aki minden gyermekét meg akar óvni a csúf külvilágtól, ami olyan áttekinthetetlenül zavaros és teli van, mindenféle mássággal, meg színnel, meg különbözőséggel. Itt van például a kis Balczó Bandika. Szegénykémet azért rugdossák, mert nem szereti a buzikat.

De hát kedves Seszták Ágnes, ki a fenét érdekel, hogy kit szeret Balczó András és kit nem? Ez valóban az ő magánügye. Na de az már nem, hogy politikusként egy új párt vagy politikai mozgalom alakulásakor kijelenti – melleleg alkotmányba ütközden –, hogy oda nem léphetnek be a homoszexuálisok. Mellettük még a tételes istentagadók és szabadkőművesek is a kirekesztendő listáján szerepeltek és gondolom nem kell elmagyarázni, hogy ez kiket is takar?

Őn azt írja, hogy elég kijelentenie valakinek, hogy nem szereti igazán a melegeket és máris rásütik, hogy antiszemita és utálja a cigányokat. Hát...

Sajnos Önt nem érdekli, hogy mi történik Amerikában vagy Nyugat-Európában a politikai, a társadalmi és a művészvilágban. Ez is magánügy, de ha valaki ennyire bezárult világban él, akkor miért akar mégis mindenképpen a társadalom porondján szerepelni? Vagy azt szeretné talán, hogy ez az ország is hasonlóan Önhöz a fölére, a szemérem és az ellentmondó szájára tapassza a kezét?

Ajánlom, hogy próbáljon egy kicsit körülnézni. Higgye el, a színektől csak először fog káprázni a szeme, ha hozzászokik, gyönyörködni is lehet bennük. Próbáljon meg úgy elolvasni egy melegekről szóló könyvet, úgy végignézni egy róluk szóló filmet, hogy félreteszi az eltompító előítéleteit. Próbálja meg elhinni, hogy nem feltétlenül „hazugul vonzó” amit lát. Hogy akkor is és ott is lehetnek igaz érzelmek, ahol Ön szerint csak a bűn és az erkölcstelenség tanyáznak.

Őn bizonyára nagyon aranyos lesz a „velünk a legjobb” jelszavával azon a bizonyos emberjogi tüntetésen, de értse meg, ott nem arról lesz majd szó, hogy ki kivel menjen az ágyba.

Láner László

Nyílt levél Seszták Ágnesnek

Asszonyom!

Őn a Pesti Hírlap november 5-i számában feldobott egy témát. Talált hozzá egy apropót, összekalapált némi tény, és megtöltötte valami egészen lélegzetelállító maszlaggal.

Hogy hogyan vegyem fel ezt a lepottyantott kesztyűt, megvallom, sokat gondolkodtam. Ön, asszonyom, pontosan egyidős az édesanyámmal. Végül elvettem, hogy ennek szellemében írjam meg válaszom. Most pedig, hogy el ne szaladjon velem a ló, tételesen végigmennék alkotásán.

Eörsi István, művészi kvalitásánál fogva nem szorul senki védelmére, Ginsberg pláne, hiszen ki emlékszik ma már a firkászra, aki az erkölcs nevében rugdosta sámliról Ady Endre cipőtalpát, s ki tudná megmondani a pribék nevét, aki lelőtte Radnóti, mint egy kutyát? Senki.

S Ön? Ön milyen jogon támad ebben a hangnemben a genetikus, az európai híró magyar, s a világhírű amerikai „író fenegyerek” ellen? Milyen alapon nyilatkozik ilyen kategorikusan Czeizel Endréről? S mi az, hogy sikerült megnyerni őt? Honnan ért maga a genetikához melynek jegyében az ő szigorúan szakmai alapokon nyugvó interjúja született?

Őn az ELTE könyvtár-magyar szakán végzett, felteszem, olvasott ember. Tudatában van-e annak, kinek az emléket, munkásságát gyalázta meg ezzel a cikkel? A lista Babbitstól Thomas Mannon át Leonardo da Vinciig húzódik. Magyarország lakosságának minimum 1 százaléka homoszexuális, kérem üsse föl a színházműsort, s vesse össze a nagy egésszel a rólunk szóló, végre játszható darabok számát. Mert amit ezzel a passzussal is végez, az a legalpárabb uszítás.

A Bárdos-Balczó eszmefuttatás alapján pedig már-már – ezzel az erővel – Funar, Rákosi, Rudolf Hess, vagy Göbbels másságán tipródva is törölgethetnénk könnyeink. A kirekesztődés ne tessék összemosni a mássággal, az két külön tétel.

Magát senki nem szólította fel, hogy legyen elnéző velünk. Maximum az idő, mely lineárisan

halad, s folyik el Ön mellett. Gondolatmenete, melyben összeköti az antiszemitizmussal a cigánygyűlöletet a homofóbiával, majd mártírt kreál szegény sovínisztaból, egyszerűen gyomorforogató, s talán Ön sem veszi komolyan.

Hogy a homoszexuális és heteroszexuális magatartást összevesse, egy dolgot remekül elhallgatott. A homoszexualitás nem választott, hanem veleszületett hajlam, nem állom meg, hogy ne idézzem – éppolyan, „mint a balkezesség”. Én nem tehetek róla, hogy melegnek születtem, mint ahogy maga sem arról, hogy hullámos a haja.

Könnyesen érzélgős filmeket említ, hazugul vonzó darabokat. Nem szólok ítélete ellen, az ízlés mindenkinek elvithatatlannal sajátja. De alapvetően ezzel az észjárással a biszexuális Shakespeare is egy ritka nagy giccscr volt a Rómeo és Júliával.

És az ég szerelmére, már megint hova csúsztat? Ki kérte Önt, hogy csatlakozzon? Most csak azt kérjük, ne keltsen többé hangulatot ebben a hangnemben. Az emberi jogaink pedig semmiféle módon nem ütköznek másokéval. Erre még példát sem tudna mondani.

A zárómondat maga a középkor sötétsége. Asszonyom! Ez az élet, rajtunk felül álló erők dolga, s nem választási kampányhadjárat. Míg az, ami mellett Eörsi szót emel, egy jogi formáság, egy kulturáltan megvitatható gesztus.

Kedves Seszták Ágnes! Én végtelenül tisztellem a nőket, remek barátaim számosan. Hogy ők, s mások elfogadjanak, nem iskolázottság kérdése, hanem emberségé. Maga kijelentette, hogy nem akar szeretni minket, kategorikusan, senkit a mintegy 70 millióból a Föld kerekén. Én még az egyetlen emberre nézve is megfontoltabb maradok. Én csak haragszom magára.

Nem gyűlölöm. Rúgása után feltápáskodva maradok tisztelttel a reményből mielőbbi ébredéséig, kívánva addig is nyugodalmat jó éjszákát.

Egy 21 éves budapesti főiskolás

Láthatta, hogy nem taszítom el – beszélgetés egy heteroszexuálissal –

Az alábbi beszélgetés kuriózuma abban áll, hogy a kérdezt fél semmi extrát nem mondhat el magáról. Nem tévésztár, nem világ bajnok, nem közéleti személyiség. Egy nős fiatalember...

MÁSOK: Gábor, a félreértések elkerülése végett hadd kérdezzem meg: Te meleg vagy?

GÁBOR: Nem. Soha nem volt fiúval testi kapcsolat, sem ilyen irányú fantáziám.

M: Amikor megkérdeztelek, hogy vállalnád-e ezt a beszélgetést, rögtön igent mondtál. Miért?

G: Ennek hosszú az előtörténete. Van egy barátom, akivel mindig nagyon jól megvoltunk: beszélgettünk, közösen kirándultunk, s a többi. Egy alkalommal – jó két éve – megkérdezte, mi a véleményem a homoszexuálisokról. Elmondtam, ahogy akkor gondolkodtam: véleményem szerint félre-

sikerült emberek, akikkel nem lehet normális viszonyt fenntartani, visszataszító alakok – egyszóval viszolygok tőlük. Volt annyi esze, hogy akkor nem mondta el magáról, hogy ő is meleg, bár akkor még nem is vállalta el egészen, küzdött ellene. Aztán idővel megtudtam róla.

M: Észrevetted rajta?

G: Nem, ő mondta el, amikor a kapcsolatunk mélyebbé vált. Eléggé meg voltam döbbenve, nem tudtam mit kezdeni vele. Először nem is akartam elhinni. Idő kellett ahhoz, hogy feldolgozzam. Ezt a barátom annyiban nehezítette, hogy később kiderült: pont belém szerelmes.

M: Erre mit léptél?

G: Hát erre azért föl voltam egy kicsit habordva is, abszurdnak tartottam. De aztán gondolkodtam, hogy ez mégsem hozzáállás, hiszen a barátom, el nem lökhetem magamtól, mert rám szorul, ezt világosan éreztem. Ugyanakkor tisztáztam vele, hogy

ezt az érzelmét, pláne a testi vonzalmát nem tudom viszonzni. Itt feszültségek természetesen felléptek a kapcsolatunkban, de mindig a rendelkezésére álltam, hogy beszélhessünk, elmondhassa, mi van vele. És nem ragadtunk le ennél a problémánál, folyt tovább az életünk. Világos lett, hogy ő más, más gondokkal küzd, és ezekkel együtt kell őt elfogadnom, sőt segítenem, hogy megtalálja a helyét. Először én is azt az álláspontot képviseltem, hogy meg kell változnia, mert nem tudtam, hogy mit jelent valójában ez a probléma. Azóta nagyon sok mindenen átmertünk, és megmaradt a barátságunk; elfogadta azt, hogy melegeként kell élnie, ami nehéz, de föl tudta vállalni, ki tudta mondani. És ez sokat segített neki abban, hogy talpraálljon. Annak idején eljutott az öngyilkossági kísérletig, és hosszú időt töltött pszichiátrián, de ez már a múlté.

M: Neked mekkora szereped volt abban, hogy el tudta fogadni önmagát?

G: Annyiban segítettem neki, hogy velem tudott, és azóta is mindig tud beszélni erről. Egy idő után már nem azt mondtam neki, hogy így meg így kellene megváltoznia, hanem partner lehettem abban, hogy megtanuljon ebben a helyzetben *élni*. Láthatta, hogy nem taszítom el, nem vetem el őt és a gondolatait, érzelmeit. A szerelem viszonzatlanságából persze adódott konfliktus. Nem az én részemről: ő volt az, aki egy időben még telefonon sem mert keresni. Nagyon nehéz volt felrázni ebből az állapotból, de sikerült. Ma úgy tudunk találkozni, hogy az érzelmek nem kavargják fel. A kezdeti barátság és szellemi kapcsolat teljes mértékben helyreállt. Sikerült feldolgozunk a problémát. Én közben megérett. Feleségem mindent tud erről a barátomról. Kezdetben voltak is nehézségek, féltékenység mindkettőjük részéről... Az én helyzetemet is képzelheted: ketten szerelmesek belém, ketten akarnak maximálisan a sajátjuknak tudni, ebből az egyik fiú... Most már teljesen harmonikus a viszony. Hármában nagyon jól beszélgetünk, elmegyünk sörözni... Nincsen semmi feszültség. Az esküvőnknek a barátom nagyon örült, bátorított minket... Egyszerűen klassz, ahogy hozzáállt ehhez az egészhez. Azóta is, ha nálunk van, felszabadultnak látszik, otthon érzi magát. Érti, hogy nemcsak tiszteletben tartjuk a másságát, hanem szeretjük őt.

M: Hármában láttátok nemrég a Kakktojást is a Karinthy Színházban. Mit mond ez a darab egy heteroszexuális embernek?

G: A show-részeket próbáltam paródiának és kabarének felfogni, így végig lehetett élni; magának a transzvesztitizmusnak a tudata nem volt valami vonzó... A darab viszont nagyon jól érintett, mert megmutatta, hogy mivel küzd egy homoszexuális ember, és azt, hogy *lehet* így teljes értékű életet élni. Feleségemnek, nekem is újat nyújtott Arnold és a mama konfliktusa: el kellett gondolkodnunk, hogy mi van akkor, ha olyan gyermekünk fog születni, aki meleg. Ez megdöbbentő gondolat volt számunkra, és nagyon kemény kérdés, de a darab megláttatta velünk, hogy mindenképpen mellé kellene állnunk, és segíteni, hogy megtalálja helyét a világban, tudjon egészségesen élni, és ne törjön ketté az élete azért, mert a szülei nem tudják őt elfogadni. Ha előre tudnánk, hogy ilyen gyermekünk lesz, akkor is vállalnánk, mert nemcsak egymás, hanem gyermekünk szeretetére is esküdtünk, amikor házasságot kötöttünk. Biztos, hogy nehezebb lenne, mint ellenkező esetben, de meg kellene küzdenünk ezzel is, és úgy érzem, meg is küzdenék vele.

M: Mit érzel, ha olyasvalakivel beszélgetsz, akiről egyébként tudod, hogy meleg?

G: Teljesen normálisan érzem magam. Semmilyen averzió nincs bennem, sem gátlás, sem feszültség. Tisztában vagyok vele, hogy mást érez, mást él át, de hát ugyanúgy

ember, ugyanúgy néz ki, azt hiszem, ezt tökörben is lehet bizonyítani... Lehet vele beszélgetni, szórakozni, bármit közösen csinálni... Más az, ha egy primitív magatartású homoszexuális emberrel vagyok szemben; akkor ugyanúgy ellenérzéseim támadnak, mintha egy heteroszexuális primitív módon, bunkón viselkedik. Ez nem a nemi irányultságtól függ.

M: Bizalmat szavaznál-e egy olyan pártnak, amelyik nyíltan vagy burkoltan diszkriminálja a homoszexuálisokat?

G: Hát nem tenném le a voksomat egy ilyen párt mellett! Ha az állam tiltaná, hogy az ilyen hajlamúak egyáltalán éljenek, vagyis munkahelyet, környezetet találjanak maguk számára, akkor a meleg az éjszakában kényszerülne létezni, és ezzel a rendszer egyáltalán nem segítené elő az alvilág felszámolását, sőt. Aki bujkál, az kénytelen saját társadalma ellen dolgozni, és ezt az ellenreakciót a tiltás váltja ki.

M: Magyarországon ezek a pártok keresztény szelleműnek mondják magukat. Reálisnak tartod ezt?

G: Nem. Nem tartom egészségesnek, hogy egy keresztény elveket valló párt a legalapvetőbb keresztény elv ellen tegyen: a szeretet ellen. A szeretet nevében nem utasíthat ki senkit a társadalomból. Nem ítéltet gyakorlatilag halálra olyanokat, akik nincsenek az élet és a szeretet ellen. Jézusi elveket tűzve a zászlóra nem lehet megtiltani és megszüntetni a létezéshez szükséges feltételeket. Legdurvább példák erre a koncentrációs táborok, ahol mind a zsidókat, mind a homoszexuálisokat megbélyegezték és irtották.

M: Hogy vélekedsz a coming out-ról?

G: Nagyon fontosnak tartom! Ez az egyetlen lehetőség az egészséges életre. Arról van szó, hogy az ember *önmagát* vállalja el teljesen: a hangját, haja színét, humorát, stílusát – és ugyanígy el kell fogadnia saját beállítottóságát. Ha nem tud vele szembenézni, és nem meri kimondani családjában, legjobb barátainak, akkor ezzel fog küzdeni egész életében. Ha csak egy embernek is elmondja, az már nagy lépést jelenthet. Akkor máris harmoniku-

sabb, nyugodtabb lehet, hasznosabb mind maga, mind a környezete számára. Plénum előtt nyilvánosságra hozni nem a legjobb a mai társadalomban, mert megbotránkozhatnak rajta, és ezzel nem tesz jót sem önmagának, sem sorstársainak. De szűk baráti körben meg lehet osztani. Ha valaki igazán intelligens és gondolkodó, akkor az nem fordul el az embertől. Aki ezt teszi, az nem felnőtt módjára gondolkodik, mert egy kérdést kikerül, ahelyett, hogy megoldaná. Aki emiatt megszakít egy kapcsolatot, annak az elvei valahol félrecsúsztak. Persze mindig meg kell gondolni a coming out-ot, és olyan megvilágításban tálni, hogy akit az illető meleg bizalmába fogad, az megértse, hogy semmi nem változott. Jogos a félelem, hogy vannak, akik nem tudják feldolgozni, átlátni a problémát, és annyit szűrnének le maguknak, hogy „Te jószágos ég, ismerek egy buzit, és nem tudok vele mit kezdeni, megszakítom vele a kapcsolatot, mert mit szólnak a többiek”. Nyilvánvalóan ez nem helyes álláspont. Én sem reklámozom, de ha bárkivel szóba kerül ez a téma, akkor elvállalom, hogy nekem van egy ilyen barátom, akivel nagyon is jóban vagyok, és teljesen normálisnak tartom ezt a helyzetet. Ilyenformán én is hozzájárulhatok esetleg ahhoz, hogy változzon az emberek véleménye ebben az irányban.

M: Tehát az egyéni coming out társadalmi vonzatokkal is járhat?

G: Mindenképpen, miután a környezetben ezt megtudják, továbbadhatják, és így terjedhet egy másik felfogás. Az említett barátom elég sokszor megtette ezt a lépést. Sok esetben pozitívan sült el a dolog, maximálisan melléálltak. Vannak páran, akik nem tudták feldolgozni, és elutasították. De nem tudok róla, hogy bármelyik ilyen módon megszakadt kapcsolatát visszaszámít...

Ma ez a beszélgetés sajnos kurióznak számít. Titokban arról álmodozom, hogy néhány év vagy évtized múlva valakinek a kezébe kerül a lapnak ez a száma, és értetlenül olvassa e sorokat: „Miért kellett ezt egyáltalán valaha publikálni?! Hiszen mindez oly egyszerű minden épeszű ember számára...”

Ferenczy Bence

FELHÍVÁS

Mindenszentek ünnepén egyelőre csekély létszámmal *de megalakult* a

Krisztus Palástjáról nevezett Katolikus Homoszexuális Közösség.

Továbbra is várjuk olyan homoszexuálisok jelentkezését, akik hisznek a megfeszített és feltámadt Jézus Krisztusban mint Megváltóban, s Őt a katolikus hitben találták meg vagy remélik megtalálni. Ezzel együtt törekvéseink *ökumenikusak*; a felekezeti különbség nem szükségesszerű akadály.

Vigyázat! Valljuk ugyan, hogy a tisztaság erénye melegnek számára sem szükségesszerűen egyenlő az önmegtartóztatással, de közösségünk *nem szex-, hanem Jézus-központú!*

Célunk: – Bizonyítani önmagunk s a világ felé, hogy homoszexuálisokként is lehet teljes értékű keresztény életet élni;

– közös imában, bibliaolvasásban, beszélgetésben, szolgálatban és szórakozásban átélni a megváltott emberi lét örömét;

– küzdeni azért, hogy a világban ne az önzés, gyűlölet és félelem, hanem az önfeláldozásra is kész szeretet és a lélek szabadsága uralkodjék;

– a már meglévő csoportokkal együttműködve küzdeni a homoszexuálisok társadalmi jogegyenlőségéért;

– s végül, de nem utolsó sorban: személyes példamutatással és evangelizációval felszámolni a keresztények és a homoszexuálisok között jelenleg húzódo látszatellenmondást.

Várjuk azok jelentkezését is, akik önmagukkal bármilyen lelkiismereti vagy vallási konfliktusba bonyolítottak homoszexuális hajlamuk miatt, illetve akik elakadtak az istenkeresés útján.

Varázslatot ne várjatok, de próbálunk segíteni!

Nem várunk levelet azoktól, akik gúnyolódni kívánnak, pusztán a vita kedvéért vitatkozni, illetve céltalan ellentéteket szítani.

Ellenben köszönettel fogadunk minden ötletet, tanácsot, biztatást és imádságot.

Amíg saját lábunkra tudunk állni, addig a leveleket a MÁSOK postacímére várjuk: 1461 Bp. Pf. 388.

Ferenczy Bence

VE T Í T E T T K I Á L T Á S

A MÁSOK novemberi számának 20. oldalán amikor elolvastam a címet: „Diák a világból”, azt gondoltam, hogy valami pikáns kis hírt tudok majd meg egy meleg egyetemi hallgatóról, avagy középiskolás tanulóól, aki, ugyebár, diák (fiatal, zsenge hús), s nem akarjuk felfedni nemzetiségi kilétét (lehet magyar, román, honolulu stb), hát honnan is jöhetne: a világból. Így állt bennem össze a kép tehát a cím olvastán. Mivel ilyenek voltak az elvárásaim, némi csalódást okozott, hogy diafilmeket fognak bemutatni amerikai meleg fotóművészek, s már megint valami AIDS-es dolog... Azért elolvastam az információkat, majd, mint nem egészen fontos dolgot elfelejtettem. Véletlenül és futva összetalálkoztam egy barátommal, s mondja: – Jössz holnap este a Merlinbe? – Miért? Mi van? – kérdelem. – Tudod, az Electric Blanket bemutatója lesz. Itt egy meghívó, gyere a fogadásra is, ott tudunk egy kicsit dumálni – majd barátom tovább sietett. Kicsit tanácstalan voltam, mit tegyek, mert időhiánnyal küzdök mindig. Különösebben nem izgatott fel az esemény sem. De hát ott lehet találkozni és beszélgetni. Nemcsak az előbbi sietős barátommal, talán másokkal is, akiket régebben láttam. Végül is elmentem a Merlinbe november 2-án, 7-re, az előadást megelőző fogadásra.

Alig lézengtek páran. Vörösborot kínált angolul egy úr. Nem ismertem a jelenlévőket. Végül odamentem a kínáléhoz, s kezdtünk beszélgetni, majd egy másik fiattal is. Kiderült, hogy ők a művészek: Allen Frame és Franc Franka. Laza, közvetlen, kellemes cseve volt. Szimpatikus emberek. A közönség szállingózott. Csengettek. Bementem. Nem értettem: az előbb még alig voltak, a színház nézőterén meg alig találtam magamnak helyet. Épp, hogy leültem, kezdődött a vetítés.

Premier plánban arcok, profilból fejek. Mosolygóság, komolyak, elgyötörtek. Teljes nagyságban, tetőtől talpig, joggingban, „civil” öltözékben, lezseren öl-

tözve, atlétában és surranóban, – derűvel, keserűen, elmerengve, szálfá daliásan és erőtlennül. Kutya és gazdája elválaszthatatlan közösségben. Atléta, futás közben. Tornász, két kezén támaszkodik, tökéletes L-alak, úgy tűnik, hogy a levegőben ül, holott hasizmával tartja meg tökéletes vízszintesen combjait, lábszárát, lefeszített lábfejekkel. Úristen, micsoda izmok!... Meg kellene tapogatni! Ez már erotikának is sok... Vízisielő, szörföző veri fel a hullámokat, porzik és szinte hallhatóan szisszen, ropog a víz. Sugárzó derű az arcon, de ágyban, párnák és kitömött játékok mackók, cicák, állatok elborító sokaságában, azokat átölve, szemmel láthatóan deréktől lefelé mozgásképtelen, fiatalember. Közben mindenféle feliratok, többnyire magyarul, néha angolul. Információk, utalások. „Nem is tudom már, mi más marad nekem. Oly sok nyavalyám van.”

A járdaszintbe beépített rácsok, szellőzőnyílás, érzem a huzatot, a felfelé fújót langyos levegőt, igen, most New Yorkban vagyok megint, igen, ezek a földalatti szellőzőnyílásai-szerkezetei. Körülötte kosz, szenny, elszegényedett, lerongyolódott, elnyomorodott kábítószerek. Oxigénellátását, láthatóan, a szellőzőrács alól nyeri. Parkban – nyomorpiáknak. Háttérben felhőkarcolók, utcakép, tömegdemonstráció emberi jogokért, a diszkrimináció megszüntetéséért, az AIDS-esek támogatásáért. „Az egészségügy – emberi jog!” „Harcoldj az AIDS-esek jogaiért!” „Férfiak! Használjatok gumit vagy verjétek ki...!” „Időhalogatás – embergyilkosság!” „Hallgatás – Halál. Cselekvés – Élet.” „Támogasd a név nélküli szűrést!” „Hol a vakcina? Cselekedj!” „Követeld, hogy a kormány adjon pénzt a biztonságos szex és AIDS-megelőző felvilágosító nevelés-re!”

Haiti, Uganda, Románia, Amerika, Dél-Afrika. Képek. Áttetsző testű 10-14 éves fekete gyerekek. Vállcsontjuk, izületeik kiszűrjék szinte a bőrüket. Felirat: „Ez egyetlen család 9 gyermeke, akik több mint két éve magukban élnek AIDS-től fertőzöttek. A legfiatalabb 3, a legidősebb gyermek 13 éves.” „Uganda Rakai nevű körzetében sújt legkeményebben az AIDS. Vannak falvak, ahol a gyerekek több, mint 80 százaléka árva.”

Hulló vakolatú, kevés fényt nyújtó, hosszan és keskenyen elnyúló hombár-jellegű térségben csonttá aszott csecsemők, egymástól korláttal elvá-

lasztva, párhuzamosan elfektetve. Monster-jellegű nővér, szakfanderesen beöltözve, maszkkal arcán, magától messzire eltartva, sterilitás-tudata teljében „gondoz” embriónyivá töpörödött-aszalódott pár hónapos babát: romániai „élet-kép”. Információ: „Romániai angyalok. Romániai gyerekek, AIDS-szel születettek.” „A világon félmillióra becsülik az AIDS-es gyerekek számát.”

Bryan, a 16 éves ifjú. Gyerek? Ha rám bízzák a becsülést, én 14 évesnek néztem volna. Arcán bágyadt derű, szobakörnyezet otthon. Ágyban fekvő beteg, sápadt. Két fiatalabb testvér aggódalmas tekintete. Kórház, intenzív osztály, infúziós csövek, monitorok. Szülők, hozzátartozók körülötte, s tudják, hogy látogatásaik már megszámláltattak. Anya zsebkendőbe temetett arccal, apa lélekben összetört, testvérek a visszafordíthatatlan veszteség fájdalmával, rokonok, ismerősök megrendítő részvétellel – a ravatalnál. Zokogó képsorok. Kommentár: „Az USA-ban minden ötödik AIDS-beteg tizenéves korában fertőződött HIV-vel.” „Támogasd a biztonságos szexre nevelést az amerikai iskolákban: az amerikai serdülők több mint fele 17 éves koruk előtt már aktív szexuális életet él.” „Az AIDS a fiatalok első számú gyilkosa New York-ban, San Franciscó-ban és Los Angeles-ben.”

Férfi pár, egymást átöleli, arcuk egymásé éri, összeborulva, türelmes beletörődéssel. Férfi-nő pár, tekintetük firkés, a nő bizakodást sugall, a férfi lemondást. Ölelésük az elmúlást tudomásul nem vevő szeretet-bilincset. Párok, fiatalok, idősök, egyneműek, különeműek. Egymásra nézve, egymást simogatva, vagy csak megérintve. Igen, az érintés ereje... Az érintésben rejlik támasz, a szeretet, a gondoskodás, „a tenyeremen hordozlak” radiációja. Amit a szó sem tud kifejezni...

Szigorú tények, kemény adatok:

„Az iparilag fejlett országok közül csak az Egyesült Államok és Dél-Afrika nem biztosít minden polgárára kiterjedő állami egészségügyi ellátást.”

„New York városában az AIDS áll az első helyen a 45 év alatt elhunyt felnőttek halálozási okaként.”

„1994 végéig az AIDS-betegek száma az USA-ban megduplázódott.”

„Minden 250. amerikai HIV-fertőzött vagy AIDS-es.”

„Amerikában minden harmadik AIDS-ben elhunytak más okot jelölnek meg hamis halotti bizonyítványban az elhalálozás okaként, jöllehet a Szövetségi Törvény tiltja ezt a gyakorlatot.”

„Az Egészségügyi Világszervezet becslései szerint Amerikában 1 és 1,5 millió között lehet a HIV fertőzöttek száma.”

„Az Egészségügyi Világszervezet becslései szerint a HIV-vel fertőzöttek száma 13 millóra tehető a járvány feltűnésétől (1983?) napjainkig. Ebből 1 millió fertőződés az utóbbi 8 hónapban történt.”

„Az Egészségügyi Világszervezet becslései szerint diagnózis nélkül, szűrés nélkül, orvosi regisztrálás nélkül vagy megkésett regisztrálással a világ 168 országában mintegy 2,5 millió ember lehet AIDS-es.”

„Ebben az évtizedben az AIDS-szel fertőzött született gyermekek száma 10 millióra becsülhető.”

„Világviszonylatban az új HIV-fertőzések 90 százaléka heteroszexuális kapcsolatok eredménye.”

„Magyarországon csökken a homoszexuálisok körében a HIV-fertőzések száma, ezzel szemben növekszik a heteroszexuálisok körében.”

„Magyarországon a HIV-pozitívok és AIDS betegek számát több mint

kétezerre becsülik.” (Az orvosi-
lag bejegyzett esetek száma 390
körüli.)

„1990 óta a magyarországi AIDS-
esetek száma megduplázódott.”

Képsorok: virágokat helyeznek el
az AIDS-ben elhunytak emlékkövénél.
A feliratoknak, a kommentároknak
vége. Köszönetnyilvánítás
mindazon támogatóknak, akik lehetővé
tették a produkció létrejöttét.

A színházterem elsötétült. Néhány
tenyér tapsra verődött össze tétován.
A művészeknek, az előadásnak
szólt. Aztán eszméltek. Tétova taps
sincs, csak csend. Az emlékezés, a
kegyelet csendje... A közönség lassan,
és némán elvonul. A terem –
kiürült.

Azért ide nekem mégis el kellett
jönnöm...

-6Z-

(Az *Electric Blanket* diavetítést december 1-én 21 órakor a Toldi mozi nagytermében a *Meleg és Leszbikus Filmfesztivál* záróeseményeként megismétlik. A szerk.)

AIDS-segélyszolgálat:
Bp., XI., Karolina út 35/b.
Tel.: 166-92-83
Az ajtón: O.H.V.I. tanácsadás.
Nem kérnek nevet és címet, sem
a vérvételekor, sem később.
Nem kutatnak a barátok után
rendőri módszerekkel.
Itt, ha a vizsgálat eredménye
pozitív, akkor is
névtelen marad a páciens.
Ingyenes, gyors, jelíges
vizsgálat, tanácsadás.
Rendelési idő:
kedd, péntek 10-12 óráig,
hétfő, szerda, csütörtök 17-19 óráig
Hot line (forró vonal, telefonsegély)
hétfő, szerda, csütörtök 16-20 óráig,
kedd, péntek 9-13 és 16-20 óráig,
Működött a HOMEROS és a
LAMBDA BUDAPEST,
a két homoszexuális
érdekvédelmi egyesület.
Itt nem kell senkinek félnie.
Ide mindenki
nyugodtan eljőhet szűrésre.

Az AIDS világnapján

Csend van.

Sötétség. Hideg.

Gyertyát gyújtok.

A láng kicsiny, pislákoló és tétován imbolygó.

Hűvös a feltámadt szél.

Dzsekim gallérját feljebb és összébb húzom.

Rózsák és krizantémok illata fon körül.

Lehajolok. Két tenyeremmel, mintha nagy vázát fognék,

óvom a gyertya pislákoló lángját.

Óvom a lángot. Ne fújja el a szél.

Tudom, csak addig ég, amíg két kezem védettséget ad neki.

Nézem a védtelen-védett fényt. Sokáig. Csendben.

A fény megkettőződik. Bennem van.

Az ő két szeme fénye.

Szikrázik, sugárzik, perzsel, mosolyog.

- Igen, akkor, amikor még együtt voltunk...

- Tekinteted fénye, melege, haragja tüze, korholása,

szomorúsága, kacérsága, vágya, simogatása,

az abból áradó szenvedély

tette mindennapjainkat varázslatossá.

Aztán egyszer...

a rémület tekintete...

Aztán a megyugvásé...

Aztán a belenyugvásé...

Aztán a reményé...

Aztán az acélos akaraté...

A kitartásé...

Aztán, egyszer, a fényed megtört.

Tekinteted megfáradt.

Tekinteted fakóbb lett.

Tekinteted kérdezett:

- Velem maradsz?...

- Elviselsz?...

- Meddig tart még?...

Tekintededből olvasom:

- Sötétedik.... ..

Vele voltam. Csillagos órákon, napokon, éveken.

Vele voltam. Csillagtalan hónapokon, napokon, órákon.

A szél elállt. Hűvös van. Krizantém illat.

Vele vagyok. A fény pislákol.

A gyertya csonkig égett.

A láng kialudt.

Tekintetemet felemelem.

Felettem a mennybolt. Csillagok...

Megannyi pislákoló, hunyorgó fény.

Milyen sokan vannak.

Milyen messze, messze,

messze vannak...

Kigombolom a dzsekimet.

Míg itt dideregtem,

kicsit meghajította fejét a rózsá.

Ő is erőtlenné lett.

Mint a kezem.

Amikor kissé bizonytalanul, tétován, puhán,

de soha nem múlt szeretettel

helyezem a virágot az Ő sírjára.

És a szirmok odasímulnak a szerény fejféhoz.

Elbúcsúzom.

Sötét van. Hideg. Csend.

Csak az avar zizegése...

A lépéseimtől.

A sírokra ráborul a védelmező sötétség és a béke.

Felettem a mennybolt. Csillagok...

Megannyi pislákoló, hunyorgó fény.

Mintha most homályosabban látnám őket.

Milyen sokan vannak.

Milyen messze, messze,

messze vannak...

És majd egyszer...

nekem is...

gyújtanak... gyertyát.

Dominique Fernandez

GANIMÉDESZ ELRABLÁSA

10. rész

A *Hadrianus emlékezéseinek* elbeszélője, Marguerite Yourcenar, a látszat ellenére nem számít a homoszexuális kultúra hősnéke. Egész hosszában elmeséli Antinoosz iránti szerelmének történetét, nyíltan beszél a fiúk iránti vonzalmáról (Mégvolt a magam „Szent serege”, „a testek iránti szenvedélyes szeretetem”), de éppen az akadályok hiánya fosztja meg ezeket a mondatokat minden jelentésértől. Az i. sz. utáni második század a teljes szexuális szabadság időszeke volt; a közvéleménynek teljesen mindegy volt, hogy nőket vagy kamaszokat csábít el valaki. Hadrianus olyan természetesen élt ezzel az engedéllyel, ahogy a vacsorája fogásait vagy az állatait kiválasztotta. „Ez a becézésre és parancsra sóvárgó szép agár elhevert életemen”, mondja a bithüniai ifjúról, akit máshol „fiatal faunak” nevez.

Vannak, akik anélkül, hogy Marguerite Yourcenar nyelvi biztonságát és mondatainak szépségét lebecsülnék, hiányolják a regény drámai erejét. Ami igaz, az igaz, egy végtelen szőnyeg fényűző de egyhangú méltóságával hengeredik előre. A szerző által választott nézőpont – egy öregember meséli el az életét, aki elért már útja végére és most a hajlott kor bölcsességével tekint vissza a múltra – bizonyára felelős a regényt belengő szelíd unalomért. De én azért azt gondolom, más oka is van a *Hadrianus emlékezéseire* jellemző feszültség- és szenvedélyhiánynak. A konfliktustalanul megélt homoszexualitás hamarosan unalmas homoszexualitássá válik. Túl könnyen beteljesül ez a változat. Csak akkor születik homoszexuális alkotás, ha a vágy megütközik a társadalommal, akkor lesz drámai mű, ha harcban áll a törvényekkel és a közvéleménnyel, a fiatal férfifitest rajongója a szabadság (győzelmes vagy legyőzött) bajnokává alakul át. Eppen ez történt Marguerite Yourcenar következő, *Mű feketében* című regényével.

Zénon, aki feltehetőleg 1510-ben született, az elnyomás és az inkvizíció századának gyermeke volt. Azzal, hogy nem csak alkímistát, hanem homoszexuálist is faragott belőle, Marguerite Yourcenar a varázslatos eretnekek rangjára emelte őt, azon törvényen kívüliek közé, akik tudják, hogy miért harcolnak. Zénonnak is megvan a helye a történelem nagy egyéniségei, Oscar Wilde és Pasolini között, vagy a lázadás kitalált hőseinek oldalán. Zénon előfutárát láthatjuk Yourcenar első, 1929-ben megjelent *Alexis avagy értekezés a hiábavaló harcról* című regényének hőseiben. Ez a regény egy férfi vallomása, aki ugyan megpróbál harcolni a hajlama ellen, de végül elhagyja feleségét és fiát a szabadságért, ami nélkül már nem tudna élni. De ez a regény csak egy halkán elmormogott szelíd tiltakozás volt, az akkoriban túl kényes témája miatt, míg negyven évvel később a *Mű feketében* fanfárokkal harsog.

Zénon homoszexualitása nem kizárólagos (női szeretői is vannak), nem rögeszmés (hosszú tiszta időszakai vannak). Amikor fiúkkal hál, az mindig tudatos választás eredménye, az előítéletek és tilalmak elleni kihívás. És végül azért szereti jobban a fiúkat, mert minden, még az erkölctől egészen távoli területeken is eretnek akar lenni. „Filozófusnak” hívják, és a „lázadás” szó is gyakran megfordul a neve mellett. Már törvénytelen születése is erre a szerepre predestinálja: egy gazdag Bruges-i kereskedőcsalád leányának és egy firenzei, később kardinálissá kinevezett és egy orgián

Várhatóan jövő tavasszal jelenik meg Dominique Fernandez *Ganimédesz elrablása* című könyve, Tótfalusi Ágnes fordításában. A tanulmány sorra veszi a világ műalkotásainak legnagyobbjait és azt elemzi, miképpen jelenik meg bennük a homoszexualitás. Nemcsak a művekkel, alkotóikkal, hanem műzsáikkal, megrendelőikkel, politikai-társadalmi környezetükkel is foglalkozik. Ez nem pusztán lexikon, ugyanis elemez és véleményt is mond. Az Európa Kiadó lehetővé tette számunkra, hogy a kötetből, megjelenéséig, egy-egy részt bemutassunk olvasóinknak.

fiatalon meghalt prelátusnak a fiaként egyesítette magában a flamand életerőt és az olasz kalandorszellemet. Marguerite Yourcenar először egy nagy úton bandukolva mutatja be nekünk, ezzel jellemzi nomád jellemét. Szabad és marginális életet élt. Szünetedélei: az orvostudomány, a másvilági tudományok, a test titkainak a felfedezése és a titokzatos világegyetembe való behatolás végül az inkvizíció máglyájára juttatták őt. Bár a szerző először szellemi elfoglaltságainak bemutatásával jellemzi, a szavak kettős értelmet nyernek, és szexuális cselekedeteiről is felvilágosítást kaphatunk. „A létezése titkos volt és bizonyos kényszerek uralták, mindig titkosan élt.” „Férfiként mindenütt és sehol nem nyert polgárjogot”, „Kóbor élete amely sorsa volt és választása.” „Mint aki az árral szemben úszik a csillagtalan éjszakában, nem talál jelzést, hogy pontosan kiszámítsa a sodródását.”

Mi vonzza Zénont a homoszexualitásba? Elvitatkozik erről Henri-Maximilien nevű unokatestvérével, aki tüzesen védi a nők iránti szerelmet és a női testet dicsőíti, „ahová úgy vonul be a férfi, mint a győztes a tiszteletére felvirágozott és fellobbogóztott örvendező városba”. Zénon több érvet is felhoz a homoszexualitás védelmében: a titok izgalmát, a hasonlóhoz való vonzódást, az illanékonyaság varázsát, és van két nagyon meglepő érve is: „csodálatosan hiányzik belőle mindaz, amivel a kis kurtizánarcok és Petrarca költői szókinccse a gyönyörhöz hozzájárulnak” és „megvan benne az a bizalmaság, amely az emberi társadalom fenntartásában képmutatón egyáltalán nem érvényesül.” Másképpen a homoszexualitás azért tetszik ennek a szellemi szabadságharcosnak, mert szemben áll a divattal és kívül minden társadalmi szükségességén: maga a tiszta Természet, nem tartozik semmivel az idő kultúrájának, sem a szaporodás politikai eszméjének.

Egy másik részben az író visszatér hőse „testi örömeire”, és két okot is talál a hajlamaira. „Akiiket szeretett, azok voltak a legtitkosabbak és a legveszedelmesebbek, legalábbis a keresztény világban és azon a földön, ahol a véletlen világra segítette: talán csak azért kereste őket, mert ez a csillagfedés és az ellenállás vadul összezúzták a szokásokat és belemerítették abba a világba, ami a látható és a megengedett alatt forrong”. „A vadul összezúzott szokások” ellentétben állnak a „szokás alantas elfogadásával”, amit a nők kedvelőinek szemére vet, és ezzel Zénon Platón első modern tanítványának tekinthető. Ha azok a férfiak, akiket természetes ösztönük a saját nemük felé vonz, később mégis megházasodnak és gyermekeket nemzenek, az azért van, mert „a szokás kényszeríti őket, és nem a természet” – írta Platón a *Lakomában*. Zénon homoszexualitásának második oka: „Vagy ez a választás talán ugyanolyan egyszerű és megmagyarázhatatlan megkívánáson alapszik, ahogy az ember az egyik gyümölcsöt jobban kívánja a másiknál.” És ezzel, hogy a fiúk iránti szerelmet ugyanolyan természetesnek és ok nélkülinek („megmagyarázhatatlan” megkívánásnak) állítja meg mint egy gyümölcs iránti szeretetet, a *Mű feketében* egy mozdulattal elsöpri Freud toporzékolásait és a „perverzió” okait megkésve kutató pszichoanalízis bégetését.

Zénon azért él titkos életet, mert nem óhajt a máglyára kerülni, és nem azért, mert büntudata marcangolja. Zénon felsorol néhányat fiatal szeretői közül: a hanyag és szőke „Jonatánját” Louvenből, a lübecki Gerhardot a „higgadt gyermeket”, „csodálatos tárgyat” és „szorgalmas tanítványt”. Kételkedés, lelkiismeretfurdalás vagy szégyen soha nem homályosítja el kitorzó könnyedségét. Győzelmes és uralkodó homoszexualitást gyakorol, ami még ma is figyelemre méltó lenne, mert ez a magatartás a *Halál Velencében* és a *Maumort* századában még mindig forradalminak számít, de Zénon idejében annál is parádésabb, hogy szembeszegül az egyházi tilalmakkal és végül is egyéb, a tudományos tevékenységére vonatkozó vádpontok mellett Zénon halálát okozták.

A veszély soha nem bátortalanította el Zenónt és sosem számolt vele, de végül is megtörik az egyházi inkvizíció hajthatatlanságával szemben. Öngyilkos lesz, de csak azért, hogy elkerülje a nyilvános kínvallatás szégyenét. Az irodalomban följegyzett homoszexuális öngyilkosságokkal szemben ez „önkéntes távozás”, vidám és lelkiismeretfurdalás nélküli választás. Egyszer, mondja Yourcenar, amikor Zénónnak hadiszákmányul egy fiatal magyar nőt kell elfogadnia Buda ostrománál, nem tagadta meg magától „Éva gyümölcseinek” élvezetét sem. (Itt meg kell jegyezni, hogy amikor az író a „normálisnak” mondott örömeiről ír, mindig a klisék tintájába mártja a tollát.) Mi annál a képnél hagyjuk el a hőst, amely a vakmerő kalandor magányát a bátorságát megjutalmazó örömeikkel elegyíti, „visszanézett az égő síkságra, a sóbálványok serege és a hosszúfűtű angyalok felé.”

A *Meteorák* hőse, Alexandre 1947-ben halt meg erőszakos halállal. Ebben az 1975-ben megjelent regényben Michel Tournier új módon dolgozza fel a homoszexualitás témáját. Olyan embert mutat be, aki bár egy elnyomó időszakban élte le az egész életét, sosem szenvedett attól, hogy különbözik a többségtől. Alexandre töretlen, minden aggálytól mentes világfiaságában büszkén hirdeti másságát. Ez teljesen szokatlan nézőpont, szinte hihetetlen, tekintve hogy olyan személyről van szó, aki Jean Genet és Roger Peyrefitte kortársa volt, mégis gyökeresen különbözik az elkínzottan durva Genet-től éppúgy, mint a ravaszul provokatív Peyrefitte-től. Peyrefitte számára a homoszexuális lét egy nagyvilági klikkhez való tartozást jelent. Ez a klikk megvetésre méltó kényeskedés mögé rejti azt a megrendülést, amit a fiatal Alexandre öngyilkosságának távoli, de égető emléke vált ki tagjaiból. Alexandre a *Különös barátságok* című regény főszereplője, ez a regény Peyrefitte egyetlen műve, amely drámai viszontagságaival a század elején született férfiak homoszexualitással szembeni igazi érzéseit tükrözi. Genet számára a homoszexualitás csak a bűnözés egyik formája, a romlás dicsőítése, a tündöklő lealjasodás korlátlan sötétségébe vezető út. Hősei dacos keménysége mégsem tudja elrejtetni a szívükből majd kicsorduló csalódott gyöngédséget, amely az író stílusának visszajára fordult érzékenységet adja. Ez a két magatartás tulajdonképpen közös gyökérre vezethető vissza, hiszen mindkét író tragikus, a gögös társadalom által kitaszított gyermekkorát próbálja feldolgozni benne. A *Meteorák* hőse, Alexandre nem szenvedett fájdalmas gyerekkortól, sosem ismerte a kitaszítottság nyomorát, és hideg fejjel, inkább szellemi játékból mint az érzelmei követelésére állítja fel a törvények felett álló férfi platóni elméletét.

A középiskolában, az udvar egyik bokrában egy osztálytársa Alexandre kezébe adta a nadrágja vékony szövete alatt rejtőző nemiszervét, de ő a vággyal való első találkozását nem tekinti „szégyenletes titoknak”, hanem bámulattal tölti el ez a „láthatatlan dicsőség”. Ez adja meg a mű alaphangját: Alexanre úgy érzi, hogy tizenkét éves korára a birodalom kulcsárává tették, és ő méltó akar lenni erre a kivételes kegyelemre. Elég az hozzá, hogy a heteroszexualitás Alexandre szerint elbutítja az embereket, és ez az elbutulás azokra a homoszexuálisokra – például Genet-re és Peyrefitte-re – is érvényes, akik a legkisebb szorongást, félelmet vagy ingadozást is érzik ragyogó végzetük előtt.

„Heteroszexuális csürhe” – így jellemzi Alexandre azt a sok bálványimádót, akit Alexandre csak „a két herén nyugvó felálló és kemény péniszként, a férfiaságnak emelt szoborként, a teremtés letéteményeseként, szentháromságként, az emberi test középpontjából eredő ormány-bálványként” tud elképzelni. Ez a szentséggyalázó nyelvezet kizár minden lírai érzést. Alexandre két lábbal áll a földön, és filozófusként érkezik Thomasszal, hajdani középiskolai barátjával, a Szentlélek templom papjával a homoszexualitás előnyeiről. A két barát megegyezik abban, hogy ők „az élet császárai”, a „föld sója”. Minden kötelékektől és félelmektől mentes arisztokráciát képeznek, „könnyűek és vidámak, mint a poggyász nélküli utazók”, vadásznak és nomádnak születtek, míg a többiek be vannak fogva „a fajfenntartás súlyos szekerébe”, egyszerre prolikusak (szaporák) és proletárok, erre utal a két szó közös eredete is, és csak messziről vágyakoznak az „örök homoszexuális tavasz játékos, érdek nélküli és könnyű szerelmére.”

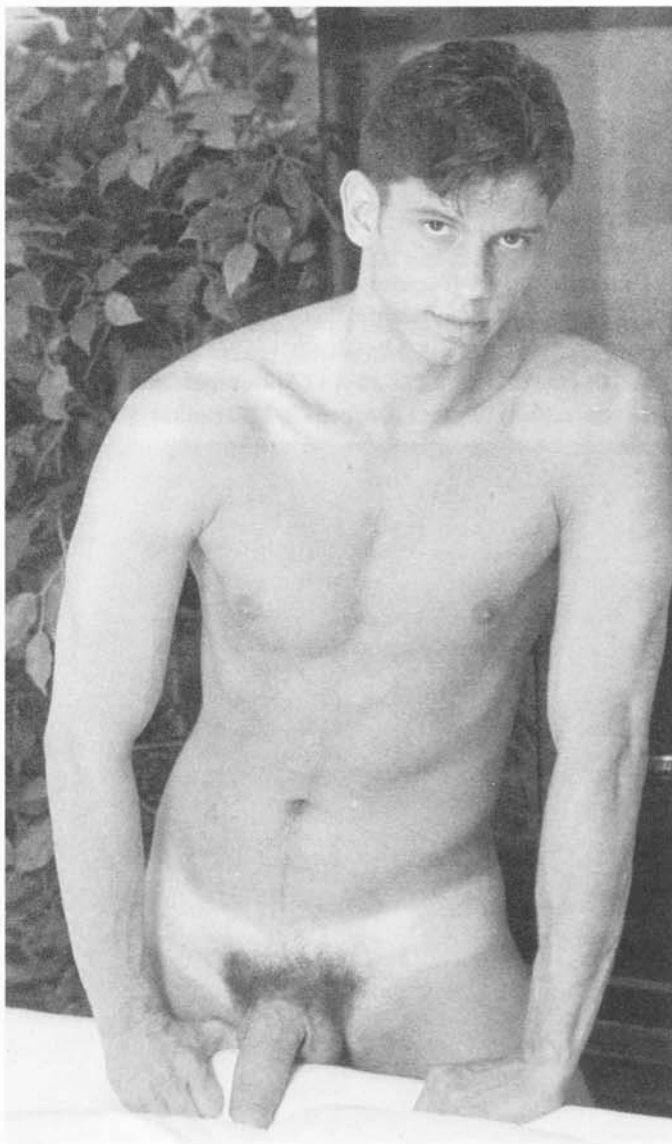
Honnan származik a homoszexuálisok elleni gyűlölet? Nem más az, mint „a megláncolt kutya gyűlölete a szabad és magányos farkassal szemben”. A homoszexuális felsőbbrendűség ellenpróbája

az erkölcsi és izlésbeli változásokban jelenik meg – Tournier kaján-sága itt ontja legparádésabb tűzijátékát. A heteroszexuálisok – mondja ő – már nem akarják, hogy a feleségük kövér (zsíros) és termékeny legyen, soványnak és meddőnek szeretnék látni őket. Vagyis fiúpótlékokra vágnak, mert nincs annyi eszük, mint az araboknak, akik kettéválasztják a fajfenntartást és az örömszerzést, és az egyik nemtől az egyiket, a másiktól a másikat várják el. A nyugati heteroszexuálisok minden fortélyuk ellenére háziállatok maradnak, akik szájkosarat – a heteroszexualitást – tettek a péniszükre és aztán kalickába – házasságba – zárták.

De nem minden homoszexuális képes felemelkedni magányos és éjszakai ragadozóhoz méltó kivételes sorsához. Néhányan nem tudnak ellenállni a tömeg ellenséges nyomásának, és elfogadják azokat a torzító kliséket, amiket a heteroszexuálisok eszkábáltak össze azért, hogy neveltségessé tegyék féltékenységük tárgyát. A „boldond”, a „néni” és a „transzvesztita” az elhivatottságra méltatlan homoszexualitás melléktermékei. A regény erősen kihangsúlyozza, hogy Alexandre-t egy hatalmas lendület „emberfeletti szintre” emeli, és egyformán megveti az elnyomókat, akik lenézik a homoszexuálisokat, és azokat az áldozatokat, akik hagyják lenézni magukat.

A *Meteorák*ban két pont mégis homályban marad. Először: miért kellett Alexandre-ből szemétszállító vállalkozót csinálni, akinek az a foglalkozása, hogy rohadó szemétkupacok között bókászik, és hulladékhegyeket mászik meg?

1975-ben nagyon divatban volt a homoszexuális felszabadulás, és semmi sem lehetett volna Michel Tournier számára kellemetlenebb, mint hogy a mozgalom élharcosának tartsák egy „pozitív” homoszexuális hős kiválasztása miatt. Nem engedhette meg magának, hogy világitótornyot állítson, amelynek a fénye eligazítaná a még tévely-

göket, egy zászlóvivőt, aki az ő „come out”-juk kimondására mohón vágyakozó homokosok vezéralakja lehetne. De ki követné a szemét hercegének zászlaját? A *Rémkirályból* tudjuk, hogy Tournier meny-nyire undorodott attól, hogy részt vegyen a harcos homoszexuális mozgalmakban, ezért alakította hőst is undorítóra. Méghozzá úgy, hogy a bátorság és függetlenség legtökéletesebb megvalósítója egyúttal teljesen ellentétes az emberi faj úttörőinek alakjával. Nemes és nemtelen, és senki nem fogja követni szennyes és gennyes trónjára.

A második kérdés a regény látszólag tragikus vége kapcsán merül fel. Alexandra a casablancai kikötőben csatangolva két csavargóval találkozik, akik néhány késszúrással megölik. Első pillantásra mindenesetre különös, hogy Tournier ilyen méltatlan halállal pusztítja el a rettenthetetlen vadászt, annak a szabálynak az alapján – pedig ezt a szabályt ő bizonyára megveti –, amely szerint Vautrintól Charlusig minden homoszexuális vezekelni akar. Az nem lehet, hogy Alexandre, az igazi lázadó, akitől távol áll a szegény érzése, aki láthatatlan fénykoszorútól övezve lépett a tilos útra, hogy ez az ember elfogadja azt a büntetést, amely az örök vesztesek seregébe sorolná őt! Néhány hónappal a *Meteorák* megjelenése után Pasolinit hasonló körülmények között megölik egy ostiai strandon. Ez a két halál mégis gyökeresen különbözik egymástól. Lehet, hogy Pasolini tényleg zsidó-keresztény neveltetésű homoszexuálisokat rágó ősi büntudatnak engedelmesskedett, ami-

kor hóhéranak felkínálkozott, de Alexandre esetében nem ez történt. Az ő halála nem törvénszegő kiiktatásának és a törvény visszaállításának rituális gesztusa, hanem a dolgok természetéből következő esemény.

A *Meteorák* harangja nem szól hangosabban a Lucien de Rubempré, Gustave von Aschenbach, Athos Fadigati holtteste fölött szóló lélekharang szavánál. Alexandre az ürülék közepén is győzedelmes hős marad. Van még egy ok, ami miatt írójának feltétlenül meg kell ölnie őt. Egy regényhős mindig családjával, környezetével, hazájával vagy vallásával való szembenállásban ragadható meg a leginkább. Csak úgy születet regény, ha összeférhetetlenség van hős és környezete között. Mivel Marguerite Yourcenar nem vette figyelembe ezt a szabályt, elrontotta a *Hadrianus emlékezéseit*; amikor alkalmazta, létrehozta a *Mű feketéjét*. Alexandre mély erkölcsönkívülsége, a közvéleménytől és a törvényektől való teljes függetlensége, szerelmi sikerei, ügyessége, amellyel becserkészti zsákmányát azzal a tudattal tölthették volna el, hogy számára nincs akadály, és az élet futószőnyegként terül el a lábai előtt. Elsatnyult volna az állandó siker légkörében. Akadályok nélkül elhalványult volna hősies természete. Két gyilkosa visszaadta neki a magányos nagyvad ragyogását.

(folytatjuk)

ALIG - ALIG

...avagy beszámoló a „Láthatatlan filmek II. (In-)tolerancia '93” fesztiválról a „Kandírozott mandarinzelészinű áramvonal” modorában...

Ha Tom Wolfe mester kezdte volna, akkor valahogy így nézne ki ennek az alig-alig beszámolóknak az eleje: Először véletlenül hallottam a fesztiválról B.V.-től (kedves mozis lány), miszerint nagyon izgalmas lesz...

És nem elsősorban meleg filmeket játszanak majd (persze azt is!), hanem úgy mindenféleképpen a kisebbségi létet élőkről – úgy mint: zsidó, cigány, elvont, estébé.

Aztán megküldték a kék papírt (A/4-es méret), rajta a fesztivál címe „Művész mozi október 22-27”. Belül pedig szerzők,

címek, időpontok és vetítőterem megnevezések (Chaplin, Bódy, Huszárik, Tarkovszkij); szóval a program. Bennem a sárga irigység elegyedett a düh érzésével: mért nem tudom mindet megnézni?! Már most válogatni kell, pedig a szerzők neve és a címek alapján alig-alig lehet. Mindenesetre bekarikáztam a „nagy neveket”, ismerős címeket; például: Karel Kachina: Szekérrel Bécsbe; Spike Lee: Malcolm X; Jancsó Miklós: Maradékok; Alain Resnais: Szerelmem, Hiroshima; Marc Huestis: A szex...

No persze abban is biztos voltam, hogy megnézek egy-két Fassbinder munkát, valamint a Szomorú fiúk-at és a Buziház I-II-t. No persze aztán jött a valóságos idő a filmidő helyett és jónéhány filmre nem futotta a saját időből, néhányra pedig a nem tervezéssel szemben sikerült beülni. No, de ez „így szok lenni” a fesztiválokon. És hát ez – bár meglehetősen kis hírveréssel működött – mégiscsak tökéletesen modellezte a valódi fesztiváli létet. Esélyt adott a megismerésre – a többi nem a szervezők dolga volt, hanem a közönségé.

Apropó; közönség! Ismerős arcok, tömegbe búvók és magukkal tüntetők – ahogy szokásos egy ilyen összejövételkor. A meleg életet mutató filmek közönsége szépen kitett magáért. Majdhogynem teltházakat (néha

túlteltett házakat) biztosított Bódy-teremben, ahol ezeket a munkákat általában vetítették.

No, aztán elkészült a megnyitóra a fesztivál katalógusa is, benne majd minden filmről néhány mondat – tehát lehetett tájékozódni. A „néhány mondatos” tájékoztatók közül kétség kívül az A szex... című műről írottak ígért a legtöbbet:

„... egy színes keresztmetszete a homokos létnek, férfiak, akik megosztják történeteiket az első szexuális élménytől az AIDS valóságával történő első szembekerülésig. És minden kérdés ezzel kezdődik: „Mi is a szex?” És mint önnön témája, A Szex... mocskos, szent, forró, lehangoló, és szerelmes...

A szex... átható képet nyújt a szexualitásnak a homoszexuális férfiak életében betöltött szerepéről. Tizenkilenc és hetvenkét év közötti férfiak beszélnek nyíltan és őszintén a szexualitás különböző formáiról, mely identitásukat formálta. Felvetnek egy sor kérdést: gyermekkori emlékek, a szexualitás ébredése, kapcsolatok, az AIDS hatása, remények, félelmek, tolerancia; mind olyan formában, ahogy az filmen még nem volt látható.”

No, majdnem itt sem volt látható! A szervezők mesélték a következő történetet erről. A magyar televízió (direkt kis betű) egyik átjátszó stúdiójába vitték el a fesztivál kazettáit VHS-re való átmásolásra. A technikus, – amint meglátta a rendező, Marc Huestis nevét, közölte: „Ezt nem játszom át, ez buzi!” És az uracska következetes volt, valóban nem játszotta át a kazettát – szerencsére a többi igen, tehát a szervezőknek csak ezt a felvételt kellett máshol átjátszatniuk. Nesze neked tolerancia!

Magánkérdésem a következő: ha már annyira művelt a technikus uracska, hogy névről felismer egy homoszexuális szerzőt, akkor mért nem elég művelt ahhoz is, hogy elfogadja a homoszexualitás létjogosultságát? A kérdés persze költői, hisz tudom: a műveltségi szint és a tolerancia között nincs egyenes arányosság; sőt a valamire való ráismerés nem mindig műveltség, hanem csak jól informáltság.

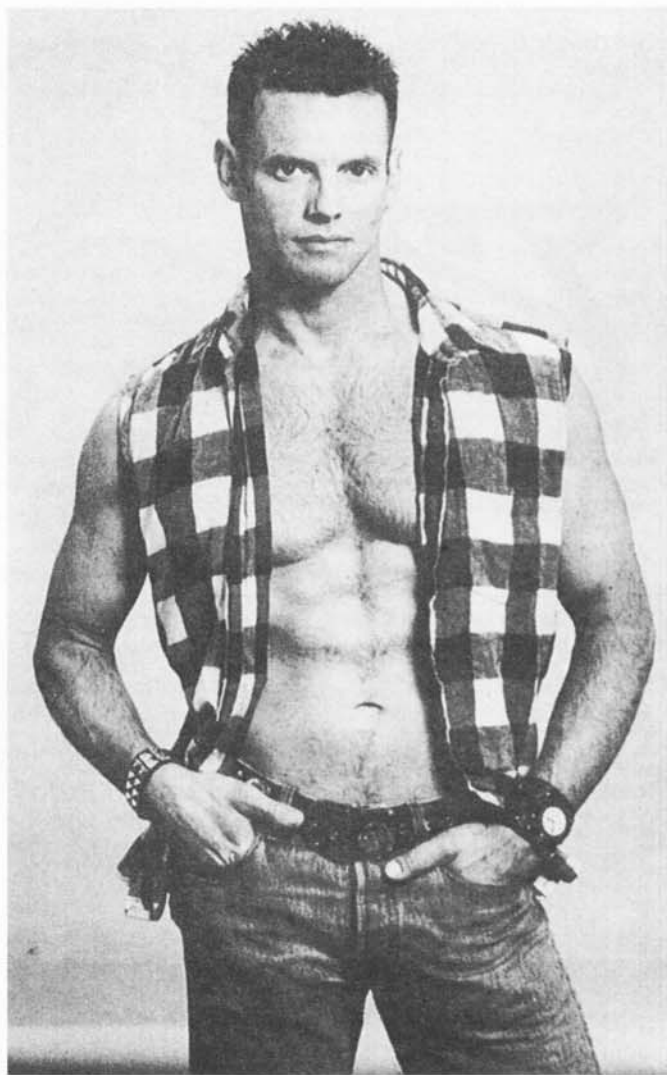
Sajnos a Szomorú fiúk című 25 perces dokumentum összeállítás szövegét alig-alig lehetett érteni. Viszont a katalógus ismertetője segített:

„Nagy-Britanniában évente több száz homoszexuális férfinnál tartanak házkutatást, teszik tönkre karrierüket, jó hírüket a meleg pornográfia miatt. Mi készíti a brit hatóságokat, hogy ilyen intenzitással támadják a homoszexuálisokat?

A Szomorú fiúk kitekintést nyújt a keresztény erkölcsöt súlykoló csoportok, a kormány és a hatóságok kapcsolatára (beleértve a Scotland Yard nagy hatalommal rendelkező Obszcén Kiadványok Csoportját)” ...No, mint ahogy a film szövege is érthetetlen volt néhol, az ismertető sorok is tartalmaznak homályos megfogalmazásokat!

A „Kopasz” komplexus szövege a vetítéskor hasonlóan járt, mint a Szomorú fiúké, tehát itt is maradt a katalógus ismertetője:

„A hetvenes évektől kezdve a homoszexuális külsőt a heteroszexuális „macho”, a kemény férfi kinézete inspirálta. Az utolsó ezek közül a széles körben elterjedt rövid haj, csizma, tetoválás, mely a fiatal fehér munkások által lett divattá. Az agresszív skinhead külső lehetőséget ad a homoszexuálisoknak, hogy elrejtsek, illetve élvezzék szexualitásukat. A többiek csak a divat áldozatai.” No, a vetítés után (a film 1992-ben készült) szívesen beszélgettem volna az alkotókkal vagy éppen a szereplőkkel, és a téma magyarországi szakértőivel. De hát a film készítői Londonországból székelnék, magyarországi szakértői pedig alig-alig vannak, ha egyáltalán léteznek. Pedig igencsak kellenének, hisz „kishazánkban” kivirágzott a „skin kultúra”, egyre agresszívebben vannak jelen az utcákon az ilyen fazonú figurák, néha megverve (agyon is) cigányt, arabot, zsidót, meleget... Néhányan arról beszélnek – nem a

filmekben –, hogy elkéstek a politikába-közéletbe való integrálódással, 94-ben szinte biztos, hogy nem kerülnek a parlamentbe, de 98 már az övék lehet...

Aj-jajj! Sötét kép! Bár ne lenne igazuk, igazam...

A Buziház I-II. igazi drámát jelenített meg. A valaha volt Kelet-Berlin egy épületét az ottani rendszerváltás zűrzavaros hónapjaiban harminc meleg elfoglalta, s működtették boldog kommuna életüket. Zavart csak a környéken garázdálkodó neonáci bandák okoztak, de ezekkel még tudtak együtt élni. S inentől következik a filmismertető:

„Ez a súlyosan őszinte dokumentumfilm a Buziház sorsát ábrázolja az anarchia és a kegyetlenség sötét napjaiban, amely Németország újraegyesítését követte, s ahhoz a hirtelen invázióhoz vezetett, mely során 3000 tankokkal s könnygázzal felfegyverzett nyugat-német rendőr kemény akcióban űzte el lakóit. Két évvel később, a rendező, Judit Bashore, visszatér Berlinbe, hogy felkeresse a ház egykori lakóit.”

A „súlyosan őszinte” jelző telitalálat: megrendítő volt látni az összecsapás tolokocsiba kényszerült sérültjét, aki minden hitét veszve csak vegetál – a mese éltető erejének hiányát szomorúan tudomásul véve. S mi, a történeteken kívül rekedtek csak néztünk, mint a moziban, ahelyett, hogy gorombán tüntetve a világ tudomására hoztuk volna: ekkora igazságtalanságot csak magas érzelmi oda-visszahatással lehet csak tudomásul venni. De talán majd jövőre.

Ha lesz jövő. Ha lesz fesztivál. Ha lesz tolerancia.

pébé

Lányok
csak
vasárnap!!!

ANGEL

Budapest, VIII., Rákóczi út 51.

(Tungsram udvar)

BAR

Die Bierstube

hat jeden Tag von 22 Uhr bis
früh geöffnet.

Die Disco:

Donnerstag, Freitag, Samstag
und Sonntag von 22 bis
früh geöffnet.

Shows:

Donnerstag und Samstag
um Mitternacht.

The pub

is open every day from 10
p.m. till dawn.

Disco:

Thursday, Friday, Saturday
and Sunday from 10 p.m. till
dawn.

Shows:

Thursday and Sunday at
midnight.

A söröző

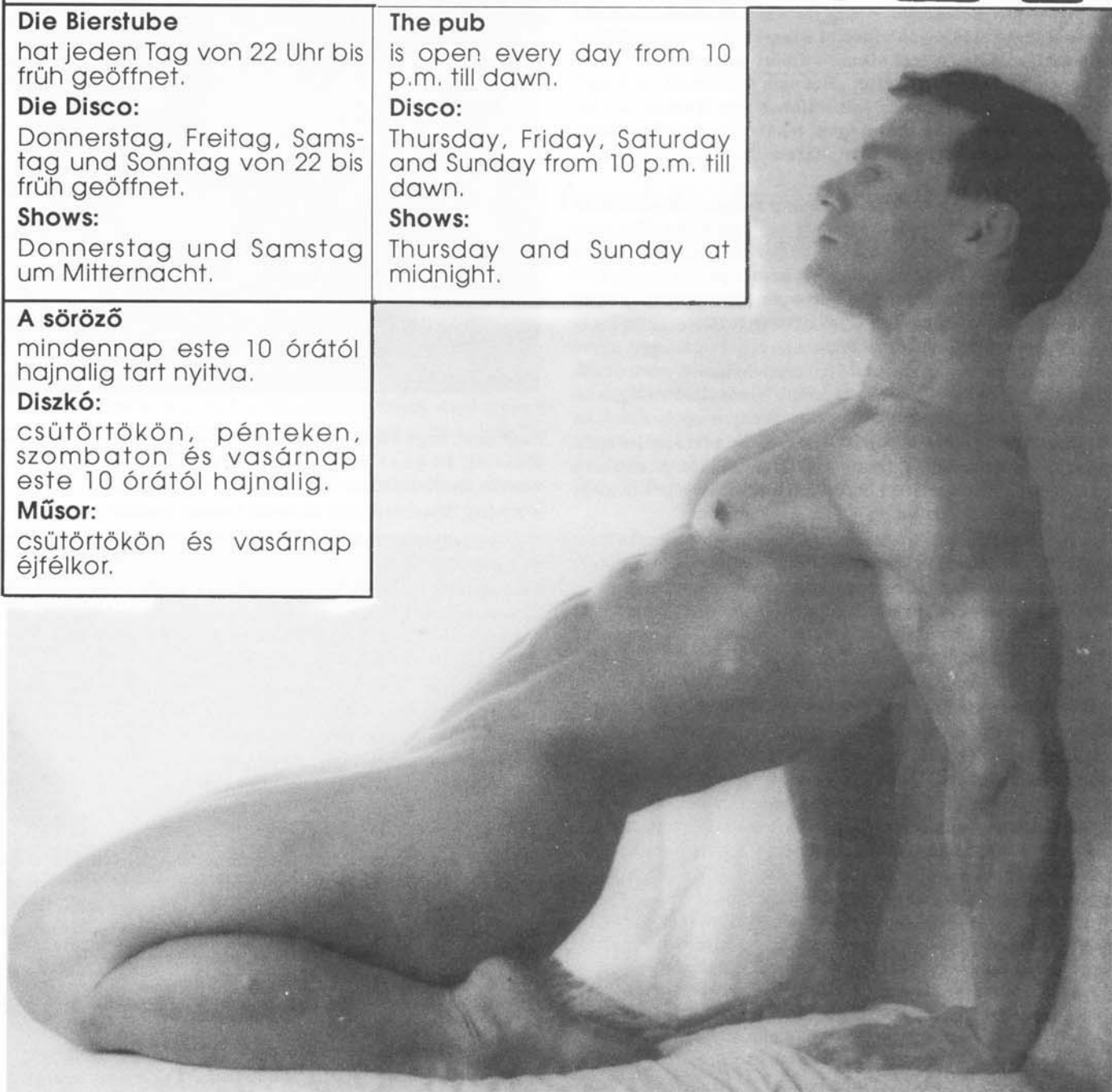
mindennap este 10 órától
hajnalig tart nyitva.

Diszkó:

csütörtökön, pénteken,
szombaton és vasárnap
este 10 órától hajnalig.

Műsor:

csütörtökön és vasárnap
éjfélkor.

HIRDETÉSEK

Budapesti társkeresők

(postaköltség: 10 Ft)

- Keresem fiatal, jóképű barátomat, hű társamat, kívül jobban-rosszban együtt lehetnék, kinek minden örömmöt, bánatomat elmondhatnék, kívül együtt örülhetnék. Mindent megadnék neked tiszta szívem szerint, ha egymásra találunk. Én egy ötvenes, jó megjelenésű úr vagyok, 170 cm, 70 kg, barna szemű. Tele sok-sok reménnyel és szeretettel. Keressük meg egymást, ha boldogságra vágysz! Ha szimpatikusak leszünk egymásnak, akkor minden oké. Elvárásaim: Összintesség, kor 18-38-ig. Kővér ne légy! Csak fotós levelekre válaszolok. Jelíge: Fekete tulipán 3-12/3.

- 19 éves, 168 cm magas, vékony, helyes budapesti srác megismerkedni 24 éves korig helyes, nem nőies, őszinte szuperkapcsolatra vágó fiúval. Ha létezik ilyen, sürgősen írj! Vidékiek is! Jelíge: Te meg én 3-12/5.

22/175/70, szőkés barna hajjú, kék szemű srác szeretne megismerkedni hasonló korú, de max. 25 éves fiúval. Jó lenne, ha te is sokat túráznál vagy kerekelnél. Fényképek örülnék. Cím: Sir Geoffrey, 1476 Budapest, Pf. 245.

- Budapesti 40 éves, nős, biszex, ápolat, jól öltözködő, higiéniaira kényes értelmiségi vagyok. 172/72/19x5. Másságomat régen felfedeztem, de csak most jutottam el addig, hogy kipróbáljam a fiúszerelmet. Sajnos csak a tinédzser fiúk érdekelnek. Ha te szeretetre, gyengédségre, megértésre vágysz, szeretnéd, ha kényeztetnének és minden kívánságodat teljesítenék, írjál nekem. A kettőnk titka marad. Számomra legfontosabb a te örömödi! Cím: 1399 Budapest, Pf. 701/1281.

- Budapesti 20/174/66/20x5, kimondottan helyes, szép testű, nagyon tehetséges ének és táncművész keresi helyes, fiatalos, passzív, jó testű, nagy farkú menedzserét vagy pártfogóját, aki a társa is lenne az életben. Szélhámósok ne írjanak! Barátságot is kötnek 20-30 év közötti, nagyon helyes, izmos testű, gusztusos fiúval. Kalandorok ne írjanak! Jelíge: I' am a great asset 3-12/7.

- 39/190/80 férfi vagyok. Házasságom elromlott, ezért szeretnék egy igazi, szép baráti kapcsolatot. Nagyon egyedül vagyok, most csak a munkámnak élek. Rengegetet utazom, szeretek videózni és minden érdekel. Szeretnék rátalálni egy olyan barátára, aki szabadidőmben szívesen látna. 18 és 30 közöttiek jelentkezését várom. Kölcsönös szimpátia esetén minden megengedett. Kövérek és lá-

INGYENES SZOLGÁLTATÁSUNK

Aki hirdetni szeretne a MÁSOK-ban, fog egy pápírlapot és kézzel vagy géppel néhány sorban leírja, amit ismertetni szándékozik. Tesz hozzá egy jelíget, végül zárójelben megadja a címét, ahova a válaszleveleket elküldhetjük. Ezt a címet természetesen nem közöljük le lapunkban.

Aki a hirdetésre válaszolni akar, levelét egy bélyeggel ellátott borítékba tegye, de ne címezze meg, mert a címet mi írjuk rá. Ezt így egy borítékban küldje el a mi postacímünkre: 1461 Budapest, Pf. 388.

A bélyeg ára budapesti címre 10 forint, vidékre 17 forint, külföldre 45 forint. (Lapunkat továbbra is társadalmi munkában készítjük, így nem áll módunkban a bélyegeket levelezőink helyett kifizetni és felragasztani az általuk ily módon „takarékosan” küldött borítékokra.)

Lapzártánk mindig a hónap első harmadában, 10-én van. Ha eddig beérkezik a levél, akkor a kért sorok biztosan benne lesznek a rá két hétre megjelenő lapunkban.

Ha valaki nem jelígesen kíván hirdetni, hanem a postafiók megadásával, kérjük felreérthetetlenül jelezze! Nevet, lakáscímet még kérdés esetén sem közlünk!

nyos viselkedésűek kíméljenek. Fényképet visszaküldöm. Cím: 1961 Budapest, Pf. 1-46.

- Szép testű és lelkű, érzékeny, ápolat barátot keresek. Én kellemes megjelenésű, igényes 32 éves férfi vagyok. Szó lehet közös albérletről is. Jelíge: Karácsony együtt 3-12/12.

- Fiatal, lakással rendelkező fiú, aki szereti a zenét és még minden szépet, jót keresi intelligens, korrekt fiú barátságát tartósabb kapcsolat céljából. Távoltság semmiképp nem akadály. Minden fényképes levélre válaszolok. Alkalmi kalandkeresők kerüljenek. Jelentkezést 18-25 év között várok! Jelíge: Bodnár 3-12/13.

- Szeretném megismerni azt a 18-23 év közötti lányos szép arcú fiút, aki nem kalandokat, hanem komoly, hosszútávú kapcsolatot keres. Én 28 éves, fekete hajjú, barna szemű férfi vagyok. Szeretem a zenét és mindent, ami szórakoztató. Teljes mértékben független vagyok. Ha lehet, fényképes, telefonos leveleket várok. Jelíge: Kezdő 3-12/16.

- Közéleg a tél, jön a szezonz. Egy-két mokány katonát hétfélig eltávozás idejére elvinnék síelni valahova a szomszédba. Szerelés és szerszám, valamint útlevél szükséges. Én egy negyvenéves, szőke, szakállas, bajszos üzletember vagyok. Egy közös kirándulásból talán hosszabb kapcsolat is lehet. Esetleg, már leszerelt diákok is jelentkezhetnek a vizsgaidőszak végére. Jelíge: Nem csak lecsúszás 3-12/18.

- Azokhoz tartozom, akik nem elégednek meg az alkalmi futó ismerettséggel. (Nem, mintha túl sok lett volna belőle). Így, gondolom tudod mire vágyom, nem szükséges részletezni. Azt is tudod, hogy magányosan élni nehéz, néha igen nyomasztó. Keressük meg egymásban a boldogság két madarát. Ha te is szeretetre és boldogságra vágysz, ne tétovázz, írj még ma. Válaszodat egy intelligens, víg kedélyű, közepmagas, barna hajjú, szemű, jó megjelenésű, szőrös, izmos testű, 27 éves fiú várja. Veled kapcsolatban, ami nagyon fontos lenne, hogy bajszos, nagyon szőrös testű, aktív, 30 évesnél nem több srác legyen. Ugye, nem túl nagy kérdés ez tőlem? De csak akkor írj, ha te is komoly, tartós, monogám kapcsolatra vágysz, ami egy életre szóló is lehetne. Fotódnak örülnék, az enyémmel garantáltan visszaküldöm (nem gyűjtöm a képeket). Minden fotós bemutatkozó levélre telefonon vagy levélben válaszolok. Én komolyan gondolom. És te? Ugye, válaszolsz? Viszlát, a többi majd személyesen. Cím: Nick, 1537 Budapest 114., Pf. 453/463.

- 185/88/32, zárkózott, visszahúzó típus vagyok, de vidám természetű. Keresem azt a fiús fiút Budán, Észak-Budán 32 év alatt, aki tartós, monogám kapcsolatra vágyik. Minden levélre válaszolok. Ha vallásos vagy, az előny, ha a nyilvánosságot kerülsz, akkor feltétlen találkozzunk. Jelíge: Csak semmi bigottság 3-12/19.

- 39/178/74, barna, bajszos fiú arányos fazonnal keres fiatal fiú(ka)t. Találjuk ki együtt hol, hova, mit tegyünk. Körülmények megoldottak és alakíthatók is. Ha nem tartozol a sző-

Szép, jó alakú fiúk

jelentkezését várjuk. Olyanok írjanak, akik nem riadnak meg a fényképezőgéplárványától.

Az eddig megjelent képeinkből láthatják, nem pornófotózásra gondolunk.

Fizetni a modelleknek nem tudunk. Olyanok jelentkezzenek, akik élvezik, hogy szép képek készülnek róluk, szívesen vesznek részt lapunk létrehozásában.

Emlékeztetőül a címünk: 1461 Budapest, Pf. 388.

kék, kővérek, egyoldalú, beszűkült nőgyűlölközés közé, ragadj meg egy tollat és írd meg, hogyan élsz. Nem baj, ha kicsit örültél vagy, azok az igazán érdekes emberek! Szeretek beszélgetni is, ám akkor, ha azt a másik fél is igényli és inspirál a gondolataival. Egy jó szinkron esetén miénk lehet a világ. Szeretek utazni, bírom a gyűjtődést, sőt akkor azt élvezem igazán. Megvan már a ceruzád? Akkor írd! Cím: "Gábor" 1245 Budapest, Pf. 994.

22 éves budapesti egyetemista fiú vagyok. Érdeklődési köröm és munkaterületem: irodalom, filozófia, teológia. Keresztyén, hívő ember vagyok. Magasságom 170 cm, testsúlyom 65 kg, mások által szépeknek mondott, férfias, csinos fiú vagyok, aki ad magára és ápolat. Szeretek rendesen és szépen öltözködni. Keresek olyan 20 és 28 év közötti férfias és humán érdeklődésű férfit, aki bennem komolyan hosszú ideig hűséges társra és a klasszikus értelemben vett igazi lelki-testi barátára talál. Szeretném, ha a kapcsolatunk alapja nem a szex lenne, de természetesen az is része legyen a kapcsolatunknak. Lehet, hogy egyszer megnősülök, de téged, ha megtalállak, soha nem akarok elveszíteni. Szeretném, ha nem lennél közismerten homoszexuális, hanem szerelmünk és barátságunk titokban és sokáig megmaradna. Ne légy nőies, se kövér, se túl magas. Kérlek, írd Te vagy életemben az első, rád várok már hat éve, csak félttem mondani... és most is félek, de a ténnyel szembe akarok nézni: szükségem van egy fiúra, egy igazi testi-lelki barátára, aki nagyon szeret és én is szeretem őt. Kérlek, írd nekem, légy velem. Jelige: Status confessionis 3-12/21.

Keresnék olyan fiút, aki vidámságával, kamaszságával, bohókás gondolataival magával tudna ragadni. Tudod, most pont hozzád szölok, mert te, pont te olvasod ezen sorokat. Nem állítok nagy mércét. Hiszen, amit kérnék, azt nem lehet kérni. Szeretetet csak adni lehet. Sajnos ez az, amiből a legkevesebb jutott nekem is. Lehet, hogy neked sem volt jobb? Kort nem szabok meg, hogy "29 és fél évesig". Ha van szerelmem, a kor mindegy. A külső viszont fontos! (Döntsd te el, hogy...) Én egy negyvenes, magas, sportos vagyok. Intelligens, részletes levelet, támpontot adó fotót várnék. Bár kaland az egész élet, mégis hosszabb távra gondolnék. Jelige: Vigaszdíj 3-12/24.

Keresem élettársamat! 24 éves, 170/70, monogám természetű értelmiségű fiú vagyok. Arisztokrata múlttal, megfelelő anyagi és

társadalmi egzisztenciával rendelkezem. Olyan férfi levelét várom, aki hisz a családirias életben, melyet ketten megteremthetnénk. Ha szeretnél megismereni és a szexualitás minden területén csak aktív beállítottságú vagy, akkor várom leveledet. Jelige: Férfit akarok 3-12/25.

Szeretném, ha valaki elfogadna hű társnak egy 48 éves maci laci típusú, kis mérettel rendelkező srácot, kinek az otthona már az elviselhetetlenségig, illetve környezetétől kollá teszi az életét, mássága végett. Olyanok jelentkezését várnám, kik a magányuk elviseléséhez, ha kell a háztartásban is és esetleg a mozgásában korlátozottak és így igénylik a gondoskodást, melyet én a legmesszebbmenőkig hajlandó vagyok a szexen kívül megtenni. 50 éven felüliek, de aluliak is éppúgy, kik már reményüket veszítették (koruk-küllemük végett) bárholnan írjanak. Várom mindenkinél a levelét, kik hajlandók elfogadni egy reményét veszített társat. Jelige: Gondoskodás 3-12/26.

Aktív, nagyszerszámú férfi barátságát keresem hosszabb távra, kinek mérete a 22 cm-t meghaladja. Negyvenes, jó megjelenésű férfi vagyok. Nagyon szeretek oboázni, szimpátiá esetén minden kívánságod teljesítem. Adataim: 42/182/82/19x5. Vidékiek levelét is várom. Jelige: Minden levélre válaszolok. 3-12/27.

Várom annak a kultúrát, egészséges lelkű és testű, monogám, jóképű, nem feminin, önkritikus, vonzó srác, lehetőleg telefonszámom levelét 45-ig, aki egy negyvenes, jóvágású, kölykös alkatú, déli típusú, az életben és az ágyban aktív fickóval építkezni szeretne. Jelige: Akasszuk össze a bajszunkat 3-12/35.

Jóképű és/vagy jótettű fiatal, akár diák barátot keresem nem felszines, de nem is elkötelező kapcsolatra néhány tekintetben az átlagnál előnyösebb tulajdonságú, 1963-as jóakarátú fiú. Légy nyitott, toleráns és szintén kedveld a pornóvideózást, maszturbálást, pettinget, biztonságos szexet. Lakás megoldott. Telefonszámom célserű lenne, bár én megfelelő válasz esetén majd mindenképpen adok, bizhatsz bennem. Együtt, egymásért, egyesült erővel. Cím: 1751 Budapest, Pf. 112.

Hosszú távú, monogám kapcsolat reményében keresem 23 és 33 év közötti társam; intelligens, korrekt, jóképű, kiegyensúlyozott, romantikus fiú személyében. Jómagam is rendelkezem ezen jellemzőkkel (33/182/82). Kapcsolatunk alapjául csak a fokról fokra való kölcsönös

megismerési folyamat szolgálhat. Jelige: Step by step 3-12/40.

Eladó egy kétlábú, nem szép, nem buta, féltantik bútoradarab (165/60/29). Vételára jutányos: tisztesség és megbecsülés. Jelige: Alkalmi vétek 3-12/43.

Izmos mellű, férfiasan érzelmi csecsbimbójjú fiút (35 alatt), pornó videózás közben huszonévesen, szép adottságokkal, biztonságosan kielégítenék. Nem ártalmas potencianövelő, izomfejlesztő praktikák. Kívánságra, hasonlóan megfelelő barátom is beszállna. Esetleges fényképet visszajuttatom, telefonszámot viszonzok. Jelige: Éllevation 3-12/36.

33/182/82, rövid, barna hajú, kisportolt, divatos, kedves mérnök fiú, beosztott szabadidővel, külföldi hazatérés után keres most jó alakú, intelligens, fiatalabb barátot együttes sportoláshoz és erotikus vágyai gyors megvalósításához, hosszú felfutás nélkül. Birkózás, úszás és masszázs lehetnek örömeink. Diákok és nem komplikált, sőt vallásos fiúk jelentkezését külön szeretettel várom. Jelige: Sportsman 3-12/44.

33/182/82, Jungingenieur, kurze braune Haare, modisch, damals viel Sport getrieben mit eingeteilter Freizeit nach längerem Deutschlands-aufenthalt sucht jetzt einen jüngeren, schlanken Freund zum gemeinsamen Sport und zur Erfüllung seiner erotischen Wünschen. Ringen, Schwimmen und Massage könnten uns Freunde machen. Studenten und Unkomplizierte, sogar Glaubiger erwarte ich gern. Kennwort: Sportsman 3-12/45.

Nagy szerszámú, jóképű srácnak szponzora, segítőtársa, barátja (esetleg idegen nyelvekre is tanítaná) lenne egy negyvenes, jó megjelenésű, diplomás értelmiségi férfi. Jelige: Rád várok 3-12/46.

48 éves, 172 magas, összeszőke, arányosan maczkós természetű, fiatalos megjelenésű; független ember vagyok. Nem iszom és nem dohányzom, de nem célom senkit átnevelni. Érdeklődési köröm elég széles: zene, régészet, pszichológia stb. Kimondottan tartós, megbízható társkapcsolat kialakítása céljából keresem hasonló adottságú, aktív férfiaki ismeretségét. Nem kikötés, de szívesen venném vendéglátós jelentkezést, mivel nekem is ez a szakmám. Valódi, családi szereteten, egymás segítségén alapuló, önzetlen, gyengéd kapcsolatra vágyom. Lakásom van. Fényképet megköszönök és visszaküldöm. Jelige: Alfa 3-12/47.

Remélem akad egy olyan 18 és 24 év közötti, hűséges, hosszútávú, igényes kapcsolatra vágyó, értelmes, budapesti ifjú, ki egy 23 éves, 176 cm magas, 62 kg körüli, barna hajú, zöld szemű, helyes, humán érdeklődésű fiú lefagyó füleit fölmelegítené! Fényképek, telefonszámok örülnék, teljes diszkréciót biztosítok. Kérem, ne küldjétek felvédőt címet: 1244 Budapest, Pf. 893.

Felsőfokú végzettségű, huszonéves, arányos, egészséges budapesti fiú formás, 18-as szerszámmal hajjai alapján kézimunkázatsz. Tölem semmiféle viszonzást ne kívánj el, hiába bírok némi lelki töltéssel (is). Kor nem túl lényeges, bár inkább fiatalabbak jelentkezését várom. Lakás, video jó ha van, telefon célszerű, bár ezekkel én is rendelkezem. Jelige: Matador 3-12/37.

Átlagos, kellemes megjelenésű, 22 éves, 175/54, barna hajú, kék szemű, sovány alkatú fiú vagyok. Pesten lakom. Szeretnék olyan fiú barátot, akivel egy hosszú, őszinte kapcsolatot kialakítanánk, ha adottak a körülmények és legalább egy kicsit ragaszkodunk és szeretjük egymást. Nálam elsődlegesen az érzelmi belső tényezők dominálnak, természetesen testi kapcsolattal összhangban. Elvárásaim nincsenek irántad, csak légy mindig őszinte, nem lányos viselkedésű, hasonló alkatú és egy kicsit aranyos kinézetű. Kalandvágyók remélhetőleg ne írjanak. Fényképet, ha tudsz küldeni, nagyon örülnék és természetesen, ha szükséges visszaküldöm. Jelige: Boy George 3-12/48.

Én a 30. évemet töltöttem be és itt ülök egyedül (kb. 10 éve), mivel aki valamikor tetszett nekem az mind pénzért akarta azt, ami csak a szerelemre tartozik. Én monogám vagyok, szeretem a 60-as, 70-es évek zenéjét, dohányzom, átlagos méretekkel rendelkezem (186 magas, 71 kg... kicsit sovány) és jól esne, ha a hideg téli éjszakákon valaki a "radiátor" szerepét is betöltené. A futó kalandok és fiúk nem érdekelnek, mivel az ilyent csak videósnak szoktam megnézni és elfitélem az olyant, aki pénzért árulja magát. Olyan fiúra vágyom, aki házias és intelligens és nem az éjszakának él. A józsefvárosban lakom egy garzonban és befogadnék egy 20-25 év közötti fiút, akit nem a pénz érdekel, mivel nekem sincs sok. Szemüveges átlagos pasas vagyok, és ha lehet olyanok írjanak akiknek van munkahelyük (nem kamu) és nem az anyagi a fő kívánságuk, mivel én a lottó ötöst még nem értem el. Zúzvara 1399 Budapest, Pf. 701/6.

Síkosító Gél

Szexuális használatra,
különböző szexuális módokhoz.

Egészségre nem ártalmas,
jó ízű.

80 ml = 75 Ft,
150 ml = 130 Ft.

Megrendelhető:
Connection Bt.
1399 Bp. Pf. 701/1027

- Elagott teenager keresi 25 év feletti partnerét. Külső jegyek nem érdekesekek. Ahhoz, hogy társak legyünk időt kell szakítani, hogy megismerjük egymást. Ha el tudjuk viselni egymás testszagát, talán még boldogok is lehetünk. Jelige: Kobra 3-12/49.

- 28/186/85 fiú keresi társát. Kor, méret nem számít, a belső értékeid számomra fontosabbak. Ha van telefonszám, szívesen beszélgetnék veled, mielőtt találkozunk. Ha egyedül érzed magad írj! Jelige: A sorsod vagyok 3-12/50.

Előző, novemberi számunkban örömmel adtunk hírt egy új kezdeményezésről, az „alibi lányokról”. A terv az volt, hogy melegekkel szimpatizáló fiatal, csinos, intelligens lányok elkísérik a fiúkat egy-egy bulira, vállalati rendezvényre, színházba, hogy a túl kíváncsi ismerősök, kollégák, szomszédok ne zaklathassák fölöslegesen és a magánéletben vájkáló kérdésekkel a nőtlen fiatalembereket.

Sajnos korai volt az öröm, mert a kezdetben lelkesen vállalkozó lányok nagyrésze megmondta magát és visszalépett. Sajnáljuk, ha valakiben hiú reményeket ébresztettünk. Ez egyben válasz is minden olvasóknak, akik a részletek felől érdeklődtek.

A kudarcotól függetlenül az ötletet jónak tartjuk. Reméljük előbb-utóbb mégis lesz ilyen szolgáltatás. Ha valakinek van ezzel kapcsolatban használható ötlete, írja meg. Mi szívesen helyet adunk a témának a lap hasábjain.

Vidéki

társkeresők

(postaköltség: 17 Ft)

- 37/175/64, sovány fiú vagyok. Egy éve keresek egy százszázalékos megbízható fiút, aki igaz barátom lenne. Szeretem, mikor jól meg... és... Nagyfarkú fiúk fényképes levelét várom

18-25 éves korig. Bennem nem csalódsz, csak bírod. En bírom. Jelige: egy leendő barát 3-12/1

- Barátot, társat keresek kb. 25 éves korig. Miskolcon lakom, 33 éves vagyok, 170 cm/60 kg. Hajam és szemem színe barna. Talán nem vagyok olyan visszataszító, mint amilyen magányos. Jelige: Still 3-12/6.

- Úgy éreztem, megtaláltam az igazi kapcsolatot egy erdélyi fiú személyében. Tiszta szívű, jó lelkű, megértő társra találtam. De az ördög nem alszik és egy gyenge pillanatban elrontottam mindent. De csak hozzá fűződő túlfűtöttség volt az oka annak, hogy megszakadjon az a szál, ami összekötötte érzelmeinket. Nem tudom, találok-e még egy fiút, aki kivezetne a szakadékból egy 40-es, jóképű, kékszemű, 175/75, szeretetre vágó és adni tudó fiút. Csak tiszta szív, őszinteség, minden emberséggel rendelkező kapcsolat jöhet számításba. Várom válaszokat 100 km körzetből, fiúktól 25-40-ig. Lehet nő is és nem túl nőies kinézetű, aki szeret mindent a szexből, ami örömet és élvezetet szerez partnerének. Cím: T.T József 2901 Komárom, Pf. 103

- Nincs hatalmas méretem, kilós izmaim, nem bodyzok, 191 cm magas vagyok, de nem kékszemű és nem szőke Adonisz. Van egyéniségem, van humorom, de komolytalan nem vagyok. Van egy csomó hibám (kinek nincs), van érdeklődésem minden iránt. Vannak barátaim. Nincs az az egy, akit keresek. Van még 26 évem és van reményem a szerelemre és a boldogságra. Segíts, hogy megtaláljam. Jelige: Fejér megye és Budapest 3-12/9.

- Vidéken élő (Dunántúl) 26 éves, magas, jó megjelenésű HIV-pozitív fiú keresi társát, barátját, aki, ha nem is jár hasonló cipőben, mégis megfelelően képbe tudja helyezni az efféle dolgokat és elképzelhetőnek tart egy kölcsönös megértésen és szereteten alapuló, hosszabb lélegzetű kapcsolatot. Jelige: Legyél, ki nem árul el.

- 21 éves, magas, jó megjelenésűnek és jó alakúnak mondott barna hajú és szemű srác tartós barátságot keres. Olyan - főként nagykanizsai vagy Zala megyei - fiúk levelét várom, akik szeretik a zenét, utazást és a sportot. Jelige: 2 unlimited 3-12/11.

- 27 éves, fekete hajú Szegeden élő biszex srác vagyok. Szeretnék nálam nem idősebb barátot, akinél szintén fontos egy kapcsolatban az őszinteség. Elsősorban kezdő fiú (lehet diák is) levelét várom, aki szintén szereti a pornó filmeket, maszturbálást, de érdeklődik minden élvez-

zetes dolog iránt. Szeretném, ha nem lennél gátlásos, szeresd a természetet, nyugalmat. Enyhén perverz ötleteid is lehetnek. Az sem baj, ha tudsz és szeretsz kerékpározni. De követni semmiképpen ne legyél. Jelige: Karácsony '93 3-12/17.

- 164/39/75 fiatalember barátságot keres 40 évesig. Két kiskorú gyermekem egyedül nevelem régóta. Szereitek színtetizátoron zenélni. Diszkrétek, nem bűnöző hajlamúak barátságát keresem. Olyanok levelét is várom, akik lelki segílyt, barátságot remélnék ebben a közömbös világban. Tehát, egy meghitt diszkrét barátságot remélek, mindenféle elkötelezettségek nélkül. Jelige: Lehet könnyű nélkül sírni 3-12/23.

- 21/178/80, szőkés barna katona fiú barátokat keres 18-40 év között, szabad idő és hétvégek kellemes eltöltése céljából. Fényképes levelekre válaszolok csak! Jelige: Szeretnék rád találni. 3-12/28.

- 38/175/82, barna hajú és szemű érettségizett vidéki srác utazást, kirándulást, színházat, mozi kedvelő aktív srácok levelét várja 40 éves korig, szabadidő kellemes eltöltése céljából. Szélhámosok, címgűjtők ne írjanak! Jelige: Távoltság nem akadály 3-12/29.

- 30/174/76, nő, ápolat, korrekt, barna hajú, jóképű, bajszos vagyok. Káros szenvedélyem nincs. Egy hasonló tulajdonságú, tartós barátságra vágó srác személyében keresek megbízható barátot. Egy független lakás, megoldást jelentene. Ha tulajdonságaid némileg eltérőek, akkor is a személyes találkozás a döntő. Fényképek örülnék, de nem feltétlenül szükséges. Jelige: Debrecen és környéke 3-12/33.

- Hé srác! Nem gondolod, hogy válaszolnod kellene már nekem is valakinek? Mondjuk, nekem! Nem ígérhetek felhőtlen boldogságot, sem öríási gazdagságot, de barátságot talán igen, ez persze rajtad is múlik. Ha el tudsz fogadni egy 26 éves szegedi srácot, aki viszonylag jól néz ki, te pedig esetleg fiatalabb vagy és ki is nézel valahogy (még ha csúnya is vagy), akkor jól tennéd - ha létezel valahol a világon -, hogyha válaszolnál nekem még ma. Jelige: Pukumli 3-12/34.

- Fiatal szegedi srác keresi barátját Szegeden vagy környékén élő egészséges, fiatalos férfi személyében, 30 éves korig. Minden levélre válaszolok, ha fényképet kapok, visszaküldöm. Cím: 6701 Szeged 1., Pf. 2222.

- Az átlagtól eltérő, heteroszexuális közegben mozgó, komoly belső értékekkel bíró, a legtöbb melege jellemző tipikus jegyeket nélkülöző, értékítéletében, elvárásaiban igényes, jó külsejű, húszon túli személyem továbbra sem érdekelt a tartalomtól mentes, csak a testi örömeiket hajszoló, felszínes homo világ megismerésében. Ha téged is, egy valóban tartalmas kapcsolat lehetőségét érdekel és összetett, értékes egyéniségedet, előnyös külsődet, férfiasságodat még nem ismertted meg a kiválasztottal, mert őt még te sem ismered és megvan benned az a plusz, ami vonzóvá tehet, írj, ne veszítsünk több időt! Semmi sem garancia, de vajon nem jobb-e küzdeni a fantáziánk megvalósításáért, mint szenvedni és csöndben álmódni? Próbáljunk meg tenni az álmokért, mert kiderülhet, mégis csak egy életünk van. Jelige: Touch me 3-12/38.

- Intelligens, művelt, toleráns, nem nőies, csinos fiatal férfi markáns, vonzó, ápolat és elegáns gazdát vagy bőrs, keménykező bíkát keres 18-38 éves korig, származástól, bőrszíntől, nációtól függetlenül. Ha ön csinos, jóképű, szeret másokon uralkodni és mások büntetésében, megalázásában, esetleg testi fenyegetésében örömet leli és szimpátiámat megnyeri, ezen hajlamait rajtam kiélheti. Akár agresszív bőrs, akár dzsizigolós fazonú szépfű, ha rokonszenves, a csicskásává tehet, így imponálhat környezetének is. Ez esetben azonban együttélés és nagyvonalúság kívánatos. Csak a részletes bemutatkozásokra és elképzelések leírására (esetleg fényképpel) tudok reagálni. Mihamarabbi jelentkezését várom, hogy igényeit mihamarabb ki tudjam elégíteni, mindkettőnk örömeire. Jelige: Alkalom - most 3-12/39.

- Miután elolvastam a hirdetéseket, rájöttem, hogy én egy ronda, analfabéta, a művészeteket nem ismerő, kifejezetten gnóm alkatú valaki vagyok. Érzelmimeit nem ismerem, de lehet, hogy vannak. Kalandor vagyok, mert aki szép az tetszik. Mosdatlanságomat a dezodor szintjére emeltem. Igényeim, persze nekem is vannak, de nem merem őket leírni, hiszen az álmok magánügyek. Ha gondolod, írj egy Csongrád megyei, aktív, negyvenes oroszlának. Jelige: Zodiákus 3-12/41.

- Egy negyvenes passzív férfi olyan aktív társat vár, aki szeret oboázni. De ez mind csak előkészítés, mert utána jövök én is boldoggá teszlek. Magamról valamit: 40/178/70, barna, bajszos, várakozó illető Szeged környékéről. Jelige: Remény 3-12/42.

- 29/187/108, átlagos farkmérettel rendelkező, fejtetlen kopaszodó, Miskolcra 20 km-re lakó srác keresi megértő barátját. Ez idáig nemigen sikerült olyan kapcsolatot teremteni, mely meghatározó lett volna az életében. Talán magamban kell keresnem a hibát, mert későn ébredtem rá, hogy ki is vagyok. Azt hiszem, ezért nem kell bánkódnom, mert még megtalálhatom azt, aki az életemben meghatározó szerepet tölthet be. Leveleket Miskolcra és Dél-Borsodból várok elsősorban, de minden levélre válaszolok. Fényképet, ha küldesz, megköszönöm és kérésedre visszaküldöm. Cím: 3502 Miskolc, Pf. 329.

Vegyés

- 21 éves postás fiú vagyok. Szeretnék a barátom közelében lakni, ezért albérleti szobát keresek az űrs vezér tér környékén. Minden megoldás érdekel. Cím: Babai, 1376 Budapest 62., postán maradó.

- Olvasói levelekben olvastam írásodat és én is jártam így. Szívesen lennék a barátod. Ha úgy gondolod, írj, V. Sz. L., egy száz százaléig megbízható fiúnak. Jelige: Becsületes fiú 3-12/2 (17 Ft).

- Huszonéves srác és tizenéves barátja szilveszteri házibulit szervez Egerben. Várunk intelligens, jó alakú, fiatal fiúkat. Ha még nincs programod írj és ha van, küldj fényképet. Tartós kapcsolat is lehetséges. Amennyiben most nem érsz rá, írhat azkor is, mert lesz pótszilveszter. Jelige: 1994 3-12/8 (17 Ft).

- Kazettagyűjteményem nagyon szeretném bővíteni egy-két meleg témájú filmmel. Olyan jellegűvel, mint pl: Coming out, Az én mosodám, Otthonom Idaho, Kakuktojás stb. Eddig csak a felelős nagykorúság című filmet sikerült rögzítenem, amit a tévében is leadtak. Nagyon örülnék, ha hozzá tudnék jutni ilyen filmekhez. Remélem lesz olyan társam, aki rendelkezik ezekkel és hajlandó megosztani velem vagy lehetőséget adna, hogy átvegyem. Jelige: Homo film 3-12/32 (17 Ft).

- Fiatal fiú várja szombat esti szexvideózásra kezdő diák, katona, biszex főiskolás vagy egyetemista fiúk jelentkezését. Csoporthoz önkielégítés is lehetséges. Vidékieknek szállási lehetőség van. Jelige: Harmónia 3-12/14 (10 Ft).

- Olyan, a MÁV-nál vagy a MALÉV-nál dolgozó srác levelet várja egy 37/178/80, intelligens srác, aki 1994-ben Svájcba és Portugáliába szeretne útítársat turista útjához. Ifjúsági házakban szállnánk meg, vonaton, háztizsákból ennénk. A részleteket levelezzük. Szimpátia esetén barátiság is elképzelhető. Jelige: Turista 1994 3-12/30 (17 Ft).

- Lakó, illetve bérlőtársat keresek intelligens, magára, környezetére, tisztaságra igényes, jól kereső meleg fiú személyében, egy osztozkodás, marakodás nélküli, otthont teremtő együttlakáshoz. Először a mostani albérletembe, majd a közös igényeknek megfelelő lakásba, remélhetőleg hosszútávra, előreláthatólag januártól. Jelige: Egyedül nem megy 3-12/22 (10 Ft).

- Egy olyan vállalkozó szellemű meleg barátomat keresem, aki rendelkezik export-import engedéllyel (élelmiszer, sör, italok stb.). Én a határ mentén élek, jóképű fiú vagyok, 175/74, kékszemű, szőkésbarna. Csak olyanok írjanak, akik szeretik az őszinte és hosszú kapcsolatot. Szeretném megtalálni azt a fiút, akiben meg lehet bízni és esetleg vállalkozni is lehetne, kellemes és hasznos kapcsolat reményében. Üzlet nem feltétel, de jóképű, tisztaság és diszkréció igen, 25-45-ig. Jelige: Felvidék 3-12/31 (17 Ft).

- Szilveszter 1994! Szeretnék részt venni egy vidéki fiúkból álló szilveszteri házibulin. Én 27/180/74, barna, jó testű, értelmes, férfias srác vagyok. Jó társaság, kellemes légkör! Erre vágyom! Elsősorban Sopron-Budapest-Székesfehérvár háromszögből várok levelet. Cím: "Frankie boy" 2901 Komárom, Pf. 103.

- A "Szeretném, ha szeretnének" jellegű Gyuri és

TINI STUDIÓ AJÁNLATAIBÓL

FIÚK 1 (második kiadás) 60 p. amatőr homofil 1790 Ft BUDAPESTI SRÁCOK 80 p. amatőr homofil 1790 Ft NAGY FOGÁS 60 p. amatőr homofil 1790 Ft FAROKRANDEVU (masturbashow) 17 srác önkielégítése 60 p. 1790 Ft KIRÁLYLÁNY A FELESÉGEM 60 p. amatőr biszex film 1790 Ft New Yorkba Srárok 60 p. amatőr homofil 1790 Ft Szegedi Srárok 60 p. amatőr homofil 1790 Ft TINI K. Első magyar biszex hangkazetta 60 p. 350 Ft

TINI STUDIÓ produkciói megvásárolhatók az alábbi helyeken:
- Intim Lapúzet és Videotéka, Bp. VII., Dob u. 17 - Erősz Szexshop Nyugati Pályaudvar - Vénusz Szexshop Bp. VIII., Rákóczi út 69. az udvarban - Apolló Videoshop Bp. VI., Teréz krt. 3. (félemelet) - Csomagküldő Szolgáltatás 1367 Bp. Pf. 26. (Utánvételes, diszkrét csomagolásban postadíj felszámításával.)
A FENTI ÜZLETEKBEN A MÁSOK RÉGEBBI SZÁMAI IS MEGVÁSÁROLHATÓK!
A TINI STUDIÓ filméhez fiúk fényképes jelentkezését várja.
Cím: 1243 Budapest, Pf. 700.

Turistáknak elegáns szoba kiadó München belvárosában hosszabb – rövidebb távra mindig csak 1 személy részére, előzetes tel. megbeszélést követően. Napi ár: DM 30 vagy 2000 Ft. Magyarul beszélünk. Müncheneri telefon hívószáma: 00 – 4989 / 22 27 01 vagy 00 – 4989 / 33 10 10 Ha üzenetrögzítőnkre beszél, visszahívjuk. E hirdetés nem baráti vagy szexuális kapcsolat jellegű.

Sanyi válaszolt. Bácsben élnek űk is. A telefonszámukat elfelejtették megírni. Sürgősen pótolják, kérem!

- Két egyetemista fiú lakást bérelne Budapest belterületén, akár évekre is. Szükségünk van két kis szobára, telefonra, két méter hosszú kemény fekhelyekre, gázfűtésre. Maximum 18.000 forintunk van havonta. Ajánlatokat a 252-10-54-es telefonon várunk hétköznap 8-16 óráig.

Külföld

- Szeretnék egy igaz, káracsnyi barátságot, egyenlőre levélben keresztül. Én vagyok az egyetlen, aki nem húszéveset, szőröstestűt és 24 cm-eset keresek! Izraelben élek magyar színművész (53/185) szívesen levelezne intellektuál, művészlelkű, színházast, utazást, komolyzenét kedvelő, 30-50 év közötti úriemberrel, 1994. tavaszi találkozás reményében. (Nem feltétlen intim kapcsolat céljából!) Cserelátogatás lehetséges. Cím: Paul, P.O.B.: 9010 Tel-Aviv, 61090 Israel.

- 43/170/68 Szlovákiában élő magyar férfi önálló lakással keresi barátját 25-50 éves korig, akivel meg tudna mindent beszélni. Jelige: Mario 3-12/4 (17 Ft).

- Rátalálni az igazira nehéz dolog. De megéri a türelmet. Ezért szeretnék megismerkedni magas, vékony, helyes, csinos és aktív fiúkkal 18-30 éves korig, akik nem nőiesek, tartós kapcsolat érdekében. Küldj egészséges fotót, s ha kéred, visszaküldöm. Légy kész helyi, nagykanizsai, Zala vagy Vas megyei. Minden komoly levélre válaszolok. Jelige: Teljes diszkréció 3-12/15 (17 Ft).

- Friendly openminded viennese (bécsei) man, 30-éves, 1,80 m, bajusz,

szemüveg, active/passive, is looking for a longlasting-friendship with a young hungarian man. I prefer areas of Budapest-Győr-Sopron-Komárom-Székesfehérvár-Pápa-Szombathely. My interests include travelling, making photos, litterature, history, swimming. I prefer passive man from 20 to 26. Write with photo and telephone (angolul vagy németül) to: Pf. 27, A-1033 Wien, Ausztria.

- Polish boy, 24 years old, 178 cm, journalist, would very much like to have a real good friend. My interests are travels, business, pop-rock-classic music, books, records, sport, body building and more. If you are looking for a friend in Poland and if you are athletic (a plus) please write to me in English or Russian with your photo if it is possible. All letter answers. Cím: Grzegorz Rompa, P.O.Box 81, PL-81-967 Sopot 1, Poland.

- Do you want pen-friends? The Latvian gay penclub "JANCIS" can help you find friends. Please write - your birthdate, height, weight, hobbies, etc. What sort of man do you like? In wich countries do you want pen-friends? What languages do you speak? Please include forint 50 to cover costs. Adress: JANCIS, Ditlovi, S.N. Pusa, Rezeknes Raj., LV-4635, LATVIA.

- I am gay, 35 years old, 164 cm, 75 kg. I have many interest: travelling, music, singing, nature gay sex. I collect: photo sex, magazines sex, and banknotes. I shall answer letters contain photo sex, and banknotes. I can correspond in English, Russian, Polish. Cím: Henryk Tikalowicz, box 105, 21-500 Biala Podlaska, Poland.

Karácsonysziget

– Csak leugrom kicsit levegőzni – mondta András. A család a tévé előtt ült, a sarokban égtek a kis színes lámpák a fenyőfán; túl voltak az ajándékozáson, a vacsorán, keresztbe kóstolták az egymásnak adott márkás italokat.

– Csak leugrom kicsit levegőzni. – Nem nagyon figyeltek rá.

Persze szép volt az este, örült az ajándékoknak, hasonló ovációval fogadták az ő meglepetéseit; minden olyan volt mint egy igazi karácsony estén lennie kell... Csak hát egy valami, valaki hiányzott éppen, az akit szeret. Ő a város egy másik pontján, egy másik családban talán ugyanerre gondolt.

– Csak leugrom kicsit levegőzni.

Puha csönd borult a városra. A nehéz hófelhők hirtelen jöttek gyorsan tovább vonultak, alig néhány centis fehér réteg maradt az aszfalton. Forgalom szinte semmi az utcákon. Néha egy-egy személykocsi, taxi, de azok is mintha lábujjhegyen jártak volna. A hó elnyelte a hangokat. Az ablakok mögött sok-sok meleg fény színes karácsonyfaizzóktól, nagy családok fölé boruló nagy csillároktól. A hullámozva egyszerre világosodó sötétedő szobák elárulták hol néznek azonos tévéprogramot.

Már biztos volt benne, hogy túl korán érkeznek, de a feszültség, a találkozás öröme hajtotta előre.

A Margit híd pesti oldalán a virágárus előtt beszéltek meg a találkozót. Ajándékot nem vittek egymásnak. A találkozás csodája volt az ajándék; a séta a néptelen Margit-szigeten.

„Vajon eljön? – kérdezte magától András, mintha készakarva teremtene egy kétségbeejtő helyzetet, amelyből a viszontlátás öröme még nagyobb szenvedéllyel tör majd elő. – Ugyan! Persze, hogy eljön. Na de a család! Nem marasztalják-e?...”

Ahogy közeledett a híd felé, egyre gyorsította lépteit. A vége felé már futott, kabátja szárnyai lemaradva követék. Minek ez a sietség? Jó negyedóra van még a találkozóig...

István még korábban érkezett. Fázósan topogott a virágosbódé előtt, de amikor észrevette Andrást, belemezselt a levegőbe és már röpiült is feléje.

– Boldog karácsonyt!

Megölelték egymást.

Egyszerre nyúltak kabátjuk zsebébe, egyszerre húzták ki a parányi üveget, amelyet ajándék mellé inkább díszítésnek szoktak mellékelni. Persze hogy tudták, a másik megegyezés nélkül is hozza majd a konyakos, whiskys vagy vodkás kicsiny üveget, mégis kitörő örömmel fogadták az emlékeztést, a másokra figyelmet.

Piciny alig-kortyot ittak az üvegből. Nem az alkohol volt a fontos, abból otthon is ihattak eleget. A szájról szájra járó üveg is egyfajta csókolózást jelentett.

Fent a hídon is csak néha suhant el mellettük egy-egy taxi. Átkarolták egymást, sajnálták az embereket akik zárt szobákban nem látják, nem élik át ezt a csodát. A szigeten rajtuk, és az állatkert lakóin kívül senki nem volt.

Tavaly pontosan így történt, a megelőző és az azt megelőző évben is. Tizennyolc éves volt akkor András és húsz István. Akkor még nem sejtették piciny erőt adó hagyományt teremtenek karácsony éjszakai találkozósaikkal.

Akkor is friss hó esett. Tíz órakor találkoztak, de nem a szigetre indultak, csak mentek az utcán, kapualjából kapualjba siettek, nem a hősés elől bújva, hanem hogy minél rövidebb legyen az ölelés, a csók nélkül eltelt idő. Kapu volt bőven, sok idő nem maradt a reszkető vágyakozásra. Végül is szinte észrevétlenül a Margit-szigeten kötöttek ki. Itt aztán bújniuk sem kellett. Lélek sem járt a friss hóban, fa mögé sem kellett állniuk, ha össze akartak bújni.

Tavaly már azonnal a szigetre indultak. Így tettek idén is.

Elmesélték egymásnak, ki mit kapott és adott ajándékba. Képzeltben, lassan bontogatták a csomagokat, minél tovább tartson a várakozás izgalma, aztán boldogan kiáltottak fel és megölelték az ajándékozót. Hol András ugrott István nyakába, hol István teperte le a friss hóba Andrást. Forogtak, görgöttek, úgy néztek ki mint az igazi hőemberek. Örültek a zokniknak, gőzölős vasalóknak, ingeknek, kenyérpirítónak. Minél több volt az ajándék, annál jobb volt.

Eltelt egy óra, két óra, mit számított. Énekeltek és táncoltak, a fákról egymás nyakába rázták a havat. A két piciny üvegben végig kitartott az ital...

Otthon már aludt a család, amikor hazaértek.

– Hol voltál? – kérdezte András édesanyja másnap. – Sokáig maradtál.

– Gyönyörű hó volt. Látod, reggelre el is olvadt.

– De tavaly, meg tavaly előtt is elmentél éjjel – folytatta István édesanyja.

– Csodálatos így karácsony éjjel sétálni – válaszolta István.

– Talán jövőre is elmész? – kérdezte kicsit gyanakodva András édesanyja.

– Remélem... – válaszolta András.

– Szeretnék... – válaszolta István.

Cser Gábor

Búcsú

Szabó Judit:

Amikor megismerkedtünk, kezdő voltál a hivatalban, én már gyakorlottabb. Rengeteget beszélgettünk akkoriban. Emlékszel-e arra, amikor egyszer hazafelé menet annyira belemélyedtünk a beszélgetésbe, hogy véletlenül az ellenkező irányú buszra szálltunk fel, és visszakerültünk oda, ahonnan gyalog jöttünk? És arra, hogy mielőtt Angliába utaztál fél évre, meg szerettem volna lógni a búcsúzás elől, de Te megneszelted és felhaborodtál, hogy mi ez a hülyeség. Meg arra, amikor egyszer nagyon elbeszélgettük az időt, és úgy hatig vagy fél hétig bent voltunk? Egy kollégánk meghallott minket a folyosóról, bejött a szobába, „eldumcsiztátok az időt, lányok?” kérdezte kedvesen, és hazavitt mindkettőnket autóval. Azt hiszem, ez az a nevezetes alkalom lehetett, amikor először mondtam el, hogy mit szeretnék, de nem vagyok benne biztos. Inkább a második vagy harmadik ilyen eset volt (három a magyar igazság alapon háromszor kíséreltem meg a lehetlent), hiszen az elsőnél nem beszélgettünk sokat.

Emlékszel-e az őszi reggelre, amikor kisírt szemmel jöttél be, én megkérdeztem, miért sírtál, és elmondtad? Én kezdtem, belátom, hiszen akkor kezdődött. Nem sokkal később történt, hogy eljöttél egy érdekesnek ígérkező előadásra az egyetemre. Már előtte kerestél a könyvtárban, de nem voltam ott – pedig Neked azt mondtam, ott leszek –, sőt az előadásról is elkéstem. Akkor még nem voltunk annyira jóban, mégis melléd kellett ülnöm, mert élénken integettél, amikor megláttál a terembe lépni. Hazafelé a villamoson egy kanyarban – te jó ég, hogyan lehet ezt kulturáltan felidézni! – elvesztettem az egyensúlyomat, a melledbe könyököltem. Zavarba jöttem. Nem voltam képes bocsánatot kérni, viszont kérlelni kezdtem a társaságunkban lévő közös ismerősünket, hogy ne szálljon le, válassza a számára hosszabb utat, és jöjjön velünk. Ő azonban sietett, és otthagyt minket kettesben. Édes Istenem, minék nekem ez a vonzó nő, hogyan tudnám lerázni, meg kellene neki mondani, hogy én már két nőbe voltam szerelmes, ha nem vigyáz, ő lesz a harmadik, így morfondíroztam magamban akkor, de még ugyanazon a villamosúton elszégyelltem magam, a görcs hirtelen feloldódott, és – lesz, ami lesz – figyelni kezdtem Rád. És emlékszel, Gábor születése előtt én vittelek haza, Trabanton. Óriási hasad volt, nehezen kászálódtál ki a kocsiból, máig restellem, hogy nem szálltam ki segíteni Neked. Amikor a kisfiú megszületett, nagyon hamar, egy-két napra rá felhívtál a kórházból, havazott, azt mondtad, hogy az ablaknál állsz a tizedik emeleten és nézed, hogyan esik a városra a hó. Én is az ablakon kifelé nézegettem, a szobába zárva unatkoztam, influenzás voltam. Emlékszel-e, hogy milyen sokat beszélgettünk esténként is telefonon ismeretségünk első hónapjaiban? Laci akkoriban gyakran utazott külföldre, zavartalanul beszélhettünk. Egyszer emlékeztetted a telefonszámlára – Te hívtál –, de azt válaszoltad: „Az most nem számít”. Emlékszel-e rá, amikor – Nálatok voltam éppen – Laci kifakadt, hogy miért van legalább tíz mosatlan kávéscsésze a nappaliban? Persze, hogy emlékszel, ezen azóta is viccelődünk, ha meglátunk valahol egy mosatlanul maradt csészét. És hogy néhány héttel később kártyázva és beszélgetve hármásban nálam töltöttünk egy estét, langyos tavaszi idő volt, a kertben nyílt az aranyeső és kértél egy ágat? Egy évre rá, amikor Angliából hazajöttél, egész csokorral volt belőlük a szobában, de nem figyeltél fel rájuk.

És arra az áprilisi sétára emlékszel-e, végig a Ligeten? Rügyeztek a fák, már halványzöldek voltak a bokrok. Melyik festőnek a kiállítását láttuk a séta előtt a Múcsarnokban? Milyen nap volt? Körülbelül hány óra? Előtte hívnom kellett Téged telefonon, hogy tudsz-e jönni – így volt megbeszélve –, megesküdtem volna, hogy nem jössz majd. Utáról hívtalak, kegyetlenül kattogott a telefon, alig hallottam az „igen”-t, többször meg kellett ismételtetnem Veled – emlékszel-e rá? És maga a séta. Húsz-huszonöt perccel később, sietve jöttél. Igen, hát ez az a pont, ahol – hogy a Te stílusodban szóljak – „megremeg a toll a kezemben”. Ezen a ponton a Hozzád írt verseimet sem bírtam tovább olvasni – ugye emlékszel, hogy megírtam a sétát? –, amikor néhány hete elvitettem őket, hátha össze tudom tépni valamennyit. Nem voltam képes egyet sem. Elkezdtem olvasni a verseteket, butamód nem gondoltam arra, hogy összetépni csak olvasás nélkül lehet. Az áprilisi séta olvastán aztán menthetlenül könnybe lábadt a szemem. Merthogy ez volt az az esemény, amelynél a szokásos esetben eldőlt volna a dolgok, vagy legalábbis határozott irányt vettek volna. Tudod-e, hogy a sétának melyik szakaszában? Hát vagy a szökökút mellett a padnál – egyedül voltunk, egy verseskönyv fölé hajoltunk (Rabindranath Tagore?), amit a padra tett táskámból halásztam elő –, vagy később, a buszmegállóban. Ott ugyan várakozott még egy vagy két ember tőlünk kicsit távolabb, de kétségtelenül kezdeményezésre alkalmas helyzet volt, ezt akkor már meg is állapítottam magamban, a padnál még nem. Egy korlátnak támaszkodtál, a szájad halvány cseresznyeszínben fénylett. Emlékszel-e, hogy milyen ruha volt rajtad a sétán? Nadrág? Szoknya? Milyen kabát, milyen blúz? Milyen színűek? És mit viseltél néhány hónappal később, amikor bejelentetted nekem, hogy Laci ugyan elutazott, de „valaki” miatt nincs idő? Még aznap délelőtt láttam az ismerős kocsit a lakásotok közelében, úgyhogy nem volt nehéz kitalálnom, ki is ő. A sétán férfinő esetben eldőlt volna, hogy „megcsalod-e” velem, akkor éppen hosszabban külföldön volt. Vagy abban az időben még nem lettem volna versenyben övele is? Fene tudja, de azt hiszem, hogy már igen. Én tulajdonképpen a kapcsolatok elején kifogtam egy olyan háromnegyed évet az életemben, amikor Laci sokat utazott, és a „valaki” is külföldön volt. Jaj nekem, ezért a mondatért nagyon meg fogsz haragudni. Gondolj arra, hogy az ember általában azért haragszik nagyon, ami igaz, de a kimondása váratlanul éri. Emlékszel-e rá, amikor sakkoztunk a késő délutáni lakásban? Előtte felolvastam Neked egy Mrozek-novellát, nyilván a Józsefkét. Emlékszel-e azokra a ruhákra, amelyeket akkoriban otthon viseltél? És emlékszel, egyszer vettünk egy üveg bort, és az egész estét együtt töltöttük, éjfélig. Nem ittuk meg a bort, literes volt, talán ha a felét. Méltatlannak éreztem volna túl sokat inni, és Veled is túl sokat itatni. Nekem ez a kapcsolat többet ígért annál, mintsem hogy alkohollal segítsen a gátlások oldódását. Mi lett volna, ha kicsit leitatlak, és azon az estén próbálkozom? Egy-két hónappal később tettem, természetesen színjőzanan és alkalmatlan körülmények között. Milyen szavakkal? Mit mondtam pontosan? Mit válaszoltál? Most, sok év után, ráébredtél végre, hogy a dolog fontos nekem, nem játék, nem írásgyakorlat. Szakítottál velem – pontosabban véglegesen a régi, kedves, ismerős címkéjű fiókba sülyesztetted. Valami mechanizmust emlegettél. „Ez nem ilyen mechanizmus szerint működik.” – mondtad nagy tudósan. Nem szóltam semmit. Rettenetesen megharagudtam.

Kétszer voltunk moziban, emlékszel? Az egyik alkalommal egy '56-ról szóló filmet láttunk. Ömlött a júniusi eső. Szokásod szerint a blúzod alatt semmit sem viseltél. A mozi felé igyekezve megláttalak az aluljáróban sietni, és utánad kiabáltam. Örültél, mert így száraz helyen várhattad ki a zivatart végéig, hisz' hogy néznél ki ebben a blúzban, ha megáznál, mondtad. Mint valami szap-

panreklám – gondoltam magamban. A másodiknál egy rémes filmre ültünk be. Nem bírtuk végignézni, legalábbis én képtelen voltam. Úgy egy óra után kimentem a vetítőteremből, és kicsit később Te is követtél. Míg néztük borzongva a filmet, komolyan forgattam a fejemben, hogy megfogom a sötétben a kezéd – tiszta röhej, sokévi ismeretség után –, aztán mégse. A bal kezemben egy kis orosz koppintású Lica fényképezőgép volt, aznap vettem, simogattam. Azt hiszem, tudom mi történt volna, ha a jobbal megsimogatom a kezéd. Nem vetted volna el rögtön. Fordítani próbáltál volna a helyzetet, hogy inkább Te simogasd meg az enyémet, és csak ezután húztad volna el. És kifelé menet az előcsarnokban megígértted volna velem, hogy soha többé nem teszek ilyesmit. Emlékszel-e arra az egyetlen egy esetre, amikor megfogtam a kezéd? Hol volt? Milyen alkalomból? Emlékszel-e, hogy milyen papírra írtam annak idején a verset? Aztán, mondd, a fényképezkedésekre emlékszel-e? És hát igen, annak a képnek a születésére, egyáltalán, arra a képre, amely elég pontosan kifejez Téged, és amelynek a nagytársa olyan, mint Petőfi híres képé, mert a negatív koszos lett, a mosdókagylóban próbáltam kiöblíteni, és persze jól megkarcolódott. Borongós nap volt, amikor azt a felvételt csináltam. Reggel megvettem a rég esedékes vakut, de aztán nem használtam. És a saját legszebb mondatára tetszik-e emlékezni? Most estem csapdába, nem tudom, hogy mikor hangzott el: a harmadik próbálkozásomnál, még Anglia előtt, közvetlenül Anglia után vagy egy évre rá. „Hozzádbújnék néha, de nem tudom, mit szólnál hozzá.” Bizony, ezt Palkó legszebb mondatával együtt őrzöm: „Elfogadnálak Téged anyukámnak, Juli, csak akkor hozzánk kellene költözned.” Emlékszel-e első találkozásodra Palkóval az elutazásod előtti időből? Egy délelőtt elmentünk hozzájuk képeket nézni. Majdnem egy egész nap együtt voltunk akkor. Ha Rajtad múlt volna, az estét is együtt töltjük – Laci éppen külföldön volt –, de én elmenekültem.

Emlékszel-e a viharos nyári reggelre, amikor érted mentem, és megismerkedtem T.-vel, az angol szerelmeddel-szeretőddel? A villanyfényes hivatali szobára, ahol azon a reggelen bánatomban – szerintem T. valamelyest hasonlít rám –, az égzengés közepette lepő-

työgtem néhány, addig fejben tartott verssort Neked az írógépben? Írtál Te is két versszerűt nekem, emlékszel-e vajon? Csak úgy kézzel, hirtelen ötlettől indítva leírtad két hasonlatban, hogyan érintenek az írásaim. Melyeknek örülsz, melyeknek nem. Az egyik búcsúféle alkalmával adtad oda a papírt, ma is megvan. Ha jól emlékszem, akkor ígérted, hogy talán majd ha egyszer sok időnk lesz, a hasonlatoknál részletesebben elmondod, milyen volt „ez az egész” a Te szemszögegedből. Soha nem lett sok időnk, és most már nem is lesz. Az elfáradásaidra emlékszel-e? Azokra a kezdetben ritka, később gyakoribb esetekre, amikor együttlétünk egy idő után már megterhelővé vált számodra? A versre, amely ezt megörökíti? Arra emlékszel, tudom, hisz’ az a kedvenced tőlem, és ha fáradtan a tükörbe nézel, eszedbe jut. Számodra egy másik vers a legemlékezetesebb. Biztos, hogy Te is fel tudod idézni. Ha őszülni kezd, ne festesd majd a hajad – ezzel a kívánságommal indul. Talán már késő – én tájékozatlan vagyok az ilyesmiben –, a felsülést is kockáztatva kérlek most újra. Ez az egyetlen, amit még igazán szeretnék elérni Nálad. Lehetne az én nyomom Rajtad az, hogy nem fested a hajad. Kérlek. Nagyon.

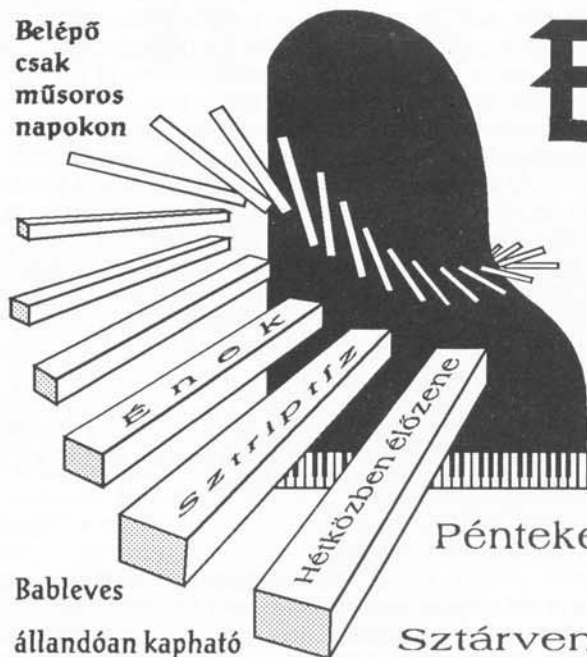
Néha jelzéseket találok ki, hogy valaki mást, akit szerettem vagy szeretek, mindenképp megőrizzek. A csuklómon befelé fordítva viselem az órámat, mert János így hordta. János a legfontosabb barátom volt valaha. Úgy emlékszem, semmit sem meséltem róla. Nem játszom szerencsejátékot, mert legkedvesebb tanárom, S. elvből sohasem játszott. Vajon mivel emlékezhetnék Terád? Hordjak valamilyen ékszert? Nem, néhányszor már próbáltam, utálom. Mit is mondtál, amikor azon a tavaszon megjött az értesítés az angliai útról, és felhívtál? Kérdezted, mit csinállok. „Fordítok, a fene vinné el, és Te?” „Egy virágot bámulok már félórája. Megkaptam az ösztöndíjat.” Ez az! Nálatok majdnem mindig van virág. Kapod, magad veszed, Laci veszi – valahogy van. Ezentúl gyakrabban lesz virág nálam is.

Légy minél boldogabb, Drága.

(Újraokzlés a 2000 című folyóirat októberi számából.)

Belépő
csak
műsoros
napokon

Bableves
állandóan kapható

Egyetem Club

Bp. VII., Izabella utca 40.

Nyitva 21 órától hajnalig

Pénteken és szombaton műsor fél 1-től

Sztárvendég: **Rácz Kati**

December 4-én
szombaton
este 22 órától
hajnalig

MIKULÁS-BÁL

Belépő
300 Ft
Tombola

APOLLÓ VIDEO SHOP

Új szexcentrum nyílt Budapesten!

Videofilmek adás-vétele, kölcsönzése.

Újságok, izgatószerke, eszközök széles választéka.

A videoszobában

színvonalas szexfilmek vetítése.

Az előre kifüggesztett programokból biztos

megtalálod a számodra megfelelő műsort.

És egy ráadás:

ha ezt a hirdetést kivágod

és az üzletben átadod az eladónak

30 percet ingyen tölthetsz a videoszobában.

Vetítésre kerülnek majd az

APOLLÓ, ADONIS, GAMBING sorozatok

és Jean Daniel Cadinot alkotásai.

GYERE EL TE IS!

Teréz krt. 3. félemelet 1.

(a bejárattól jobbra)

NYITVA HÉTKÖZNAP 10-18 óráig

December 18-án szombaton 10-14 óráig

engedményes szex-vásár

APOLLÓ VIDEO SHOP

INDEXEN A GAY

Jó katolikus soha ki nem ejti a száján a *gay* szót – nyilvánította ki egy Olaszországban kiadott anti-szótár, amelyben összegyűjtik a katolikusok által nem használható szavakat, kifejezéseket. A szótár szerkesztője, Pier Giorgio Liverani, az Avvenire, az olasz püspöki kar lapjának volt főszerkesztője – egyébként nagyon helyesen – úgy találja, hogy az angolból átvett *gay* szó használata „arra szolgál, hogy legyőzze a közgondolkodásnak a homoszexualitással szembeni utálatát”. Olaszországban a sajtó szinte kizárólag az olasz nyelvben meglehetősen rosszul hangzó *gay* szót használja (a homoszexuális mellett) a melegek jelölésére és a kifejezés egyre jobban terjed a köznyelvben is. A magyarhoz hasonlóan az olaszban sincs tökéletes megfelelő a *gay*-re.

Csak mellékesen jegyezzük meg, hogy az orosz melegek is egyre gyakrabban az angol kifejezéssel illetik magukat (a *goluboj*, a világoskék mellett). A *gay* világhódító útja feltartóztatatlannak tűnik. Az olasz katolikus egyház által indexre tett kifejezések között szerepel a *gay* mellett az *önkéntes terhességmegszakítás*, a *fogamzásgátlás*, a *pirula* (vagy tabletta), mi több, maga a *partner* szó is. A tilalmi lista szerzői szerint a *partner* nem másra szolgál, mint hogy (oh, milyen borzalom!) elkendőzze a különbséget az egyház által is törvényesen elismert házaspárok és a különféle módokon együttélő élettársak között.

Szerelmes flamingók

Szívmengető, romantikus szerelmi történetről, egy igazi, boldog meleg családról kaptunk hírt az amszterdami állatkertből. Ám nem az intézmény két férfi dolgozója lobbant szerelemre egymás iránt, hanem két hím flamingó. A zoo dolgozói már régebben felfigyeltek két hím madár szerelmes együttlétéire, a szokatlan párnak azonban a nyáron valahonnét sikerült keríteni egy tojást is, amelyen addig kotlottak, míg ki nem kelt. A két hím madár most boldogan neveli csemetjét.

A CSILLAG

Volt egyszer egy csillag. És volt egy fenyőfa.
A csillag magasan élt az úrben, a fenyőfa a Földön, északon. Egy téli éjjel a csillag lenézett a Földre, s tekintete találkozott a fáéval.

- Szervusz! - mondta a csillag.
- Szervusz - köszönt vissza a fenyőfa.
- Fázol? - kérdezte a csillag.
- Melegít a hó - felelte a fa.
- En fázom idefenn, pedig a testem tűzben ég.
- Minden csillag didereg? - tudakolta a fenyő.
- Igen - mondta a csillag.
- Még a Nap is?
- Na hallod! Ha nem fázna, nem fütene.

Mind a ketten hallgattak egy ideig, majd a csillag szégyenkezve megszólalt.

- En szinte semmit nem tudok a Földről. Mesélj nekem arról, hogy éltek odalenn?
- Fáradt vagyok - ástott a fa.
- Kérlek! - sügta fentről a csillag.

És a zöld fa mesélni kezdett, s mindaddig beszélt a Földről, míg nem a reggel elváltasztotta őt a kíváncsi csillagtól.

Másnap éjszaka a csillag újra megkereste a fenyőt.

- Mondd, fenyőfám, milyen színű a Földön a bánat?

Amaz nem válaszolt.

- Hallod, kérdeztelek! Milyen színű nálatok a bánat?

- A bánat olyan, mint a tenger, amikor magához öleli a búcsúzó napsugarakat. Mélységesen kék.

- És az almok milyen színűek?

- Az almok szürkéségben élnek, azért nem látni őket tisztán sohasem.

- Milyen színe van az örömnék?

- Mint a déli verőfénynek csillagom.

- És a magánynak?

- Azt hiszem, a magány színe az ibolya - mondta elgondolkozva a fa.

- Milyen szépek ezek a színek! - kijáította a csillag. Aztán becsukta a szemét, és úgy könnyökölt a mindenség végtelen sövényére, hogy pihennen kicsit.

- Na és a szeretet? Elfelejtettem kérdezni, hogy milyen színű a szeretet? - ébredt fel a csillag.

- A szeretet akár az Isten szeme. Nem látod a szemét a ragyogástól.

- És a szerelem színe?

- A szerelem? - sóhajtott a fenyő. - A szerelem a telihold színét viseli.

- A telihold színét viseli - ismételte meg a csillag, s aznap éjjel nem szólt többet a fához.

- Miért olyan ritkák a boldog pillanatok? - kérdezte a rákövetkező éjjel a fenyő.

- Anyira nem ritkák - mondta a fa. - Csak...

- Csak mi?

- A Földön ésszel keresik a boldog pillanatokot, holott a szívvel kellene.

- Mondj néhány példát a boldog pillanatokra! - kérte a fát a csillag.

- Egy darab kalács a nagyanyád ráncos kezéből. Szárazság idején esőcseppek kopogása az ablakon. Levél egy régi baráttól... És most jó éjszakát, elálmosodtam.

- Nekem még sosem voltak boldog pillanataim - mondta a csillag. - Adj nekem egy boldog pillanatot!

- Hagyjál most, aludni szeretnék.

- Adj egy boldog pillanatot, és békén hagylak - mackaskodott a másik odafenn.

- Szeretlek - mondta a fa.

- Nagyon.

A csillag messze az úrbe nézett... És könnyezett.

- Mondd, fenyőfám, milyen a halál? - faggatózózott pár nappal később a csillag.

- Mint egy hideg csók, Mint zuhanás az óceán fölött. Mint őszi séta a ködben.

- És ki a bátor?

- Bátor az aki egyedül jár éjjel az utcán, pedig kegyetlenül féli a sötétet.

- Na és a karácsony? Mire való a karácsony?

A fenyőfa sokáig gondolkozott, míg végül rálelt a válaszra.

- Hogy legyen egy este, amikor elszámolhass a szíveddel. Hogy legyen egy este, amikor megérted a magányt. Hogy legyen egy este, amikor kitárd a karod a többiek felé. Hogy legyen egy este, amikor tűzbe nézz.

- És mikor van ez az este? - kérdezte a csillag.

- Éppen ma van - mondta a fenyőfa, s tekintetét szomorúan az égre emelte.

Connection

BT. Csomagküldő Szolgálatának ajánlatai:
Megrendelhető: 1399 Budapest, Pf. 701/1027

A Connection Bt. bemutatja az 1994-ben megjelenő amerikai videokazettákat. A kazetták ára egységesen 3200 Ft + postaköltség.

Megrendelését a következő címre kérjük eljuttatni:

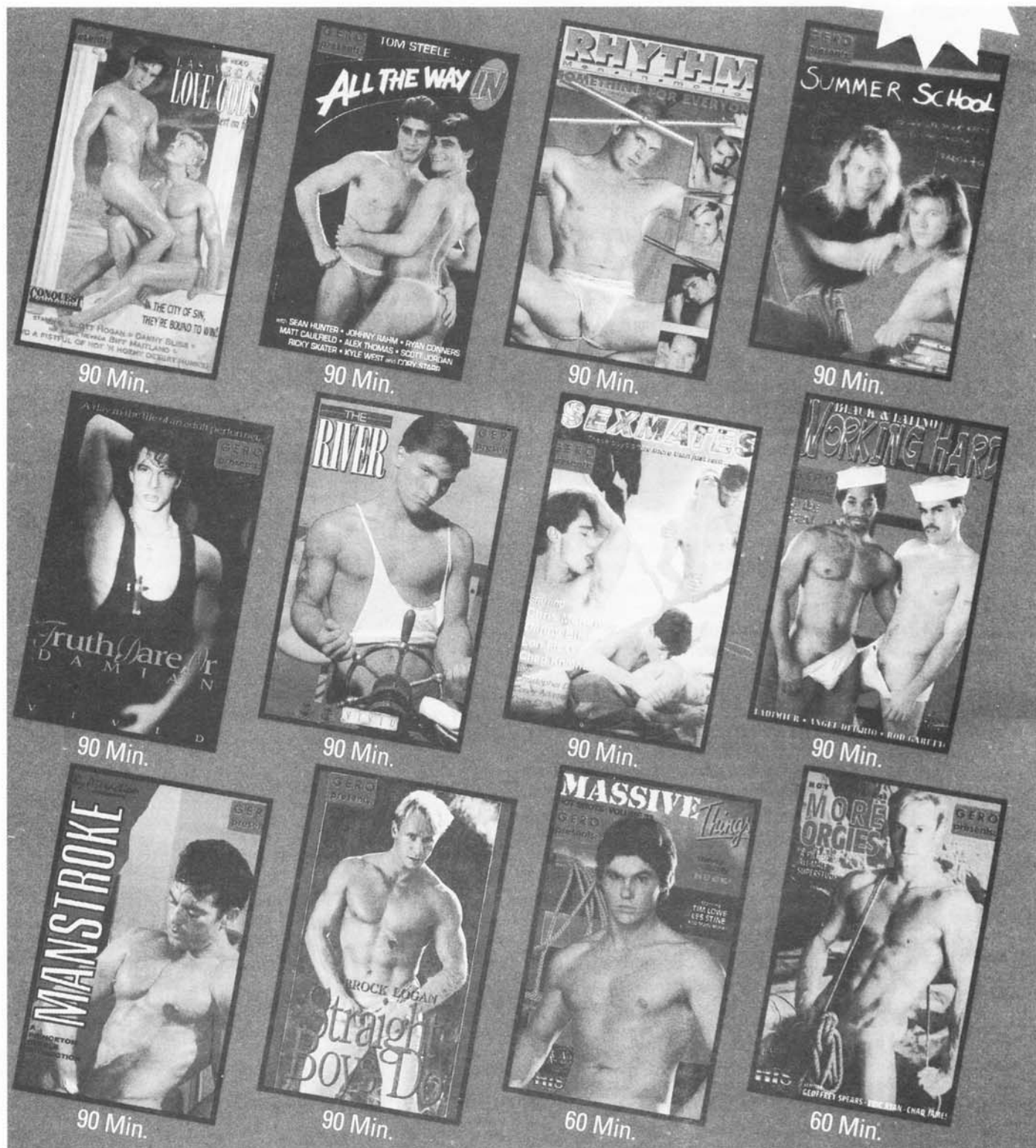
Connection Bt. 1399 Budapest Pf. 701/1027

Rendelésnél a kazetta nevét és a rendelt darabszámot kérjük feltüntetni. Fizetés utánvétellel,

a postai kiszállításakor a kazetta ára + postaköltség. A kazettákat a megrendeléstől számított két héten belül postázzuk.

KELLEMEK KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁN A CONNECTION BT. MINDEN VÁSÁRLÓJÁNAK ÉS A MÁSOK OLVASÓINAK!

Megjelent a Connection Bt. Csomagküldő szolgálatának 1993-94-es katalógusa, melyben a következő áru kínálatból lehet választani: meleg pornó-, videókazetták, segédesszközök, szexlapok, naptárak. A katalógust kérésre, felbélyegzett és megcímezett válaszboríték ellenében díjmentesen megküldjük. A katalógust kérő közepes nagyságú borítékot a következő címre kérjük elküldeni: Connection Bt. 1399 Budapest Pf. 701/1027.

LOKÁL

VII. Kertész utca 31.

Nyitva minden nap

20 órától reggel 4-ig,

vasárnap 16-tól 22-ig.

Élőzene, diszkó,

pénteken, szombaton műsor!

Műsoros napokon 200 Ft belépő,
egyéb napokon és egyetemistáknak

ingyenes!

Vasárnap nosztalgia zene

és **1989-es árak!**

Melegkonyha egész éjjel.

A legdrágább étel is csak 150 FT!

Mikulásbál

Pénteken, 10-én

Műsor, sok meglepetés, tombola
táncverseny

Műsor: 23 óra 30 tól

Belépő: 200 Ft

Szenteste

Belépés ingyenes

Karácsonyi műsor,
amely csak ezen az estén látható.

Fellépnek:

Csepi, Amál, Bárónő.

Nyitás 21 órakor.

Szilveszteri vacsora

pezsgővel, sörrrel, rövid itallal

Műsor: 23 órától

Fellépnek: *Kovács Erzsé,*

Zalatnay Sarolta, Németh Marika,

Marik Péter, Horváth Attila,

Csepi, Bárónő, Amál, Sovánka Teréz.

Belépő: 2500 Ft.

Egy furcsa rock-lány

„Vannak históriák, amelyekre igazán azt mondhatnátok: ez aztán nem fordulhat elő! Pedig meg van írva: minden lehetséges!” – e szavakkal lép elénk címszereplőként a Jentl című mono-musicalben Nagy Anikó, a Rock Színház által újabban birtokba vett Csikk Színházban, mely a régi Bethlen mozi volt épülete, a VII. kerületi Bethlen tér 3. alatti „Sarock”. A tájékozottabbak már a címbeli név alapján gyanakodhatnak, hiszen Jentl voltaképpen férfinév. Miféle nemi csavarodás lehet a női főszereplő körül?

„Jentl, a jesivanövendék története, ahogy ő maga meséli, évek múltával, valahol Brooklynban...” – áll alcímként a műsorlapon. Hősnőnk lázad a zsidó hagyományok ellen, lázad a nőket évezredek óta másodrendű életre kárhoztató szokásrend ellen. Hallani sem akar arról, hogy a „sütőlapát és a teknő között elveszen az élete”. Mivel egyértelmű és szimpatikus érdeklődést mutat a férfitudományok (tóra, tudós könyvek), s általában a férfitelíránt, mindenki férfiként bánik vele. Kaftánban, férfiruhában jár, s csak neki okoz meglepetést, hogy nő léte felveszik a férfiak számára fenntartott jesiva iskolába, mely kinyitja neki ablakát a világ felé. Ettől kezdve méginkább kerül a női dolgokat („nem arra születtem, hogy tollakat tépdessék és halakat pucoljak”), de nem kerül a nőket! Miután férfiideálja, Avigdor nem veszi nőszámba (hogy miért?), s mást vesz feleségül, Jentl sem búsul sokáig, hanem a körülötte forgoló, bájos

Haddast vezet esküvőre. Senki sem jön rá a hazugságsorozatra, még a nászéjszaka után sem, a szűztelenített menyasszonyt is beleértve. Am Jentlnek elege lesz kettős életéből, s egyik dalában (zeneszerző: Michel Legrand) kifakad:

„Lennék férfi, lennék nő, de nem így, hogy mindkettő!”

A nászéjszaka véres lepedőjével „apósék” örömtáncot járnak a reggeli havon, ám a várva-várt gyermekáldás mégsem jön. Jentl fejében gyöttrő gondolatok cikáznak: a tóra tiltja asszony számára a férfiruhát, közben feltűnik a régi szerelmes, Avigdor, aki adandó alkalommal sokkos meglepetéssel veszi tudomásul, hogy a szeretett lélek nem egy jóbarátja, hanem szerelmes nője. Mind-

két házasság felbomlik, s – számunkra szokatlan – „heppienddel” zárul a történet: Jentl visszaveszi már-már elfeledett női nevét, külsőre és életformára nézve is asszonnyá változik, Avigdor nevévé, immár Ansel néven.

A társulat ifjú színész-rendezője, Balogh-Bodor Attila állította színpadra a Nobel-díjas író, a lengyel-zsidó születésű amerikai Isaac Bashevis Singer elbeszéléseiből Miklós Tibor által stúdiószínpadra írt történetet, mely Barbra Streisand után a kivételes izzású Nagy Anikó számára nyújt briliáns szerepet – s a kitűnő énekes színésznő nagyszerűen él is a kegyes lehetőséggel. Nem szabad kihagyni.

K. J.

Esküvő Toszkánában

Az egyik toszkánai város, Empoli – követve Dánia, több holland és német város példáját – úgy döntött, hogy engedélyezi az azonos nemű párok házasságát. Az új évben bármilyen összetételű pár az anyakönyvvezető elé járulhat annak érdekében, hogy törvényesítse kapcsolatát. A házasság csak a városi tanács jogkörébe tartozó ügyekben lesz érvényes, ám általa a meleg párok is a „rendes” házastársaként azonos jogokat élveznek például a lakáskiutalások, az örökösödés, a betegbiztosítás, stb. területén.

A homoszexuális párkapcsolatok elismerése ellen a végsőkig küzdött a kereszténydemokrata párt, a tervet támogató reformkommunisták, zöldek és más baloldali pártok azonban nagy többséget élveznek a városi tanácsban. Empoli a felvilágosult szelleméről híres Firenze közelében fekszik. Toszkánában, ahol igen erős a hajdani kommunista pártból alakult Baloldali Demokrata Párt, a Tartományi Tanács anyagi támogatásban részesíti a helyi meleg egyesületeket.

PESTI MELEG MŰSOR

December

Budapesti Kamaraszínház a Károly Körúton

(VII. Asbóth u. 20.)

4., szombat: II. Edward angol király
15., szerda: II. Edward angol király
21., kedd: II. Edward angol király
23., csütörtök: II. Edward angol király

Fővárosi Operett Színház

(VI., Nagymező u. 17.)

11., szerda: Őrült nők ketrece
12., vasárnap: Őrült nők ketrece

Karinthy Színház

(XI., Bartók B. út 130.)

15., szerda: Kakukktojás
16., csütörtök: Kakukktojás
17., péntek: Kakukktojás
18., szombat: Kakukktojás
19., vasárnap: Kakukktojás

Merlin Színház

(V., Gerlóczy u. 4.)

14., kedd: Petra von Kant keserű könnyei
15., szerda: Petra von Kant keserű könnyei

Vidám Színpad

(VI., Révay u. 18.)

6., hétfő: Rocky Horror Show
13., hétfő: Rocky Horror Show
20., hétfő: Rocky Horror Show
27., hétfő: Rocky Horror Show
31., péntek: Rocky Horror Show (este fél 9)

Vígyszínház Sátor

(a Nyugati pályaudvar mellett)

4., szombat: Angyalok Amerikában
5., vasárnap: Angyalok Amerikában (du. fél 3, este 7)
10., péntek: Angyalok Amerikában
11., szombat: Angyalok Amerikában
18., szombat: Angyalok Amerikában
19., vasárnap: Angyalok Amerikában
27., hétfő: Angyalok Amerikában
28., kedd: Angyalok Amerikában

Ünnepi nyitvatarások

Közeleg a karácsony, jönnek az ünnepek. Ilyenkor még azok is valamilyen programra vágnak, akik az év többi napján a tévé előtt töltik az estéiket. Nézzünk egy kicsit körül a meleg bárók, szórakozóhelyek világában, hol, mit kínálnak a bulizni vágyóknak?

Angyal bár

(VIII. Rákóczi út 51. Tunggram udvar)
December 10-én Mikulás-bál, Operettgála külön erre az alkalomra, belépő a szokásos 200 Ft.

December 24-én szenteste zárva
A két ünnep között minden este 10 órától diszkó

December 31-én szilveszteri buli, szilveszteri műsor, virsli, pezsgő, belépő: 1000 Ft.

Darling

(V. Szép u. 1.)
Az ünnepek alatt mindennap nyitva délután 7 órától (szenteste is).

Mystery

(V. Nagysándor József u. 3.)
Az ünnepek alatt minden nap nyitva este 9 órától (szenteste is).

Club '93

(VIII. Vas u. 2.)
December 24-én, 25-én, 26-án, a karácsonyi ünnepek alatt zárva.

A két ünnep között a megszokott nyitvatarás szerint de. 11-től hajnali 2-ig üzemel.

December 31-én de. 11-től hajnalig nyitva, asztalt lehet foglalni az emeleten.

Egyetem Club

(VII. Izabella u. 40.)
December 4-én Mikulás bál, éjféltor műsor, belépő: 300 Ft.

December 24-én szenteste, vacsora, műsor. Asztalfoglalás: 500 FT.

December 31-én négyszer műsor, vacsora, pezsgő, hajnalban virsli. Asztalfoglalás: 2000 Ft (aki nem foglal asztalt, csak hajnali 2 óra után mehet be, belépő 500 Ft).

Az ünnepek alatt mindennap este 9-től nyitva

Lokál (Y Színház)

(VII. Kertész u. 31.)
December 10-én Mikulás-bál, műsor, tombola, táncverseny, meglepetések. Belépő 200 Ft.

December 24-én szenteste karácsonyi műsor, nyitva este 9 órától, belépés ingyenes.

December 31-én szilveszteri buli, vacsora, pezsgő, sör, rövid ital, műsor 23 órától, belépő: 2.500 Ft.

Az ünnepek alatt mindennap nyitva
Rózsaszín csokornyakkendő

(VIII. Üllői út 16.)
December 24-én zárva.
December 31-én szilveszteri vacsora, ital, műsor, belépő: 600 Ft.
A két ünnep között végig nyitva.

AMERIKAI ANGYALOK

Ezzel a homoszexuális látomással 1991-ben ismerkedhetett meg a világ San Franciscó-ban, majd Los Angeles-ben, majd New York-ban, Londonban, Ausztráliában és Izraelben. Két évvel a bemutatás után szinte egy időben tizenöt ország színpadán bukkant fel az Angyalok Amerikában – Tony Kushner gay fantáziája – köztük Budapesten a Vígyszínház sátorban. A nemzetközi siker a szerzőt is váratlanul érte: „Annyira Amerikáról és az amerikaiaknak szólónak éreztem a darabot, hogy soha nem képzeltem volna, hogy máshol is bemutatják”.

Egy merész és tiszteletreméltó kísérlet szemtanúi voltunk. Több homoszexuális témájú film- és könyvsiker után és az után, hogy kisebb magyar színházak már előadtak maroknyi közönségüknek hasonló darabokat, végre egy hagyományos műsorstruktúrával rendelkező nagy színház is vállalkozott rá. Csak sajnós a kísérlet nem igazán sikerült.

Felemás érzésekkel üldögéltem a sátorponyva alatt. A harmadik sorban még nem zavart nagyon a körút forgalmának zaja. Tisztán értettem minden szót, ami többnyire üvöltve zúdult a közönségre... és nem hibáztatom, sőt még prüdséggel sem vádolom azokat, akik az első vagy a második felvonás után fogták a kabátjukat és hazamentek. Voltak bizonyos jelenetek, amik után én is ezt tettem volna legszíve-

sebben. A darab ugyanis – nem tudom, hogy a fordítás, a rendezés vagy a színészi játék hibájából, esetleg azért mert túl amerikai, vagy még nincs erre felkészülve a magyar közönség – ebben az interpretálásban nem fogyasztható. Nyomasztó és sokszor értelmetlenül trágár. A mellettem ülő öreg néni, aki alig tudott a helyére börtökálni, hitetlenkedve meredt a színpadra, amikor – a különben egyik legjobb alakítást nyújtó – Selmezi Roland könyörög egy frissen felszedett bőrös fazonnak, hogy: „bassz meg, bassz meg”.

Ilyen volt. Nézte, nézte a Vígyszínház törzsközönsége a gay fantáziát három részben (már aki nem hagyta ott korábban) és lassan kialakult benne az a meggyőződés, hogy bizony ez a buzivilág azért nem az igazi. Bűn, mocsok és AIDS. És az is világossá vált, hogy az AIDS a drogosok és a homoszexuálisok baja. És akkor megkérdezte a Vígyszínház törzsközönsége magától, hogy mi közöm van nekem mindehhez?

Történt ez sok-sok jószándék mellett. Senki sem akarta a darab közreműködői közül a homoszexuálisok iránti ellenszenvet növelni, de tartok tőle, hogy mégis ez történt. Bár, a már most is foghíjas nézőtér és az előadás végén udvariasan felhangzó szórvány taps azt valószínűsíti, hogy nem tart már sokáig.

L. L.

TÚLA RÁCSOKON

„Tudnám-e még pirulás nélkül csodálni a szép bűnözőket, ha nem ismertem volna meg a természetüket? Ha már sújtja őket az a szerencsétlenség, hogy hozzájárultak számtalan költemény szépségéhez, szeretnék segíteni rajtuk. Ha képzelébeli is a hős, egy élőlény inspirálta. Nem vagyok hajlandó gyönyörködni a szenvedéseiben, ha én magam még nem osztottam vele bennük. Azt akarom, hogy előbb vessenek meg, ítéljenek el az emberek.” (Jean Genet: A tolvaj naplója)

Genet szavai semmiképp sem egy fordulópontra jutott ember szavai. Nem hitelességüket érdemes vizsgálat alá helyezni – hiszen azt az idő már igazolta –, inkább befogadni és elfogadni szükséges őket, merthogy megérteni, s ezáltal ítéletet mondani csupán eképp tudunk fölöttük.

1910-ben született, apját sose ismerte, anyja csecsemőkorában lelencházba adta. Örök társul szegődött a megvetés, a végzet el nem távolítható szegénybűlyeggel, homoszexualitásával pecsételte meg további sorsát a társadalom megítélésével szemben. Szerencse, hogy Genet nem hitt sem ebben a végzetszerűségben, sem pedig – s ennek helyessége már némiképp vitatható –, a bűnözés, s egyúttal maguk a bűnözők klasszikus, vagy inkább általános értelmezésében. Kitartó „utazóként” bejárta Franciaországot és Spanyolországot, ám „turizmusának” középpontjában a börtönök egy ezidáig fel nem tárt, öntörvényű világ állt. E cella-társadalom rangos tagjaként is leélhette volna további életét, mint ahogyan azt megannyi cimborája is tette, ha számára ez a hely és helyzet nem az öntudatra ébredés, az önművelés lehetőségét kínálta volna. Azzal, hogy ez a lehetőség az íróvá válást, így részint a megváltást ajándékozta neki, még nem jelentette azt, hogy végkép megtagadja, kiírta magából a bűnözők világának emlékkepeit.

Hiszen ebből (ezekből) építkezett, abból a rokonszenvből, mely őt a kítaszítottak felé hajtotta. A tolvajoknak és homoszexuálisoknak állította művészetét, dacosan, ám néha elkéseredetten hárfította el a kritikákat, melyek végeláthatatlanul özönlöltek a „másik” partról, abból a világból, mely „elfogadott” normákra hivatkozik, s mely Genet-t oly annyira nem érdekelte.

A Budapesti Kamaraszínház november 10-én műsorára tűzte egy drámáját, mely a „Férfiak” (azaz a Szigorított Őrizet – Hante Surveillance) címet viselte. A debreceni Csokonai Színház játéka nem sok kívánnivalót hagyott maga után. A szereplők a „maradéktalan azonosulás” – mondhatni – legteljesebb darabjában vehettek részt, s ezt a helyzetet gazdagon ki is használták. A játék színhelyeül szolgáló cellát a néző-

tér közepén helyezték el, miáltal igaz, hogy a közönség közelebbi kontaktusba kerülhetett az előadást celebráló rabokkal, ám egyúttal – pontosan e kierőszakolt kontraszt hatására – el nem döntött kérdés-ként fogalmazódott meg mindenkiben: – Melyikünk szabad, s melyikünk rab? Ha azonban sikerül Genet normaszegő közegebe némiképp beleolvadnunk, már nem felkelhetünk igennel vagy nemmel, ugyanis rá kell hagyatkoznunk a rabság e „függetlenített, önműködő” formái és eszmei világára, mely nem vesz tudomást rólunk, s a szabad ember létét és környezetét, pontosabban erkölcsi rendjét teszi zárójelbe, megkérdőjelezve annak helyességét.

A rács csupán elválaszt, s nem mutat túl önmagán: a bezárttság érzete is jelenthet egyfajta szabadságot – hiszen a rab fizikai értelemben fogoly csak, a magában rejelő cellák kulcsát saját kezében szorongatja –, s a szabadság könnyen párosulhat egyfajta kívülrekesztettséggel. Mindezt figyelembe véve újabb kérdés vetődik fel: – Lehet-e valódi tolvaj, csaló, vagy homoszexuális valaki már a zárkák világában? Ha legalább olyan önálló, saját rendű és rangú teret képes biztosítani saját szellemének, mint Genet és társai, semmi esetre sem. Mégpedig azért, mert az említett szegényletes tulajdonságok csak akkor azok, ha valamihez képest normaszegők. Önmagukban – és Genet így tekintette őket – nem képviselhetik a Rösszot, sőt teremtor erejűek. Ez a fajta látásmód gazdagíthatja bennünk azt a képességet, hogy több fölül szemlélhessük ugyanazt a dolgot, anélkül, hogy a „bűn” útjára lépjünk.

Egy igen fontos különbségre azonban fel kell hívnom a figyelmet. Hogy a harmincas, negyvenes évek társadalmi – de még néhány mai is – ugyanazon – vagy majdnem ugyanazon – kalap alá vették a tolvajt és a homoszexuális, még nem jelenti azt, hogy ez utóbbi óda is tartozik. Felesleges és hosszú magyarázat lenne, hogy miért is nem. Tudjuk, hogy a tolvajlás személyes döntés, szemlélet, ezzel szemben a homoszexualitás az egyén számára a legkritikább esetben választott út. Tudta ezt Genet is, számára a két dolog egy ponton talált azonosásra: bizonyos szempontból mindkettő életformát, életmódot jelöl. Azt állítottam, nem vett tudomást a körülötte lévő világról, mégis úgy érzem, bástyákként magasodtak körülé e „bűnök”, s a beavatottságot biztosították „élvezőjüknök” (teremtőjüknök?) minden támadással szemben. A börtönök kényszerű homoszexualitását Genet patetikus erőnné, az együvé tartozás feltétlen szabályává szelidítette. A férfiszerelem nála természetesebb formát öltött, csakhogy

feltétlenül különbözzön a rácsokon túli erkölcsiségtől. Genet nem e szeretők forradalmában hitt, hanem az ezt körülölelő túlélésben. Darabjai – akár élete – a szereplők, s játékok fontosságát hangsúlyozták, ellentétben a cselekménnyel. A fiúkat, – akikhez köze volt útja során – soha nem tekintette önálló jellemeknek, saját figuráit látta bennük, „társulatának” örökbecsű színészeit. Kapcsolatai kerültek bizonyos szélsőségeket: sem szégyenérzetben, sem pedig büszkeség-tudatban nem merítkeztek. Természetesekek maradtak mindvégig.

Akad azonban egy furcsa szereplője a darabnak, ki némiképp kilóg e sorból. Ő a börtönőr. Mindkét part kítaszítottja, egy örökös fuldokló. Két szék között a földre esett. Foglalkozása azt a ritka lehetőséget kínálja, hogy – ha már döntőbírája nem is, de – közvetlen szemlélője lehessen a rabság és szabadság viszonyának. A „kintiek” sem fogadják maguk közé – hiszen túl közel került a tűzhöz –, ám a zárkalakók sem hajlandók erre, még nem égette meg magát eléggé. Genet örei minden igyekezetükkel azon vannak, hogy az általuk őrzött rabok társadalmá mégis befogadni vágyó, vagy hívó gesztusokkal intsen feléjük. Megpróbálnak olyanná válni, mint azok. Intim igyekezetük a homoszexuális magatartásformát is képes magára venni. Mindez persze sikertelen próbálkozására merevedik. Ez a merev képef remekül tárta elénk a „Férfiakban” Bálint István, a rendező. Az ő szerepét egy nővel játszatta, hogy ezáltal is látványosabb módon megfoszthassa vágyának megvalósulásától, a férfi homoszexuálisokkal való bensőséges viszony kialakításától. Ez a rendezői döntés még Genet álláspontján is túlmutatott, hiszen önkéntelenül is a férfias jellem, jelmez felöltésére, az úgynevezett „péniszirigység” jelenségére hívta fel a figyelmet. A szándék azonban csupán jelmez maradt, egy harisnyakötőre felerősített gumibot személyében. Így mégiscsak inkább az ő kirkesztettséget hangsúlyozta, semmint a Nőt, mint vágyakozó jellemet ábrázolta. A Nő itt, – s ez a művészetben megengedett – eszközként jelenhetett meg.

A Nagyvilág egyik 1986-os száma így ír Jean Genet-ről: „...kétségtelen, hogy Genet szinte a megálmodott modell volt Sartre elmélete igazolására. Egy olyan világról hozott nem disputálhatóan igaz beszámolót, amely a francia irodalom és írás művelői számára zárt világ, tiltott terület, felfedezetlen kontinens volt: a bűnözés és a bűnildözés, a börtönben összezárt férfiak világáról. Genet rendkívüli irodalmi tehetség volt.”

Fehér Zoltán

Emlékek Vinyéről

A hónap elején levelet kézbesített a posta az októberi „Vidám vikend” résztvevőinek. A borítékban egy meghívó volt, ami november 13-án délután öt órára az Angyal bárba invitálta a címzettet, mert végre bemutatható állapotba került a Vinyén készült „dokumentumfilm”.

Amikor a találkozó időpontja kitűzött, még nem lehetett sejteni, hogy azon a napon az országot betemeti a hó. Ez pedig néhány meghívottnak leküzdhetetlen akadályt jelentett. Így az összeszerveződött kompániból végül hiányoztak néhányan a „Vidám vikend” csapatából, viszont megjelent sok olyan vendég, akik csak lélekben vettek részt a közös kiránduláson.

A találkozás katartikus élményének zsviváját a tévé kékes fénye vágta ketté. Kíváncsi szempárok tapadtak a képernyőre, mert a videoszalag szinte minden eseményt rögzített, remekül visszaadva azoknak a napoknak a hangulatát. Egy-egy jelenet után felhangzó nevetés vagy jelentős összenézés jelezte, hogy az ott szerzett élmények nem múltak el nyomtalanul.

Hogy az emlékeket még jobban előcsalogassák a rendezők, egyórás vetítés után az ízlelőbimbókat vették kezelésbe. Különböző sülték, öntetek, zöldségek és a népszerű sajtos pogácsa került terítékre. Az öblögetéshez pedig az Angyal bár készlete szolgáltatotta az alapanyagot. Sanyi ellátta a mulatozókat mindazzal, amit a bár éjszakai vendégei is leguríthatnak a torkukon. A szünet után tovább folytatódott a majd kétórás mozizás.

Ezt a kellemes estét szeretnénk megköszönni az Angyal vezetőinek. Ők tették lehetővé, hogy teljesen ingyenesen igénybe vehessük a helyiséget. Kizárólag a mi kedvünkért öt órával korábban kinyitottak és Sanyi, aki az éjszakát is végigdolgozta, minden anyagi juttatás nélkül túlórázott. Azon az éjszakán legalább tizenhárom órát dolgozott, a mi délutáni összejevetelünk miatt. Azt hiszem a mai pénzközpontú világban ez ritka példája volt az összetartozásnak és egymás segítségének.

Fülöpke

Vigyázó szemetek...

Románia idén ősszel a homoszexuálisokat diszkrimináló 200-as és 201-es büntető paragrafusával szépen beosont az Európa Tanácsba. Garanciát vállalt elnöke, Iliescu úr, szokásos méz-mázával felhányt néhány frázist a strasbourgi palota falaira, mutatott néhány betűt, majd távozott.

Olvasom napilapomban – kiküldött tudósító tollából – „Háromnapos szórakozásra adott okot a román parlament szenátusában az Európa Tanács azzal kapcsolatos elvárása, hogy az ország törvénykezése a jövőben ne büntesse a homoszexualitást.”

„A román nép évezredek erkölcsiségére, és szexuális tisztaságára” hivatkozva, egy immár minden forma szerint a közös Európához tartozó állam sötét erdői próbálnak semmisnek tekinteni egy passzust, mely alatt ott van a legfőbb közjogi méltóságuk kézjegye. A szenátus jogi bizottságának határozata szerint Strasbourg ide, Strasbourg oda, az aktív homoszexualitás továbbra is büntetendő kell legyen.

Erkölcsei okokról handabandáznak a régi-új számánok, s teremtenek meg egy szituációt, melyben sokáig nem lesz új dobás. Folyik minden tovább, indulnak újra a perek; ezrek ücsörögnek koszos közfürdők zugaiban, hideg külvárosi par-

kok padjain, reménytelenül, meredve a nagy semmibe.

Románia, mely a közismerten „Minden férjek felesége, s minden feleségek férje” címmel emlegetett Julius Caesar birodalmának hősi múltjával ékeskedik, és rettenetesen büszke a mai Constantában egykor honos Ovidiusra, kinek versei ugye magukért beszélnek, s Catullusról, ki fiúszerejét félti Aureliustól, uralkodók, és művészek hadairól, az Európa fundamentumát képző római műveltség óriásairól, s kérdehetném, mi az az évezredek erkölcsisége, hol vagyon az ő gyökere, ami a homoszexualitást – lassan egyedül a kontinensen – bűncselekménnyé alázza?

Féktelen dühöt érzek, s fájdalmat, mert alkalmam volt látni, mert kedvesemtől volt alkalmam hallani, első kézből a jelent, aminek lassan már végre múlttá kéne válnia, odaát, túl az Óperencián.

S várom, hogy Florian Botica, a Strasbourgban járt román delegáció vezetője a Társadalmi Demokrácia Pártjának tagja, a legcivilizáltabb hozzászóló azért is emeljen szót – s nem csak ő – mert „Hiba volna a homoszexuálisokkal kapcsolatos törvénykezés miatt falat emelni Románia és Európa közét”.

T.

Vándor-Mások

December 26., karácsony

Találkozás: 9 óra 10-ig Budapest Nyugati pályaudvaron a pénztárcsarnok közepén. (A Nyugatiból indulók kivételével mindenki előre váltson menetjegyet Kismaros állomásig!)

Útvonal: Királyrét – Bika-rét (Pest megye) – Nógrád, Felső major – Kis kö oldal – Bika-rét (Nógrád megye) – Udvarhelypuszta – Katalinpuszta.

Táv: 14 km

Szint: 300 m

Költségek teljes áron: (vonat 126 + autóbusz 206 =) 332 Ft

Érkezés: Váci út – Róbert Károly krt. – Hungária krt. útvonalon Budapest Népstadion autóbuszállomásra 16 óra 20-kor.

Álmos mormoták! Ha a Nyugatiból csak a 10 óra 30-kor induló szobi vonattal utaztok, és Vácra átszálltok Balassagyarmat irányába, akkor délre érkeztek Nógrádra. (Idáig váltssatok menetjegyet is!) A vasútállomásról a piros kereszttel jelzett aszfaltos út vezet Felsőmajorba, ahol fél 1-ig várjuk csatlakozásokat. (P+ kb. 20 perc)

Karácsony másnapján (26-án) van pontosan két éve annak, hogy elindultunk első gyalogutunkra. Ezt ünnepelni hívunk minden túratársat és kíváncsi érdeklődőt este nyolcra a Fenegyöngyönte étterem különtermébe. (Ide autóval vagy a Kolosy térről 19 óra 40-kor induló 65-ös autóbusszal lehet feljutni.) Közösen elfogyasztott vacsoránkat a Zemplénben készült videofilm bemutatása mellett, a Vándor-Mások túráin vagy más szép tájakon készített diákkal, fotókkal is szeretnénk színesíteni. Így, ha vannak fotóid, kérjük hozd magaddal! A program éjjelig, a záróráig tart. (Kb. ekkor indul az utolsó autóbusz is lefelé.)

1994.

Január 23., vasárnap

Találkozás: 8 órakor Budapest Népstadion autóbuszállomáson az 1. kocsiállásnál. (Menetjegyet Katalinpusztaig fogunk váltani a 25 perccel később induló balassagyarmati járaton. Autóbuszunk Vác előtti utolsó megállójába, Újpest-Városkapuhoz menetrend szerint 8 óra 40 percre érkeznek.)

Útvonal: Katalinpuszta – Csapás-hegy – Magas-hegy (311 m) – Pihenő bisztró – Magas-hegy (337 m) – Szokolya MAV állomás – Királyrét.

Táv: 14,5 km

Szint: 480 m

Költségek teljes áron: (autóbusz 206 + vonat 126 =) 332 Ft

Érkezés: 16 óra 40-re a Nyugatiba.

Február 20., vasárnap

Találkozás: 8 óra 10-ig Budapest Nyugati pályaudvaron a pénztárcsarnok közepén. (A Nyugatiból indulók kivételével mindenki előre váltson menetjegyet Kismaros állomásig!)

Útvonal: Királyrét – Hevér lyuk – Ábrahám kert – Pokol-völgy – Szép-völgy – Templomrét – Kis irtáspuszta – Hegyes hegy-öröm – Nagyborzsöny (múzeum).

Táv: 15,5 km

Szint: 600 m

Költségek teljes áron: (vonat 322 + autóbusz 126 + múzeum 20 =) 468 Ft

Érkezés: 18 óra 15-re a Nyugatiba.

Figyelem! A túrákon általában van rövidítési lehetőség is.

Gazsi

„Nincs egy hely, nincs egy hely, nincs egy hely, ahova mehetnénk...”

Pedig volt, csak visszavette a tulajdonos, a Szolidaritás Szakszervezeti Munkásszövetség. A Forgács utcában volt ez a hely, amely név hovatovább intézményesült alternatív körökben. Ismerték a feministák, az anarchisták, a leszbikusok, a melegek, az antifasiszták, az antimilitaristák, és idejártak azok az egyetemista csoportok, akiknek kitették a szűrét a tudomány megszentelt falai közül. Egyáltalán, akit máshonnan kirúgtak, azt itt befogadták. Ez időnként még hajléktalanokra is vonatkozott. Előfordult, hogy pár napig vagy hónapig is itt húzta meg magát valaki, ha végképp nem volt hova mennie.

Sokszor bizony elég kaotikus állapotok uralkodtak. Volt eset, hogy megérkezett egy csoport valami összejevetelt tartani, és épp akkor próbálta romjaiból újjávarázsolni magát, meg a lakást az éppen ott dekoló albérlő. Ilyenkor volt némi torzalkodás, de azért mindig kiegyeztek a jövőké és a menők. A legkomolyabb összehörülések közé tartozik, amikor ismeretlen tettesek megdézsmálták valakinek a sókészlétét.

Egy ilyen hivatalos hely, ahol összejeveteltek, tárgyalások és egyéb rendezvények folynak, nem lehet megkomoly adminisztráció nélkül. Hát az volt. Egy jó nagy naptár a falon, amibe mindenki előre beírta, hogy mikor lesz szüksége a Forgácsra. Ha egy rubrika üres volt, akkor arra az időre lehetett szervezni bármit, ha foglalt volt, akkor nem. Ennyire egyszerű. És egész jól bevált.

A rezsi fizetése is hasonlóan komplikáció mentes volt. A gázóra eleve nem működött, így a téli napokon is rekkenő hőség uralkodott odabent. A villanyzámlát nagyvonalúan fizette a Szolidaritás. Csak a tetemes telefonszámla maradt a Forgács utcaiak nyakán, de azt a feministák ötletes perselyezéssel elintézték.

Ennyiből talán érezhető, hogy a klubként, lakásként, irodaként, étteremként és menedékhelyként üzemelő épület nem volt sem az elegancia, sem a tisztaság kvintesszenciája. A vakolat hámlott, a parketta foltos volt és recsegett, de a falon – sokszor kézzel írt plakátok – sorakoztak a demokrácia, a tolerancia, az emberi jogok védelmében. Az egyik asztalon (persze becsületkasszával)

állandóan válogatható az ember a legfrissebb „alternatív irodalomból”, ilyenekből, mint: MÁSOK, Nőszemély, Anarchista Újság, Antifasiszta Újság stb.

A Szolidaritás Szakszervezeti Munkásszövetség ez év októberében felmondta a bérlőtársi viszonyt. Hogy azért-e, mert a harag napja óta együtt menetelnek Torgyánékkal vagy mert megunták a villanyzámlákat, esetleg tényleg szükségük van az irodára? Nem tudni. Az anarchisták összepakolták mázsányi könyvtárukat, a feministák rajzszögeiket és lepedőiket szállították el, s ment, ki merre látott. Utánuk csak a plakátok maradtak a falon, de félek, azok sem sokáig. Hogy hol fognak újra tanyát verni, azt csak a jó isten tudja, mert ezeket a szokatlan fazonokat nem várják mindenhol tárt karokkal. Különösen, ha pénzüik sincs sok.

Az csak ellenőrizhetetlen kószá híresztelésekből hallható, hogy ott most árpádsávos ifjak randalíroznak. Az sem bizonyítható, hogy tényleg megverték-e egy arra tévedt feministát. Ami biztos és ami a lényeg: a Forgács utca nem a miénk többé. Már ne menjetek oda.

L.L.

Túlélte indulását az Egyetemi Meleg Kör. Klubszerű összejeveteleinket az ELTE Szociológiai Intézetének könyvtárával szemben, a társalgóban tartjuk, minden csütörtökön 16-19 óráig. Az időt beszélgetéssel töltjük, hisz úgy tartjuk, semmilyen más program nem lehet annyira érdekes, mintha egymást próbálnánk megismerni. Klubunkban ezért mindenkit szeretettel látunk, aki szívesen üldögél közöttünk, legyen akár „megrögzött hetero”. Egyébként nem koncentrálnak a nemiséggel kapcsolatos témákra (így saját melegségünkre sem); más is van az életünkben. Politizálni nem akarunk, mindössze hírt adunk magunkról.

Hogy jutsz el hozzánk? Az Astoriától gyere a körúton a Nemzeti Múzeum irányába, de még a két fekete egyetemi épület között (a sorompó mellett) térj be az egyetem udvarába, kb. 50 métert egyenesen, balra fordulva néhány lépcső után küzd le még a B épület nehéz ajtaját is, s az alsóiban a folyosó végén találsz meg minket.

AZ UTÁNPÓTLÁS

Ismerem azt az alakot, aki ott állt a lépcső tetején zsebre dugott kézzel, előre szegezt állal. Mindenki jól ismeri. Rövid a haja és ballonkabátot visel. És karcos, fenyegető hangon szól utánad: gyere csak ide! És te odamész, mert mit is tehetnél egyebet, miközben görcsbe rándul a gyomrod, mert félsz a rád váró megaláztatástól.

Az az alak, aki ballonkabátban állt az ELTE lépcsőjén terpeszállásban, a plakátra-gasztó egyetemista fiút rendelte a színe elé. Azt kérdezte tőle, miközben szúrósan és gúnyosan nézett a szeme közé, hogy ő osztogató-e a röplapokat?

Az egyetemista fiú tiszta lelkiismerettel mondhatott nemet, hiszen ő csak plakátokat ragasztott a hirdetőtáblákra, amin a homoszexuális egyetemisták következő találkozóját hirdette meg.

Már-már úgy tűnt, hogy sértetlenül megmenekül, már a kinti friss levegő csapta meg az arcát, amikor, közvetlenül a háta mögött újra ráreccsent az ismert hang.

– És ezt?

És azt már valóban ő ragasztotta ki: a kompromittáló plakát lobogott a ballonkabátos kezében. Záporoztak a kérdések, amik felértek egy-egy jól irányzott horogütéssel. Buzi vagy? Köcsög vagy? Aztán a fenyegetések. Meg ne lássalak még egyszer itt! Tűnj el! Nehogy újra megpróbáld ezt kiragasztani! Aztán két ujjal tartva, ahogy a mocskos dolgokhoz nyúl az ember, kettétépte a kézzel írt lapot és a földre szórta.

Ez a fenyegető alak, aki megaláz és utasít, különben szintén egyetemista. Harmadéves jogászhallgató. Kell az utánpótlás, a fiatal értelmiség a Magyar Igazság és Élet- vagy a Magyar Pártoknak is. Hogy minél hatásosabban tudjanak később POFOSZkodni.

– ró –

MELEG ÁLDOZATOK

A 29 esztendő Roland Schmolke ez év szeptemberi meggyilkolásával kiújult erővel tört elő ismét a vita Németországban a magánélet és a biztonság problematikájáról. Schmolket meztelenül, megkötözve és halálra kínozva találták lakásán. Az ókonzervatív körök természetesen minden alkalmat megragadnak, hogy a melegre hárítsák a felelősséget az őket ért támadások miatt, míg az érintettek, szervezeteiken, különösen a Német Meleg Szövetsége (Schwulenverband Deutschland) révén próbálnak nyomást gyakorolni a hatóságokra. Mintegy száznyolcvan esetet sorolnak föl, melyeknek áldozatai melegek, a támadások végeredménye több tucat esetben: halál. Az érdekvédelmi lapok országszerte egész oldalas gyászkeretes cikkekben állítottak mementőt a meggyilkoltaknak.

NŐI CSOPORT

Női csoport alakult a Homeros Egyesületen belül. A csoport elsődleges céljai: kulturált ismerkedési lehetőségek teremtése, a tartós párkapcsolatok elősegítése, a homoszexuális életmód problémáinak enyhítése.

A szervezők az érdekeltek részére teljes diszkrécióval működő társkereső szolgáltatást indítanak. Az igénybevétel díja fél évre 600 Ft. (Az első 25 jelentkezőnek ingyenes!) Jelentkezés és személyes találkozási lehetőség minden csütörtökön 18-tól 20 óráig a Homeros központjában: Budapest I., Jégerverem u. 6. I/6 (dr. Romsauer Lajos).

Törzsasztal várja az érdeklődőket Budapesten a Club '93 Pizzéria (Bp. VII., Vas u. 2.) galériáján információcsere, érdekvédelmi problémák megbeszélése céljára szombatonként 16-tól 18 óráig. Levélben is lehet hozzánk fordulni a Homeros Egyesületen keresztül: Homeros Női Csoport, 1387 Budapest, Pf. 22., vagy közvetlenül: 1558 Budapest, Pf. 227. (Felbélyegzett válaszboríték mellékelését kérjük!) Minden levélre válaszolunk! Rád is várunk!

A szervezők.

Jó katonák a melegek

A homoszexuálisok igenis jó katonák és a Pentagonnak nincs joga díszkriminalni őket – nyilvánította ki november közepén a washingtoni fellebbviteli bíróság. Fél évszázad alatt ez az első eset, hogy a bíróság nem a hadseregnek, hanem a melegeknek ad igazat a köztük régóta húzódó áldatlan vitában. A bíróság döntése Clinton elnök pozícióját erősíti, aki szeretett volna eleget tenni választási ígéretének és elfogadtatni a melegeket a hadsereggel is.

A bíróság egy, a haditengerészeti akadémiáról elbocsátott volt kadét ügyében foglalt állást. Abner Mikva, a bíróság elnöke az ítélet indoklásában kijelentette: világos, hogy a hadsereg gondolataik és érzelmeik alapján rekeszti ki a homoszexuálisokat,

márpedig az alkotmány értelmében az emberek érdemeit cselekedeteik alapján kell megítélni. Az alkotmány ebben a tekintetben nem tesz kivételt a hadsereggel, a Pentagonnak tehát nincs joga a kisebbségek elnyomásához – jelentette ki. A bíróság döntése azzal a következménnyel járhat, hogy az amerikai hadsereg álláspontjának megváltoztatására kényszerül, és ha fogcsikorgatva is, de kénytelen lesz megtérni soriba a homoszexuálisukat nyíltan felvállaló melegeket.

A Clinton elnökkel kötött kompromisszum értelmében jelenleg csak azokat a melegeket nem szerelik le erőszakkal, akik hajlandók titokban tartani társaik előtt homoszexuálisukat.

Wagner és a homoszexualitás

Hans Fuchs 1903-ban megjelent könyve, melynek címe *Richard Wagner és a homoszexualitás* méltán kavart nagy port már a századelőn. Annál is inkább, mert az 1933-ban hatalomra került náciik egyik szellemi előfutárának tartották a zseniális muzsikust. Így nem csoda, hogy Fuchs

könyve tudományos alapossága és tényfeltáró szándéka ellenére sem ért meg új kiadást. Egészen mostanáig. A berlini Janssen kiadónál, Hans Eppendorfer gondozásában az idén, épp kilencven esztendővel az első kiadás után újra megjelent a mű.

Egy volt papnövendék

tízmillió dolláros bírságot, illetve kártérítést követelő pert indított Joseph Bernardin bíboros, Chicago érseke és egy ohioi pap ellen azzal a váddal, hogy az 1970-es évek közepén szexuálisan kihasználták és meggyalázták őt. A bíboros, aki az észak-amerikai római katolikus egyház egyik legismertebb, kiemelkedő személyisége, a leghatározottabban visszautasította a vádat.

Steven Cook a cincinnati kerületi bíróságon nyújtotta be keresetét. Állítása szerint a jelenleg az ohioi Daytonban élő Filis Harsham lelkész homoszexuális kapcsolatra kényszerítette őt, majd később kiszolgáltatta Joseph Bernardinnak is, aki akkoriban – 1972 és 1975 között – a cincinnati egyházmegye élén állt.

A CNN hírtelevízió értesülése szerint a harmincnégy éves Steven Cook homoszexu-

álissá vált és AIDS-ben szenved. Keresetében ötmillió dollárt bírsággként, ötmilliót pedig kártérítésként követel. Állítása szerint tavaly bukkant fel emlékezete mélyéről, hogy mi is történt vele, amikor papnövendék volt.

Joseph Bernardin bíborost mélyen lesújtotta és megdöbbentette a hír. „Nem láttam még a keresetet, nem tudom, hogy mi van benne. Ám határozottan leszögezem: soha senkit nem gyaláztam meg” – mondta a főpap az újságíróknak.

Az utóbbi időben több hasonló, nem egyszer bizonyíthatatlan vádaskodás váltott ki élénk visszhangot és vitát az amerikai sajtóban. A bíróságok elé terjesztett keresetek egyházi személyeket és iskolai tanárokat vádoltak gyermekek megrontásával.

Kiállítás Hagenben

New York majd Oslo után most Németország egyik városában nyílt meg reprezentatív kortárs művészeti kiállítás, melynek témája az AIDS. A Robert Mapplethorpe, Keith Haring, Nan Goding és más neves képzőművészek által alkotott, mintegy fél-czer tárgy a hageni Osthaus múzeumban tekinthető meg novembertől januárig.

A MÁSOK MEGVÁSÁROLHATÓ:

BUDAPESTEN: az Intim Lapúzet és Videotékában, amelyek a VII. kerületi Dob utca 17-ben lévő szexshopot üzemelteti, a Nyugati Pályaudvar Nyugat Áruházában, az Erősz Szexshopban, továbbá a VIII. kerületi Rákóczi út 69. szám alatt, közel a Keleti pályaudvarhoz, a Vénusz Lapúzet-CD Centerben továbbá az Apolló Video Shopban, a Teréz körút 3., fél emelet 1. szám alatt is árusítja a MÁSOK-at. A cégnek van még egy Intim Csomagküldő Szolgálat is, ennek címe: 1367 Budapest, Pf. 26. **Nem csak a Dob utcai üzletükben, hanem a felsorolt többi helyen is kapható a MÁSOK aktuális számain kívül az eddig megjelent lapjaink teljes sorozata.**

A szexlapokat is árusító Intim Centerben (V., Károly körút 14.)

Az Angyal bárban (VIII., Rákóczi út 51.) a Mystery bárban (V., Nagysándor József utca 3.), a Darling bárban (V., Szép utca 1.), az Egyetem klubban (VII., Izabella utca 40.) a Club 93-ban (VIII., Vas utca 2.)

A Rác Földi büféjében. A Szent István körút és a Sallai Imre utca sarkán, a posta előtti könyvárusnál.

Budapesten húsz nagyobb utcai újságáruló helyen is kapható a MÁSOK: Párizsi udvar, Váci u. 10., Petőfi S. u. 17., Kigó u. aluljáró, Déli pu. lapúzet, Marx tér üzlet, Baross tér üzlet, Skála Áruház, Bajcsy-Zsilinszky út 76., Nagyvárud tér metró, Kálvin tér 1., Újpesti aluljáró, Szabadsajtó út 6., Battyányi tér metró, Flórián Áruház, Kispesti Centrum áruház, Szt. István krt. 25., Újpest, Tító u. hírlapbolt, Hegedűs Gy. u. lapúzet, Mexikói út, hírlapbolt, **Erzsébet krt. 17. hírlapbolt.**

Kapható még a MÁSOK a Katalizátor Iroda könyvesboltjaiban és könyvárusóhelyein: VIII., Krúdy Gy. u. 4., az Egyetem Szinpadon (V., Szerb u. 21-23), Örökmozgó-Katalizátor könyvesboltban (VII., Erzsébet krt. 39.), Művész mozi-könyvespult (VI., Teréz krt. 30.), utcai standjaiknál Krisztina krt. Csaba u. sarok, Magyar Jakobinusok tere-Alkotás u. sarok, Móricz Zs. körtér (Gomba); * a Faragó & Stahorszky kiadó terjesztésében a központi üzletükben az V., Veres Pálné utca 30. szám alatt, és IX., Mátyás u. 5/b.

VIDÉKEN: BAJA, Kunfi Zs. u. 1. hírlappavilon * BÉKÉS, Széchenyi tér 8., pavilon * BÉKÉSCSABA, Andrassy u. 67. hírlapbolt; * DEBRECEN, Csapó utca 100. hírlapúzet; * DOMBOVÁR, Hunyadi téri hírlappavilon; * DUNAÚJVÁROS, Dózsa György utca 3. hírlapárus; * EGER, Felner Jakab út 1. hírlapúzet, Széchenyi utca 20. hírlapbolt; * ESZTERGOM, Rákóczi tér 1. hírlappavilon; * GYÖNGYÖS, Kossuth utca 4. hírlapúzet; * GYŐR, Hermann Ottó utcai vásárcsarnok; * HATVAN, Horváth Mihály utca 5. hírlappavilon; * HÖDMÉZŐ-VÁSÁRHÉLY, Andrassy utca 10-12. hírlapbolt; * KAPOSVÁR, Fő utca 23. hírlapúzet; * KECSKEMET, Petőfi Sándor utca 16. hírlapbolt; * KESZTHELY, Fő téri hírlappavilon; * KISKUNHALAS, Mátyás tér 4. Platán Hírlapbolt; * KOMÁROM, vasútállomás; KOMLÓ postahivatali árus; * MISKOLC, Ady Endre u. Hungaria biztosító, Andrassy utcai hírlappavilon, Árpád utca 2. szolgáltatóház, Árpád utca 46. hírlapúzet, Kiss Tábork utca 30. hírlapúzet, Széchenyi utca 6. hírlapúzet, Szemere utca 2. hírlappavilon, Szent György utca 23. hírlapbolt; * MOSONMAGYARÓVÁR, Komos lakótelepi hírlapbolt; * NAGYKANIZSA, Lenin utca 1. hírlapúzet; * ÓZD, Gyűjtő utcai sarok, iv utca 7., Vasvári utca Centrum Áruház; * PÉCS, Főpályaudvar, Lenin téri hírlappavilon; * SALGOTÁRJÁN, Erzsébet téri hírlapbolt; * SÁROSPATAK, MÁV utasellátó, Rákóczi u. 47., Zrínyi u. 38.; * SIÓFOK, Fő téri hírlapúzet; * SOPRON, Széchenyi téri hírlapbolt; * SZEGED, Károly utcai hírlapbolt; * SZÉKESFEHÉRVÁR, Benke Ferenc út 25/a és Fő utca 9.; * SZOLNOK, Kossuth L. utca 18. és Ságvári krt. 59. hírlappavilon; * SZOMBATHELY, posta előtti hírlapárus, Hefele utca, Kőszegi utcai hírlapbolt; * TATABÁNYA, Ságvári E. utca 3., hírlappavilon; * VÁC, Széchenyi utcai hírlapbolt; * VESZPRÉM, Kossuth utcai hírlapbolt; * ZALAEGRSZEK, Kossuth utca 32., hírlapúzet;

Lapunk a szerkesztőség címen: (1461 Budapest, Pf. 388) is megrendelhető. Aki rózsaszínű postautalványon fizet elő a MÁSOK-ra, erre a címre küldje el az újság (plusz a postaköltség) árát. Továbbra is érvényes kedvezményünk: aki fél évre, vagy annál hosszabb időre fizet elő lapunkra, annak postaköltségét magunkra vállaljuk.

Az újságot zárt borítékban, feladó megjelölése nélkül adjuk postára!!!

MÁSOK

1461 BUDAPEST, Pf. 388

HU ISSN 1215-0134

Információs, érdekvédelmi, kulturális folyóirat. A Lambda Budapest Baráti Társaság kiadványa. Megjelenik havonta, a G. Kiadó gondozásában.

Főszerkesztő: Takács B. Gábor

Terjeszti a Magyar Posta és alternatív terjesztők.

Készül:

a Faragó & Stahorszky kiadó nyomdájában.

LAPZÁRTA

Kedves szerzőink!
Emlékeztetőül:

Lapzártaink mindig 10-én,
és nem két, nem három
és nem tíz nappal később van.

F1

F2

Sz1

Sz3

F3

Sz2

Sz4

Sz6

F4

F5

Sz5

Sz7

F6

F7

Ha barátodnak, ismerősödnek kellemes meglepetést akarsz szerezni, akkor ne a szokványos üdvözlőlapon köszöntsd vagy üzenj neki. Művészi aktfotón küldd el jókívánságaidat. Összesen 15 fajta képeslap között válogathatsz (8 fekete-fehér és 7 színes).

Az itt közölt kollekción alapján a lapok szerkesztőségünkénél is megrendelhetők egy rózsaszínű postautalványon, amelynek hátuljára kérjük ráírni a pontos címet és a kívánt lapok sorszámát. A fekete-fehér lapok ára: 10 Ft/db, a színeské 15 Ft/db (plusz postaköltség).

F8

